

Nakkushaiguste esinemine ja immunoprofülaktika Eestis 2013. aastal

© Terviseamet

Sisukord

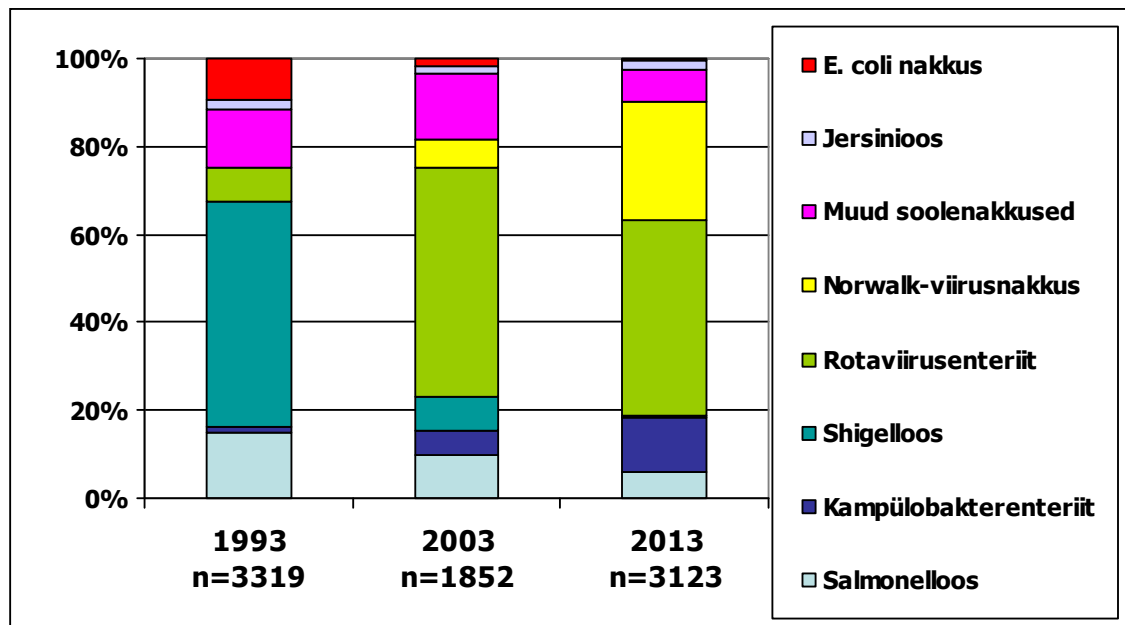
Soolenakkushaigused	3
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4).....	5
Salmonelloosid (A02).....	6
Šigelloos (A03)	11
Kampülobakterenteriit (A04.5)	13
<i>E. coli</i> soolenakkus (A04.0-A04.4)	17
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit (A04.6).....	17
Rotaviirusenteriit (A08.0)	19
Norwalk-viirusnakkus (A08.1)	21
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3)	23
Soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkused (A04.9; A08.4; A05.9)	24
Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1).....	24
Amöbiaas (A06)	25
Piisknakkushaigused.....	26
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)	26
Gripi hooaeg 2012/2013	27
Läkaköha (A37.0).....	29
Difteeria (A36)	33
Leetrid (B05).....	33
Punetised (B06; P35.0)	34
Mumps (B26)	34
Meningokokknakkus (A39)	36
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)	37
Sarlakid (A38).....	37
Tuulerõuged (B01)	38
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13).....	39
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87).....	40
Viirushepatiitid ja HIV	42
A-viirushepatiit (B15).....	42
Äge B-viirushepatiit (B16).....	43
Äge C-viirushepatiit (B17.1).....	45
E-viirushepatiit (B17.2)	48
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1).....	49
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)	49
HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24).....	51
Muud zoonoosid.....	56
Leptospiroos (A27).....	56
Tulareemia (A21)	56
Listerioos (A32)	57
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik (A98.5)	57
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1).....	58
Puukidega levivad nakkushaigused.....	60
Puukentsefaliit (A84).....	60
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2).....	62

Sugulisel teel levivad haigused	65
Süüfilis (A50-A53)	65
Gonokokknakkus (A54).....	66
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56).....	67
Anogenitaalsed herpesviirusnakkused (A60).....	69
Muud nakkushaigused	70
Poliomüeliit (A80).....	70
Malaaria (B50-B54).....	70
Nakkuslik mononukleosis (B27).....	70
Leegionärihaigus (A48.1)	71
Sügelised (B86).....	71
Teetanused (A33-A35)	72
Helmintiaasid	73
Difülobotriaas (B70.0).....	73
Askariaas (B77).....	73
Enterobiaas (B80).....	73
Ehhinokokoos (B67).....	73
Trihhinelloos (B75)	73
Riikliku immuniseerimiskava täitmine.....	74
Reisimisega seotud nakkushaigused	77
Nakkushaiguste surmajuhud	80
Nakkushaigete hospitaliseerimine	81

Soolenakkushaigused

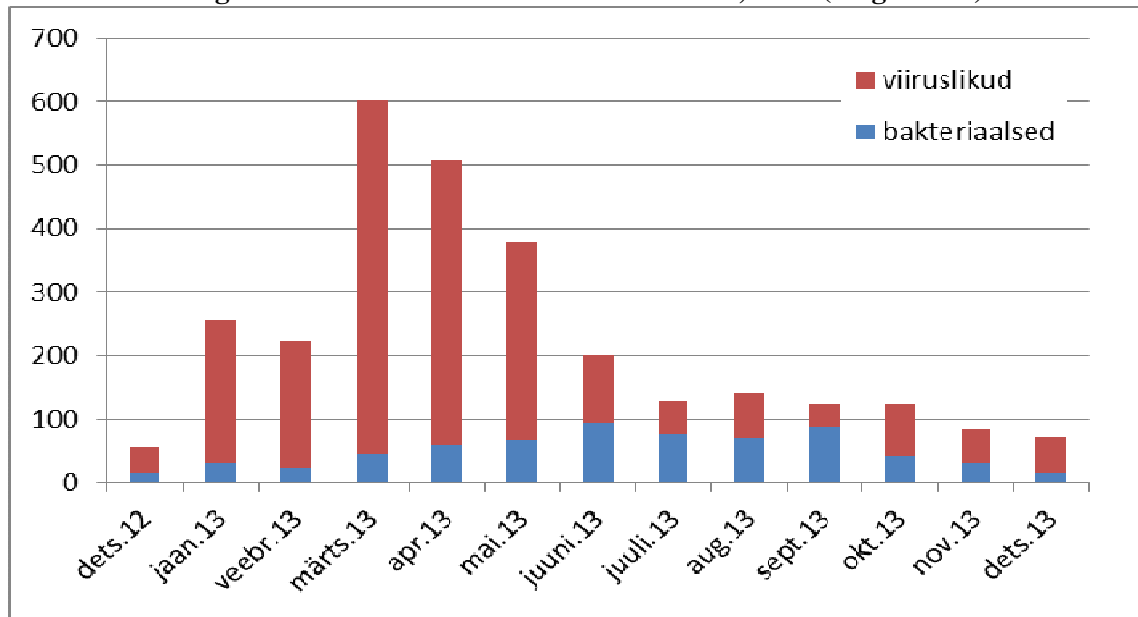
Joonis 1.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur, 1993 & 2003 & 2013

Joonis 2.

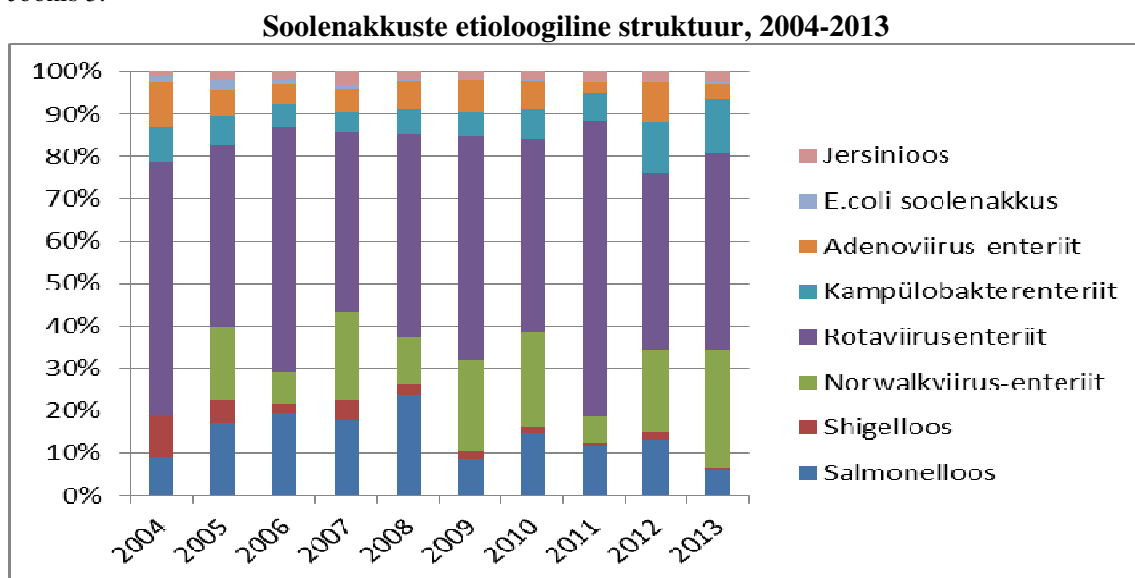
Haigestumine soolenakkustesse kuude lõikes, 2013 (haigete arv)

Soolenakkustesse haigestumises on välja kujunenud sesoonsus – tõus oli kevadel märtsist maini. Tõus on põhjustatud peamiselt rotaviirusnakkusest.

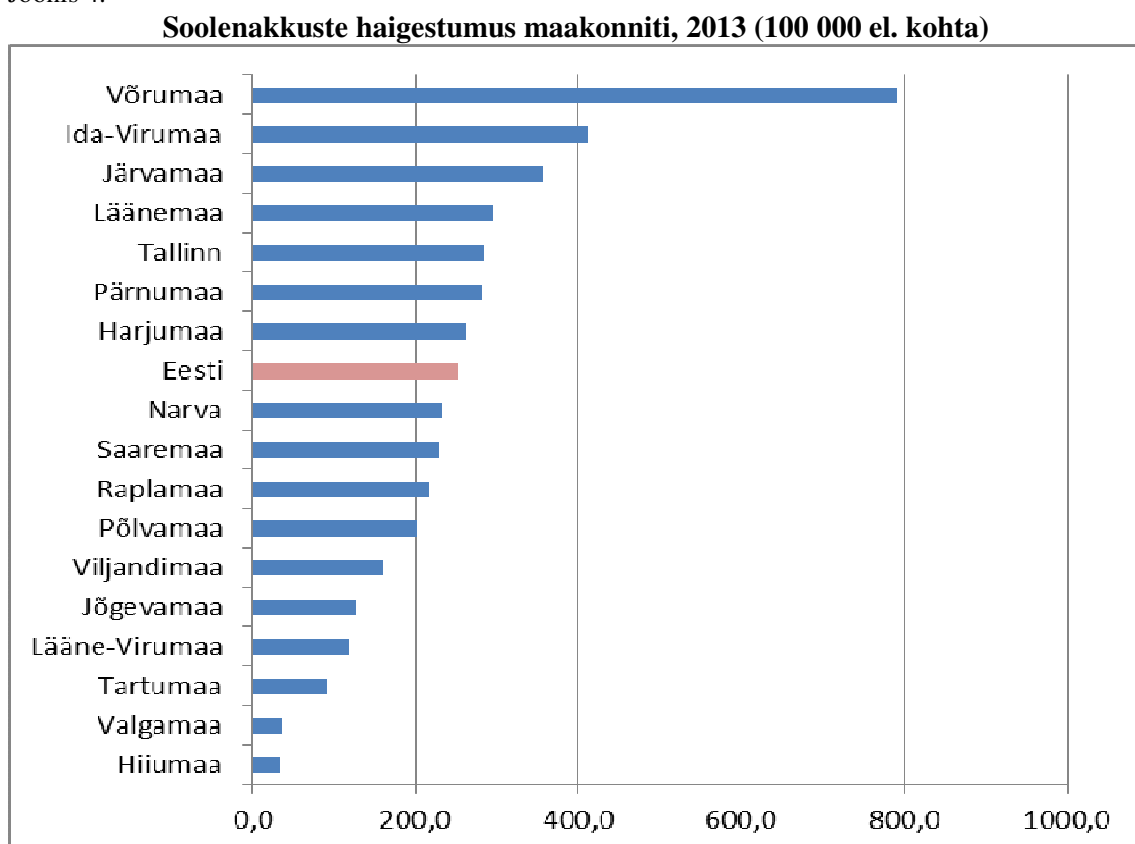
76,8% registreeritud soolenakkuste üldarvust moodustavad viiruslikud soolenakkused ja 23,2% - bakteriaalsed soolenakkused. Soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkusi alates 1. aprillist 2013. a ei registreerita.

Joonis 3.

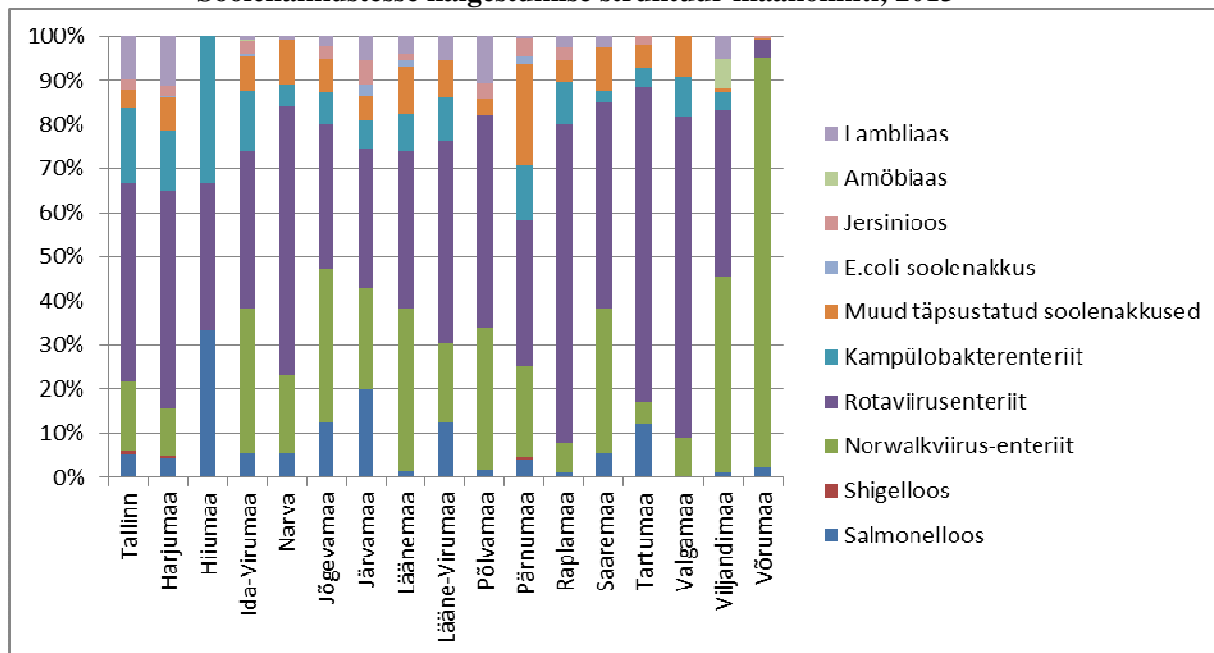

Võrreldes 2012. aastaga on summaarne haigestumine soolenakkustesse suurenenud 33,0% võrra. Haigestumine Norwalk-viirusnakkusesse suurenes 2,0 korda, rotaviirusenteriiti – 56,7% võrra, *Yersinia enterocolitica* enteriiti – 53,2% võrra, kampülobakterenteriiti – 43,6% võrra. Haigestumine šigelloosi vähenes 2,8 korda, salmonelloosi – 35,2% võrra, muudesse täpsustatud soolenakkustesse – 22,7% võrra, lambliasi – 23,2% võrra.

Joonis 4.

Soolenakkustesse haigestumus oli suur (arvestades kõiki registreeritud soolenakkusi) Võrumaal (792,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (412,0) ja Järvamaal (355,8).

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2013**Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)**

Registreeriti kaks kõhutüüfuse haigusjuhtu Tallinnas, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2012. aastal esines üks sissetoodud haigusjuht).

Diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud (*Salmonella Typhi* külv verest). Haiged olid töötavad isikud ühest leibkonnast, mees ja naine, vanuses 20-35 a, hospitaliseeriti ja paranesid. Nakatusid tõenäoliselt Indias.

Paratüüfused haigusjuhte ei esinenud.

2013. a uusi bakterikandjaid ei avastatud, aasta lõpuks oli Eestis kroonilisi kõhutüüfused bakterikandjaid arvel 18 ja kroonilisi paratüüfused B bakterikandjaid oli teada kaks.

27,8% kõhutüüfused bakterikandjatest elas Tartumaal, 16,7% Pärnumaal, a' 11,1% Tallinnas, Ida-Virumaal ja Raplamaal ning a' 5,6% Harjumaal, Jõgevamaal, Järvamaal ja Lääne-Virumaal. Mõlemad paratüüfused B bakterikandjad elavad Tallinnas.

Viimase 14 aastaga on Eestis krooniliste bakterikandjate arv vähenenud 2,6 korda. Bakterikandjate keskmine vanus on 71,3 aastat.

Tabel 1.

Kõhutüüfused ja paratüüfus B krooniliste bakterikandjate arv, 2000–2013

Aasta	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Kõhutüüfus	43	37	36	35	31	27	26	26	25	24	20	20	18	18
Paratüüfus B	9	8	8	7	6	6	5	3	3	3	3	2	2	2

2013. aastal vaktsineeriti kõhutüüfused vastu 1 564 inimest, neist 0-14. a lapsi – 59, noorukeid (15-17 a) – 56, täiskasvanuid – 1 449. Revaktsineeriti 93 inimest, neist lapsi 0-14. a – 1, täiskasvanuid – 92.

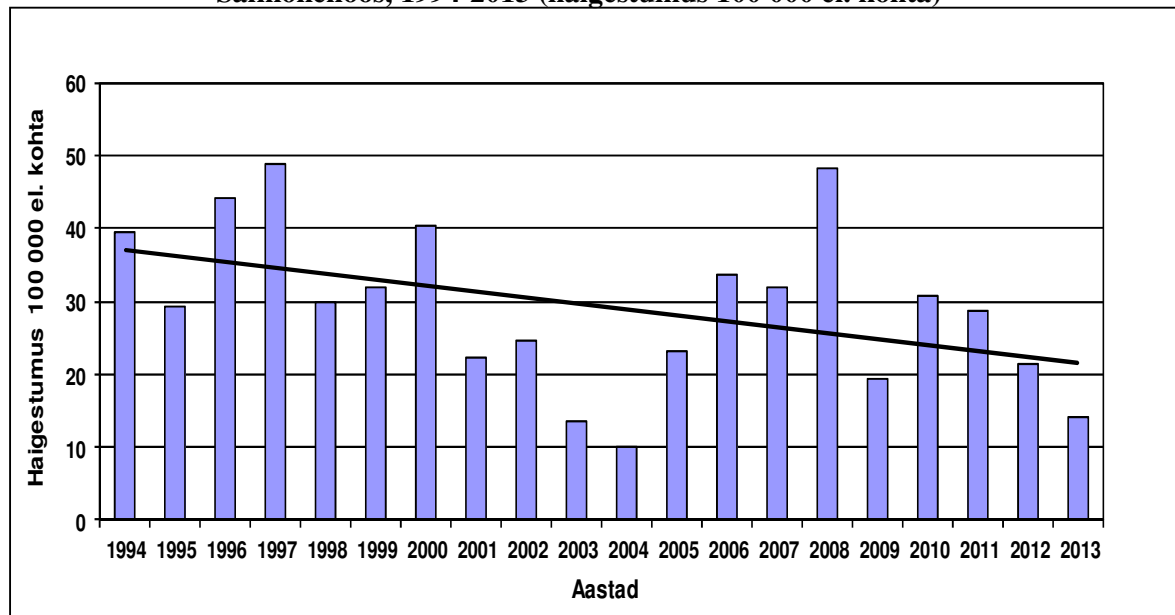
Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 186 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 14,1. Võrreldes eelneva aastaga vähenes registreeritud juhtude arv 35,2% võrra (2012. a oli 287 haiget ehk 21,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Diagnoos kinnitati mikrobioloogiliselt 98,4% juhtudest, 1,6% juhtudest põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhtudega.

Joonis 6.

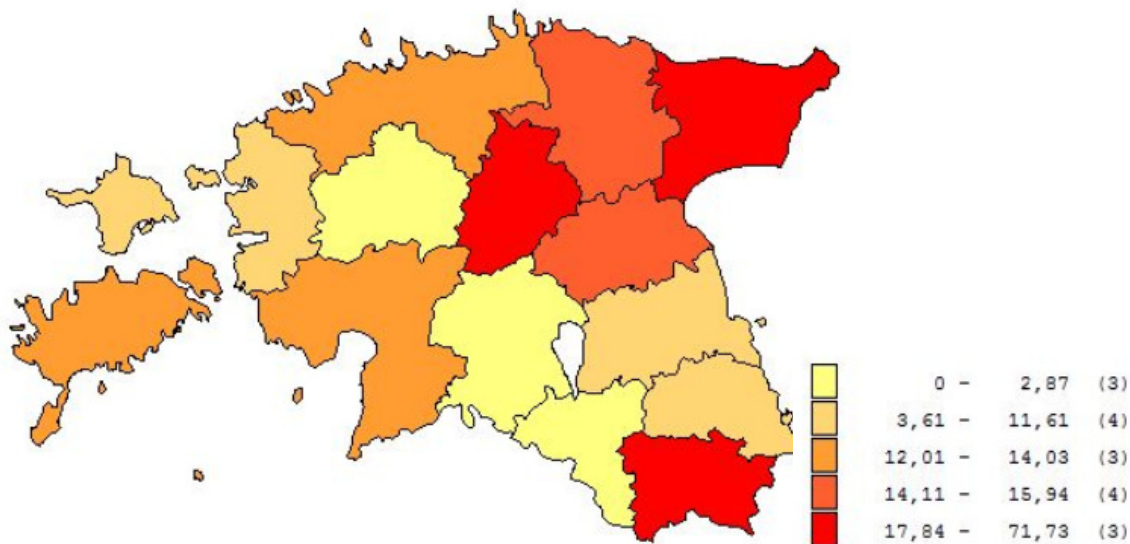
Salmonelloos, 1994-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Valgamaa. Kõrgem haigestumus oli Järvemaal (71,2 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (22,4) ja Võrumaal (17,7).

Joonis 7.

Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

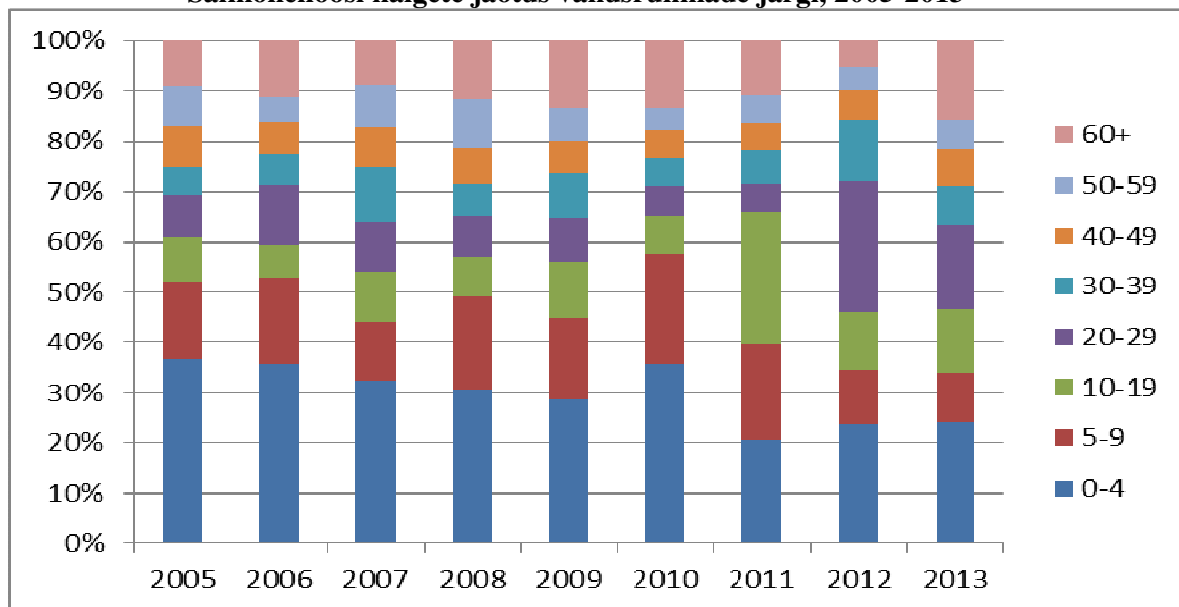

36,0% haigetest olid lapsed vanuses 1–14 aastat, 16,7% - isikud vanuses 20-29 aastat. Haigetest oli mehi 90 (48,4%) ja naisi 96 (51,6%). 25,8% haigestunutest olid töötavad inimesed, 30,7% - koolieelsed lapsed.

Sagedamini olid salmonelloosi põhjustajateks *S. Enteritidis* (33,3% juhtudest), *S. Typhimurium* (15,0%) ja *S. Agona* (13,4%). Tuvastati ka teisi serotüüpe: *S. Braenderup* (üks juht), *S. Brandenburg* (2), *S. Choleraesuis* (1), *S. Coeln* (1), *S. Corvallis* (1), *S. Derby* (10), *S. Dublin* (1), *S. Heidelberg* (1), *S. Infantis* (6), *S. Livingstone* (9), *S. Livingstone + S. Typhimurium* (3), *S. Mbandaka* (2), *S. Newport* (1), *S. Ohio* (1), *S. Poona* (1), *S. Rissen* (1), *S. Singapore* (1), *S. Stanley* (2), *S. Zanzibar* (5), *S. Weltevreden* (1), *S. Virchow* (1).

Joonis 8.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2013

Tabel 2.

Eestis registreeritud salmonellade serotüübid, 2000-2013

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Kokku 2000-2013
S. Aba								1							1
S. Abony													2		2
S. Agona			1	1	3	1		1	1	1	6	2		25	42
S. Alagbon								1							1
S. Altona									1						1
S. Amsterdam				1											1
S. Arizona	2										1	1			4
S. Be											1				1
S. Blockley		1											2		3
S. Bovismorbificans										6	1				7
S. Braenderup		1					1	1						1	4
S. Brandenburg				1	1	1	1			2				2	8
S. Bredeney	1														1
S. Canada				1					1						2
S. Chester					1							1			2
S. Choleraesuis										1		1		1	3

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Kokku 2000-2013
S. Claibornei							1								1
S. Coeln													1	1	2
S. Concord							2								2
S. Corvallis											1		1	1	3
S. Denver							1								1
S. Derby					1	1	1					3		10	16
S. Dublin								1						1	2
S. Eastbourne						1									1
S. Edinburg									1						1
S. Emek										1					1
S. Enteritidis	476	233	279	150	89	247	370	352	535	204	325	232	218	62	3772
S. Essen	1														1
S. Galiena									1						1
S. Give						1									1
S. Hadar						1	2	1			1		1		6
S. Heidelberg			1											1	2
S. Hidalgo		1													1
S. Indiana									1						1
S. Infantis				5		3	2	10	3	2	5	22	2	6	60
S. Isangi			1								1				2
S. Java					1				1			1			3
S. Kaapstad			1												1
S. Kentucky							1	1	4			1	1		8
S. Kingston							1								1
S. Kottbus												1			1
S. Lagos							4								4
S. Lexington											1				1
S. Lindenburg							1								1
S. Litchfield													1		1
S. Livingstone														12	12
S. Lomita							1								1
S. Manchester							1								1
S. Manhattan					1										1
S. Mbandaka						1				1	1			2	5
S. Mikawasima													4		4
S. Mission		1													1
S. Montevideo					1	2						1			4
S. Muenchen									1						1
S. Muenster													1		1
S. Newport									1	1				1	3
S. Norton							1								1

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Kokku 2000-2013
S. Ohio														1	1
S. Orientalis												1			1
S. Orion								1							1
S. Papuana		1					2								3
S. Poona										1				1	2
S. Rissen								1						1	2
S. Saintpaul					2				2	2			2		8
S. Sandiego					1				1				1		3
S. Sanjuan								1							1
S. Schwarzengrund					1						1				2
S. Singapore														1	1
S. Stanley								3		1				2	6
S. Zanzibar													1	5	6
S. Thompson									1		1				2
S. Tshiongwe	3		1	2				1			2				9
S. Typhimurium	31	26	33	8	18	33	51	32	48	26	50	41	36	28	461
S. Weltevreden														1	1
S. Westhampton										1	1				2
S. Wippra	1														1
S. Virchow		1	1				4	3	1	2		1		1	14
S. Virginia									1						1

Tabel 3.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2013

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	91,0	79,0	20,5
Klooramfenikool	88,3	89,2	10,8
Streptomütsiin	86,2	70,4	19,1
Sulfoonamiid	86,2	79,0	21,0
Tetratsükliin	86,2	77,8	19,1
Trimetoprim	91,0	93,6	6,4
Tsiprofloksatsiin	91,0	92,4	7,6
Gentamütsiin	87,2	97,0	3,0
Kanamütsiin	86,7	98,8	1,2
Nalidiksiinhape	86,7	89,6	10,4
Tsefotaksiim	91,5	98,2	0,6

Tabel 4.

Salmonellade resistentsus, 2006-2013 (%)

Preparaat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Ampitsilliin	12,2	11,7	15,7	15,1	11,6	16,7	16,1	20,5
Klooramfenikool	0,9	3,8	4,3	4,6	3,7	1,9	1,1	10,8
Streptomütsiin	4,4	11,4	9,9	6,4	10,4	5,8	11,0	19,1
Sulfoonamiid	9,1	7,3	8,4	5,0	11,6	7,0	10,3	21,0

Preparaat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Tetratsükliin	7,6	17,0	12,2	7,3	9,8	5,2	11,9	19,1
Trimetoprim	6,1	1,4	5,4	3,4	4,2	3,1	2,2	6,4
Tsiprofloksatsiin	0,5	1,6	0,6	2,0	2,1	1,1	3,4	7,6
Gentamütsiin	0,0	2,1	3,6	1,5	0,0	0,9	4,2	3,0
Kanamütsiin	0,0	1,5	2,8	1,2	2,1	0,5	1,1	1,2
Nalidiksiinhape	6,9	7,1	7,6	8,5	8,6	7,0	20,8	10,4
Tsefotaksiim	0,7	1,0	3,5	3,3	3,1	1,1	0,8	0,6

2013. a uuriti 86,2% salmonellade tundlikkust 10–11 preparaadi suhtes (2012. a – 64,1%, 2011. a – 54,3%, 2010. a – 45,6%, 2009. a – 65,9%, 2008. a – 40,4%, 2007. a – 31,8%).

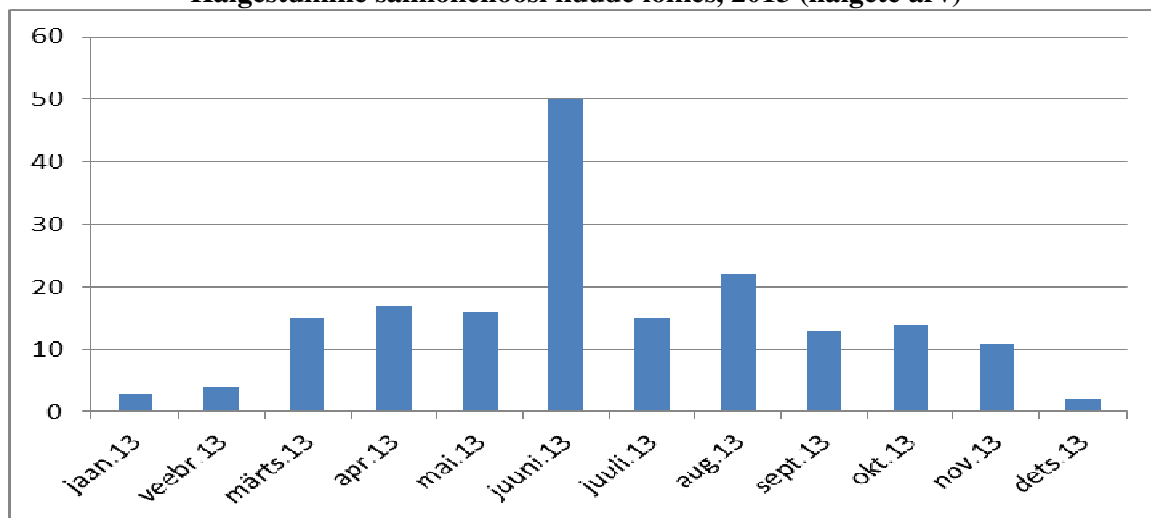
Avastati 33 multiresistentset salmonellat (kolme ja rohkem preparaadi suhtes).

77,4% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 11,8% haigetest registreeriti kolletes 2–4 juhuga, 10,8% – rühmaviisilist haigestumist 20 haigusjuhuga. Esines üks rühmaviisiline haigestumine 20 juhuga elukohas (haigestus 28 isikut, registreeriti 20 juhtu).

Maksimaalselt haigestus inimesi suvel – 46,8% juunis-augustis. Hospitaliseeriti 50,0% haigetest.

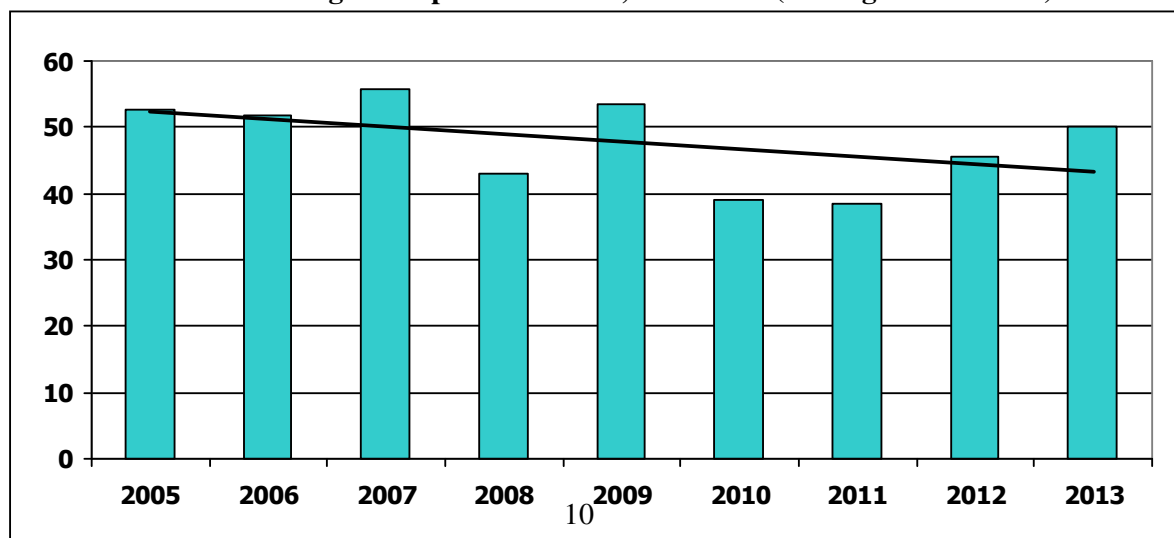
Joonis 9.

Haigestumine salmonelloosi kuude lõikes, 2013 (haigete arv)

Joonis 10.

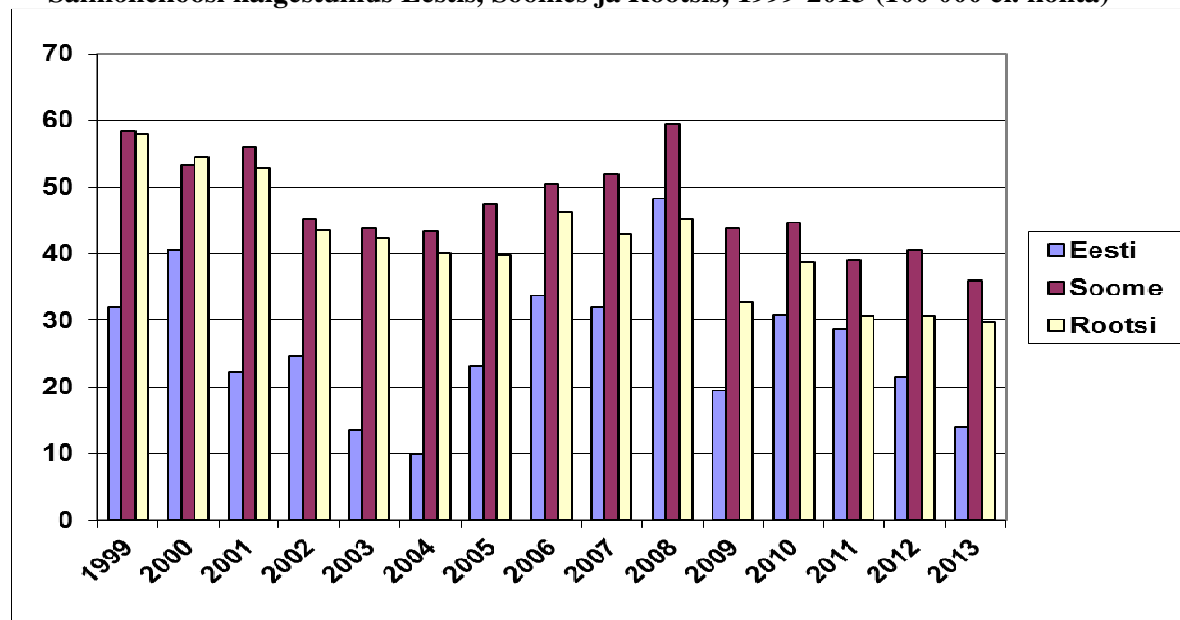
Salmonelloosi haigete hospitaliseerimine, 2005-2013 (% haigete üldarvust)

19 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses kolm, Keenias üks, Lätis kolm, Malaisias üks, Sloveenias üks, Tais kolm, Tansaania üks, Türgis kaks, Valgevenes kolm, Venemaal üks).

Joonis 11.

Salmonelloosi haigestumus Eestis, Soomes ja Rootsis, 1999-2013 (100 000 el. kohta)

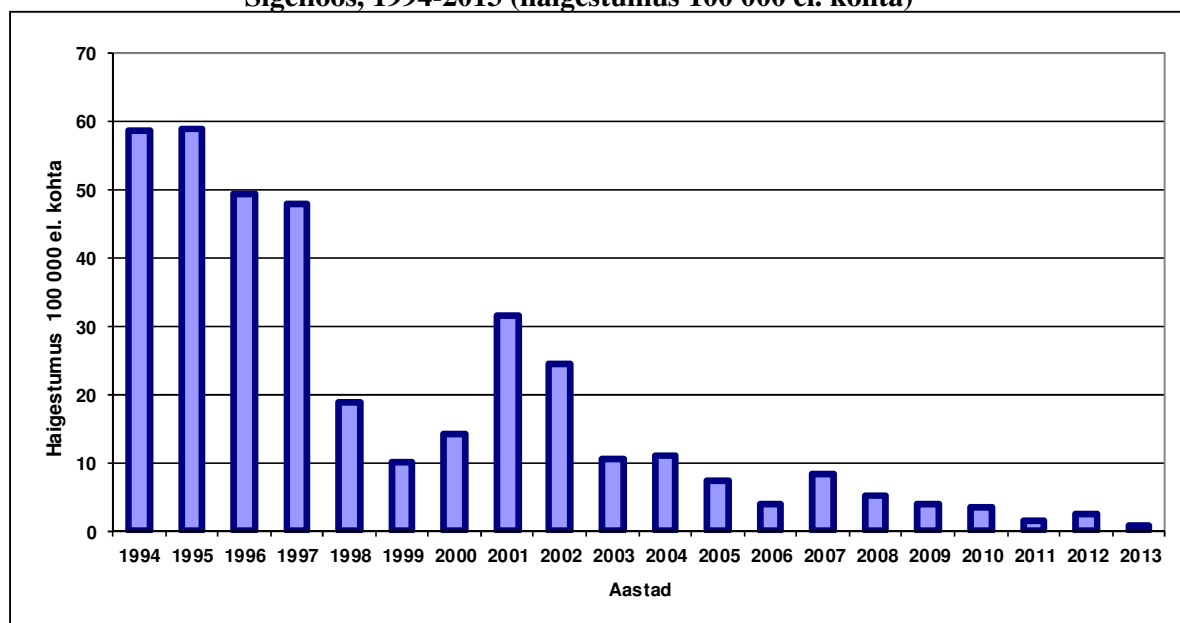

Šigelloos (A03)

Haigestus 12 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,9 (2012. a oli 34 juhtu ehk 2,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

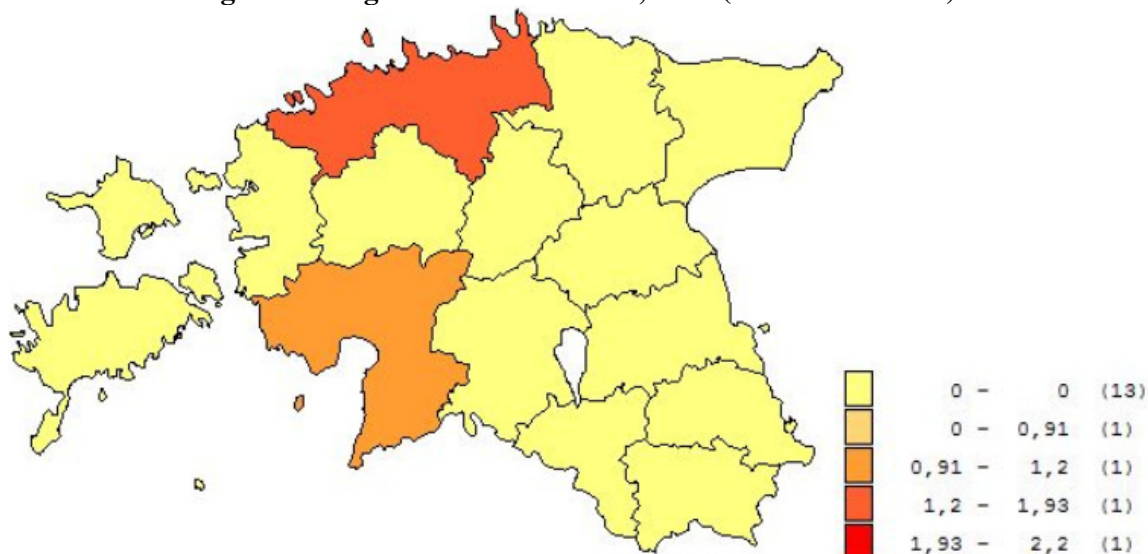
Joonis 12.

Šigelloos, 1994-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 13.

Šigelloosi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

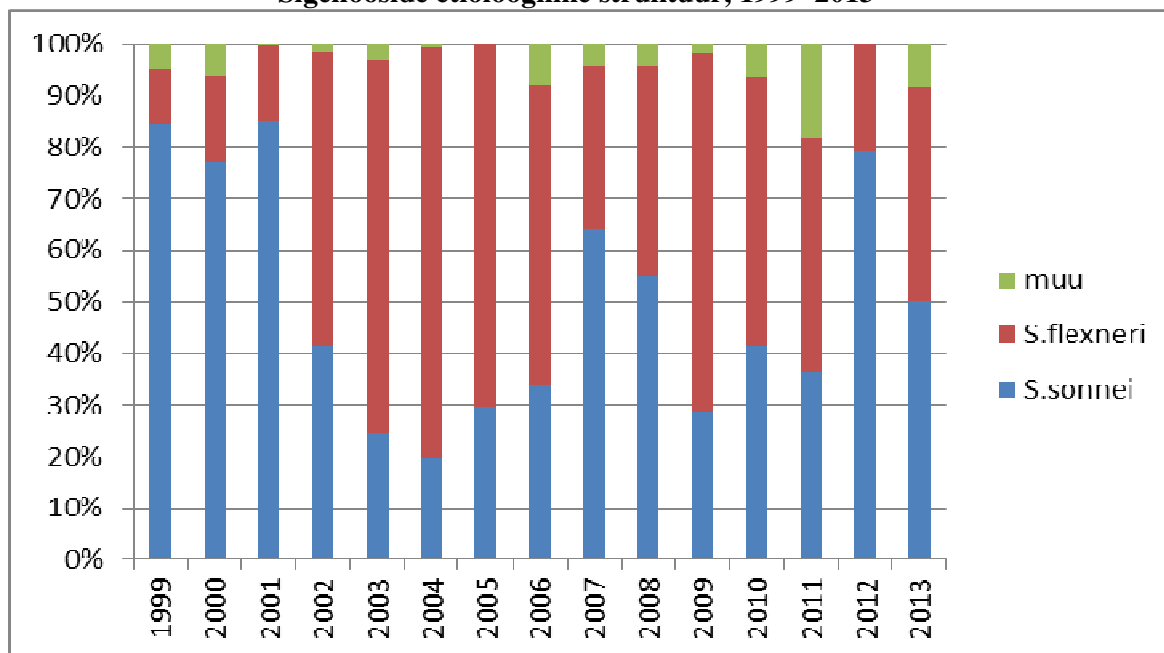

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (2,3 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (1,2), ja Pärnumaal (1,2). 41,7% juhtudest oli tegemist *Sh. flexner*, 50,0% - *Sh. sonnei* ja 8,3% - *Sh. dysenteriae* põhjustatud šigelloosiga.

83,3% haigetest olid täiskasvanud alates 20. eluaastast. 66,7% haigetest oli naissoost. 66,7% moodustasid töötavad isikud.

Joonis 14.

Šigellooside etioloogiline struktuur, 1999–2013

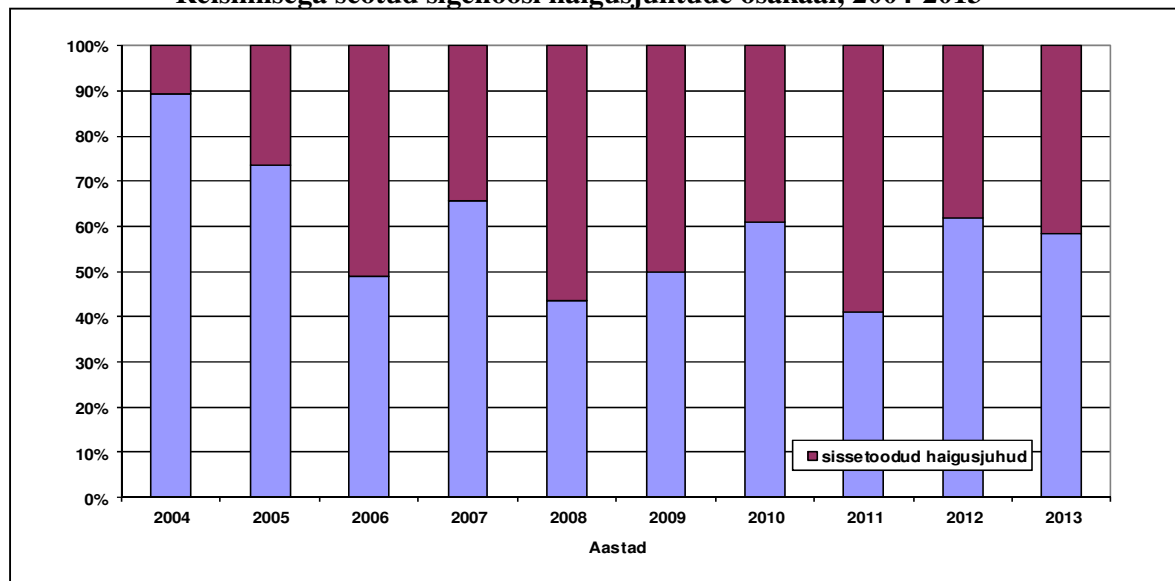

Maksimaalne haigestumine oli kevadel (märtsist maini) – 58,3% haigete üldarvust. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Hospitaliseeriti 41,7% haigetest.

Joonis 15.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004-2013

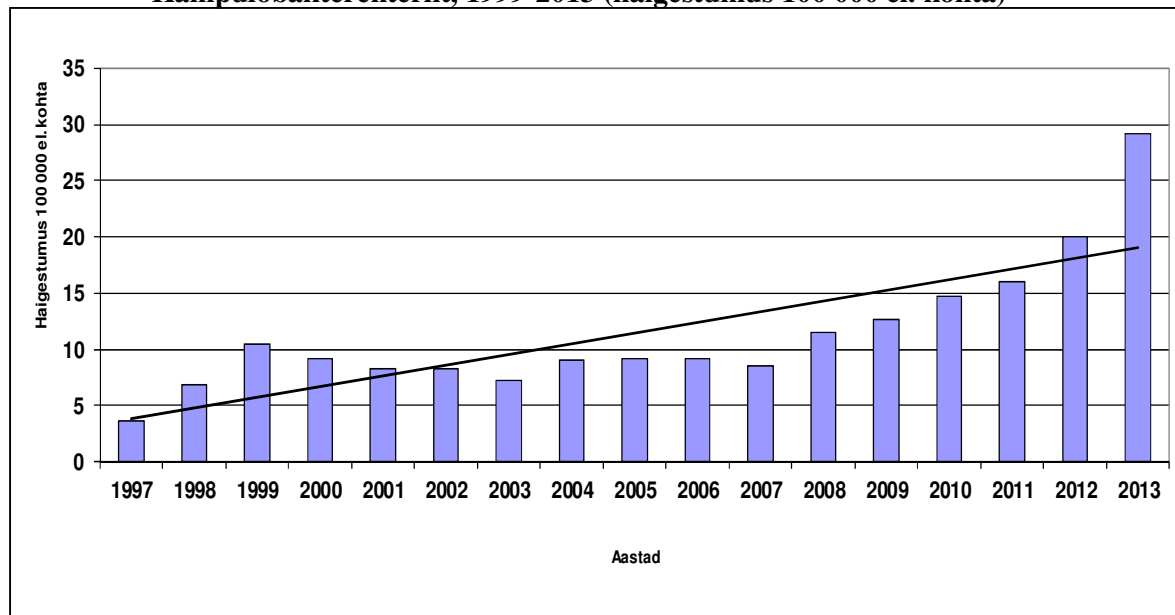
Viiel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit: Egiptuses kaks (*Sh. sonnei* ja *Sh. dysenteriae*), Indias kaks (mõlemad *Sh. sonnei*), Sri Lankas üks (*Sh. sonnei*).

Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 385, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 29,2 (2012. a diagnoositi 268 haigusjuhtu ehk 20,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 16.

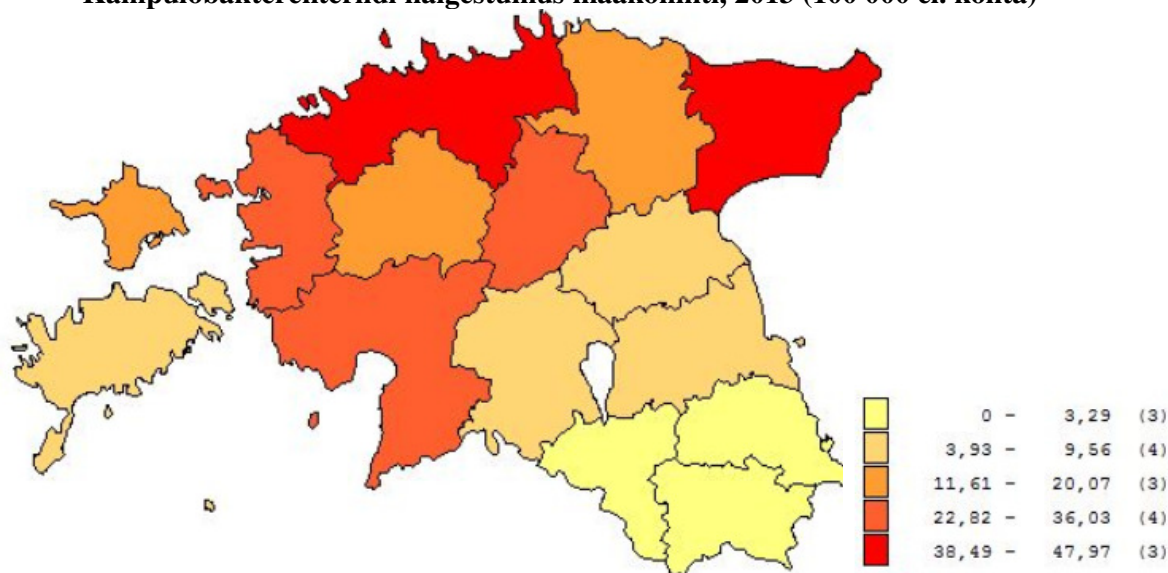
Kampülobakterenteriit, 1999-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Põlvamaa ja Võrumaa. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (57,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (48,3), Pärnumaal (35,9) ja Harjumaal (35,8).

Joonis 17.

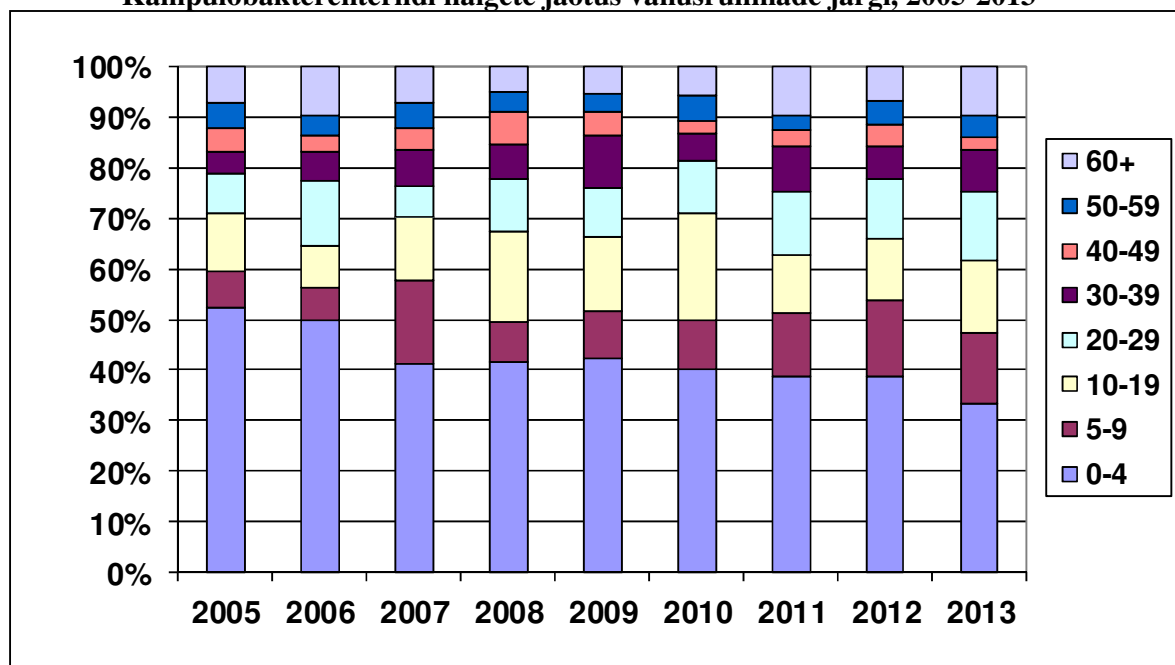
Kampülobakterenteriidi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

41,6% haigetest olid lapsed vanuses 1–9 aastat, 21,6% - isikud vanuses 20-39 aastat. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 42,1% haigestunutest olid koolieelikud, 18,2% – kooliõpilased ja 19,5% – töötavad inimesed.

Joonis 18.

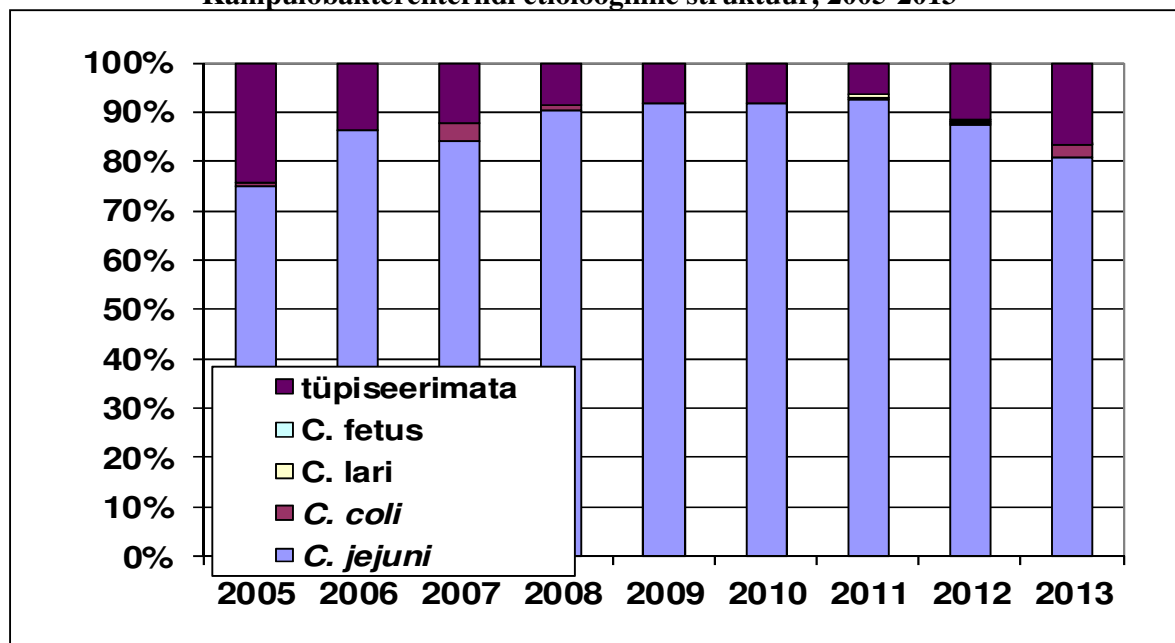
Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2013

80,3% juhtude puhul oli tegemist *C. jejuni* (309 juhtu) poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. 9 juhul tuvastati *C. coli*, ühel juhul *C. fetus* ning 63 juhul (16,4%) tekitaja jäi tüpiseerimata. Kolmel juhul põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt kinnitatud juhtudega.

Joonis 19.

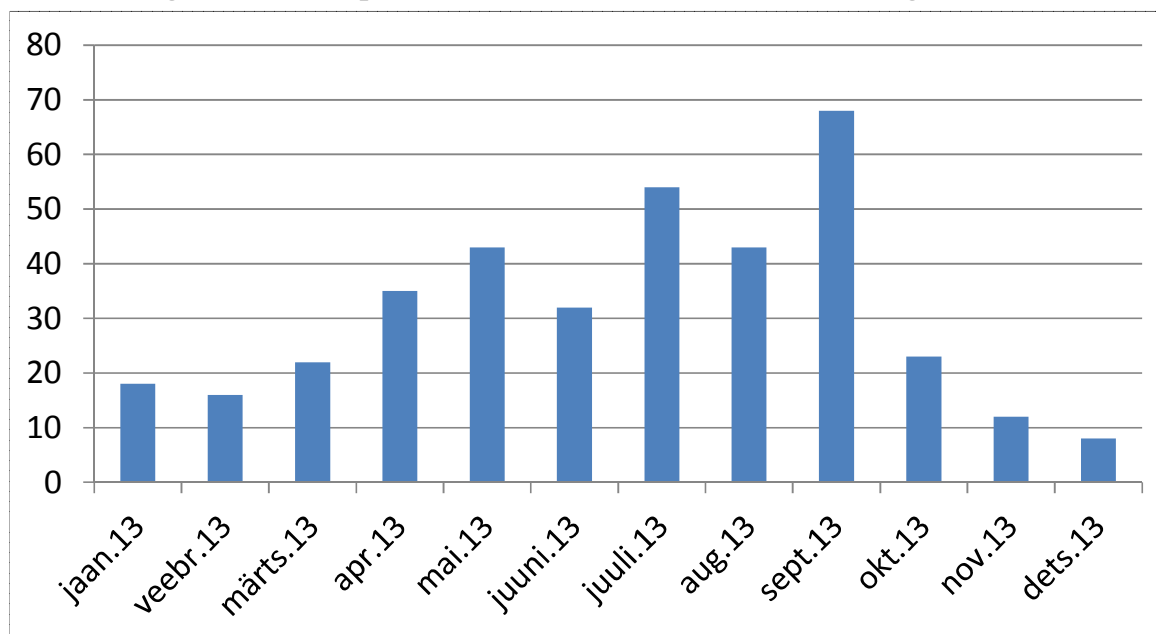
Kampülobakterenteriidi etioloogiline struktuur, 2005-2013

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juulist septembrini haigestus 42,8% registreeritud haigetest. Esines 9 rühmaviisilist haigestumist kahe-nelja haigega.

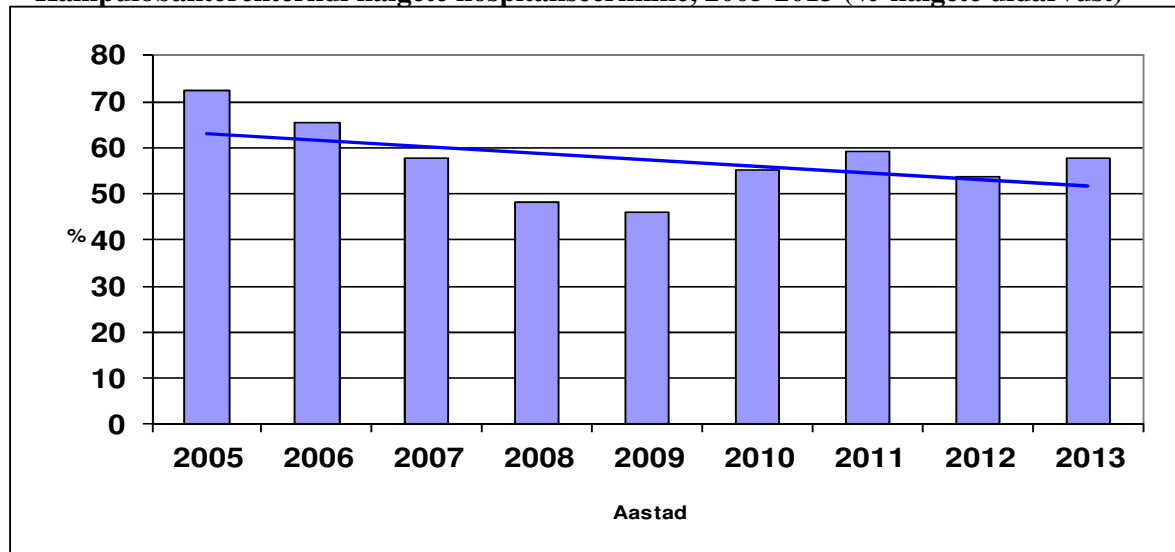
Joonis 20.

Haigestumine kampülobakterenteriiti kuude lõikes, 2013 (haigete arv)

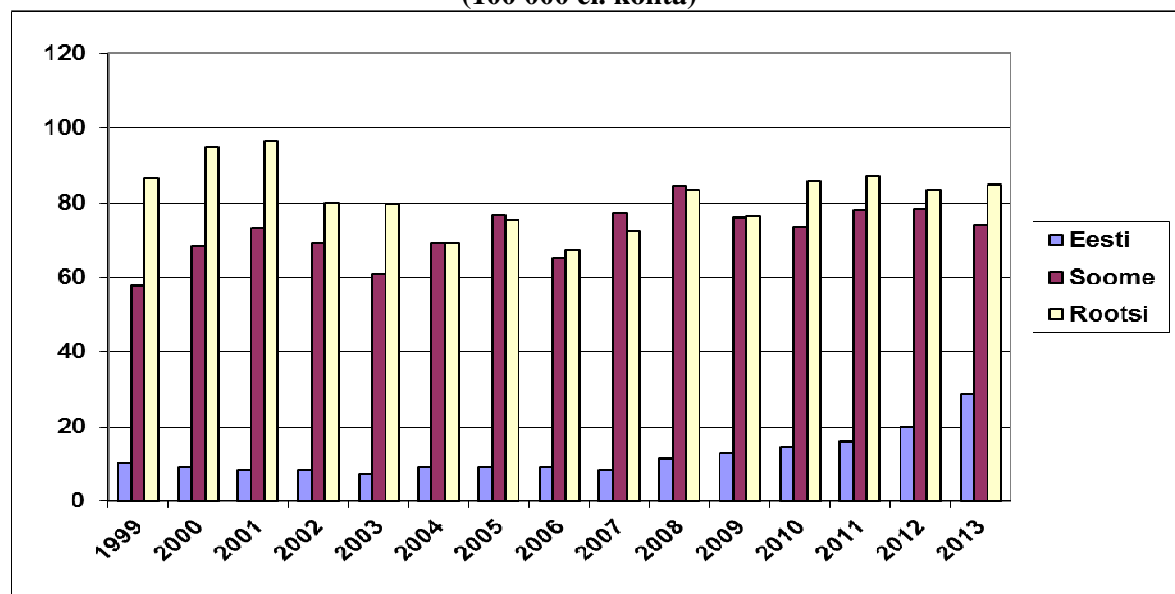
Hospitaliseeriti 57,7% haigetest.

Joonis 21.

Kampülobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005-2013 (% haigete üldarvust)

18 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias üks, Egiptuses neli, Hispaanias üks, Indias kaks, Leedus üks, Lõuna-Aafrika Vabariigis üks, Marokos üks, Mehhikos üks, Norras kaks, Tuneesias üks, Türgis üks, Venemaal üks ja Vietnamis üks).

Joonis 22.

Kampülobakterenteriidi haigestumus Eestis, Soomes ja Rootsis, 1999-2013 (100 000 el. kohta)

Tabel 5.

***Campylobacter*'i antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2013**

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Gentamütsiin	43,4	99,4	0,0
Ampitsilliin	43,7	44,3	34,7
Amoksitsilliin/Klavulaanhape	43,7	89,2	0,6
Erütromütsiin	86,6	99,1	0,9
Tetratsükliin	80,4	78,8	21,2
Nalidiksiinhape	44,2	40,2	59,2
Tsiprofloksatsiin	93,7	39,7	60,3

Tabel 6.

***Campylobacter*'i resistentsus, 2007-2013 (%)**

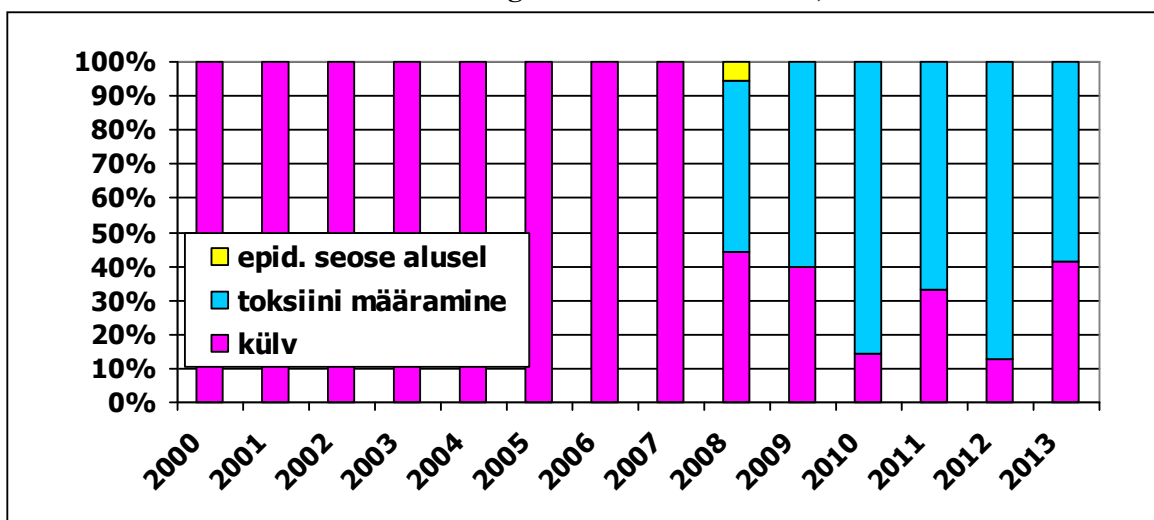
Preparaat	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Gentamütsiin	-	-	0,0	-	1,5	1,0	0,0
Ampitsilliin	-	0,0	0,0	-	35,5	41,1	34,7
Amoksitsilliin/Klavulaanhape	-	-	0,0	-	9,8	6,4	0,6
Erütromütsiin	6,5	6,7	0,0	0,0	2,1	1,3	0,9
Tetratsükliin	21,9	26,5	21,0	20,5	28,8	19,2	21,2
Nalidiksiinhape	51,2	19,2	45,8	31,2	42,3	67,3	59,2
Tsiprofloksatsiin	50,0	37,0	49,7	45,7	57,4	65,3	60,3

***E. coli* soolenakkus (A04.0-A04.4)**

Registreeriti 12 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,9. 2012. a oli 8 juhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta.

7 juhul kinnitati diagnoos *Shiga*-toksiini määramise meetodiga, viiel juhul - bakterioloogiliselt.

Joonis 23.

***E. coli* soolenakkuse diagnoosi kinnituse meetod, 2000-2013**

Haigusjuhte oli Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Järvamaal, Läänemaal ja Pärnumaal. Kõrgem haigestumus oli Järvamaal (9,7 100 000 el. kohta), Pärnumaal (4,8) ja Läänemaal (4,1).

58,4% haigetest olid 1-9-aastased lapsed. Mehed ja naised haigestusid võrdselt, 50,0% haigetest olid eelkooliealised lapsed. Hospitaliseeriti 83,3% haigetest.

Nakatumist väljaspool Eestit ei esinenud.

58,3% haigetest haigestusid juulist oktoobrini.

***Yersinia enterocolitica* enteriit (A04.6)**

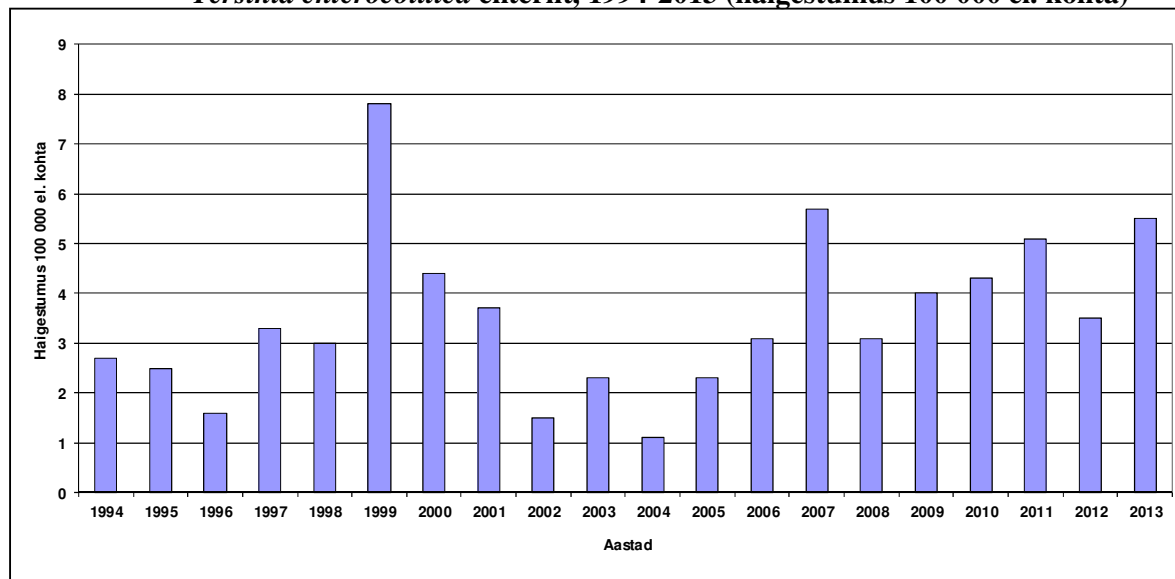
Registreeriti 72 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 5,5 (2012. a oli 47 haiget ehk 3,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas. Kõrgem haigestumus oli Järvamaal (19,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (12,3) ning Pärnumaal (12,0).

22 juhul tegemist oli *Y. enterocolitica* O:3 serogrupiga.

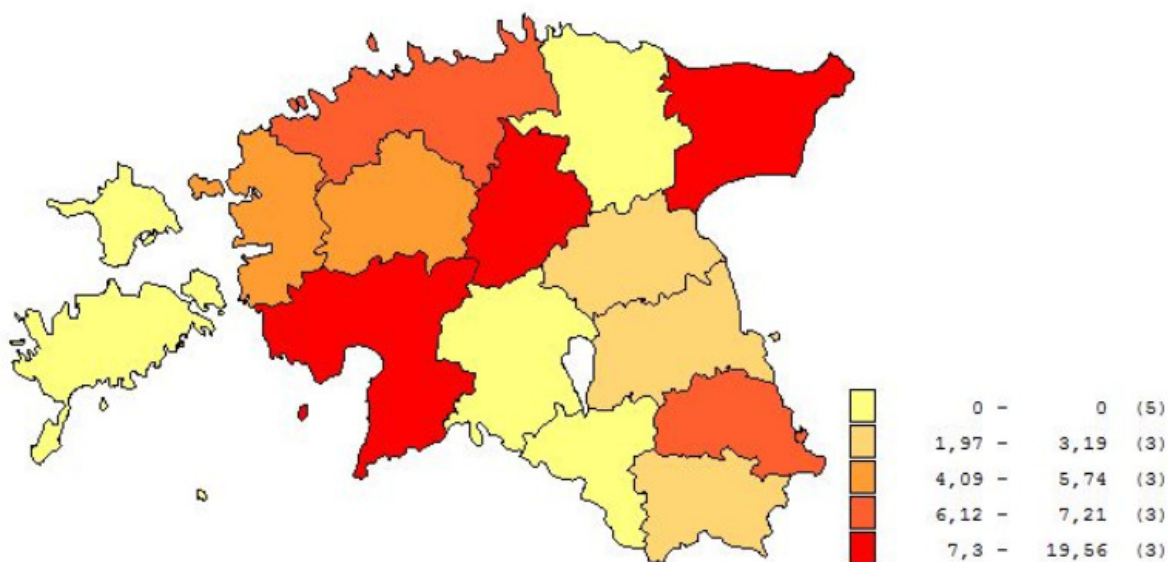
Joonis 24.

***Yersinia enterocolitica* enteriit, 1994-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)**

Joonis 25.

***Yersinia enterocolitica* enteriidi haigestumus maakonniti, 2013
(100 000 el. kohta)**

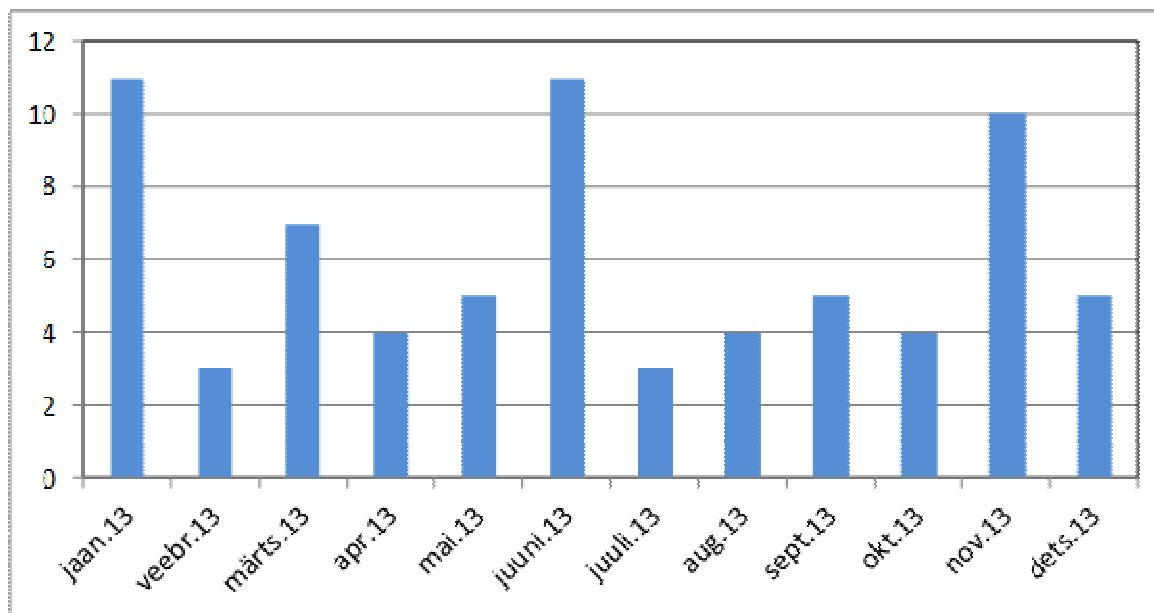
44,5% haigetest olid lapsed vanused 0–4 aastat ning 14,9% - inimesed vanuses üle 50 aasta. 54,2% haigetest oli meessoost, 50,0% koolieelikud ning 19,4% – kooliõpilased. Rühmaviisilist haigestumist ei esinenud.

Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Türgis). Hospitaliseeriti 61,1% haigetest.

Sesoonsus ei ole välja kujunenud. Esines kolm mõõdukat haigestumise tõusu (jaanuaris, juunis ja novembris).

Joonis 26.

***Yersinia enterocolitica* enteriiti haigestumine kuude lõikes, 2013 (haigete arv)**

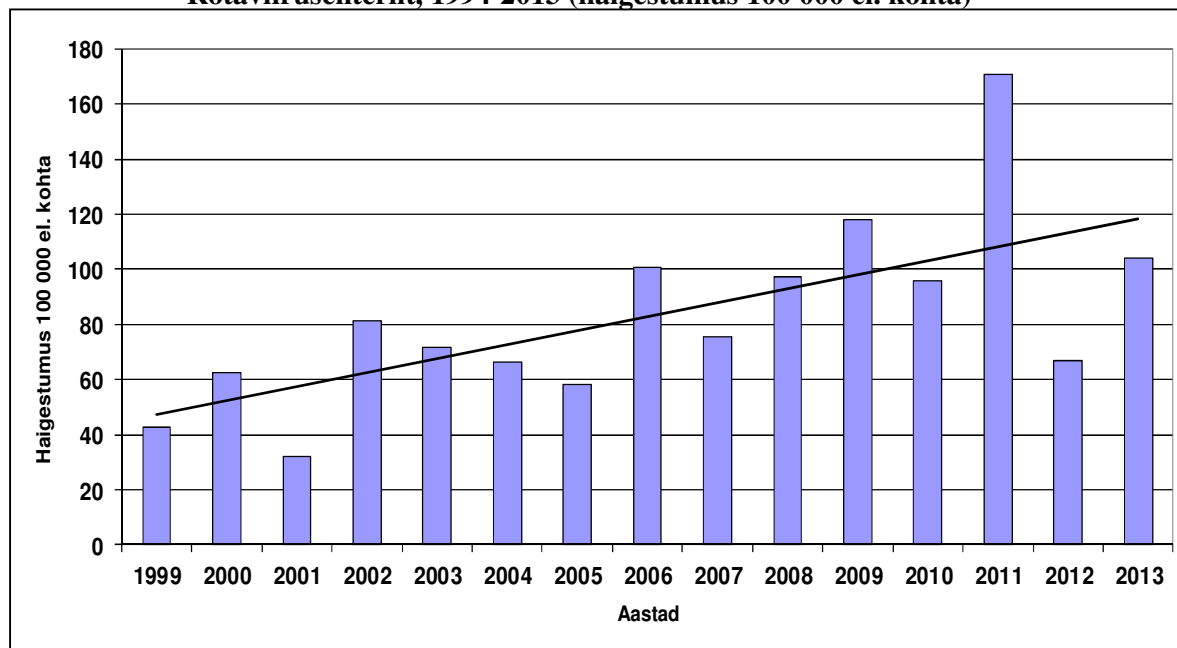

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigusjuhte oli 1 398, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 105,9 (2012. a oli 892 haiget ehk 66,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 27.

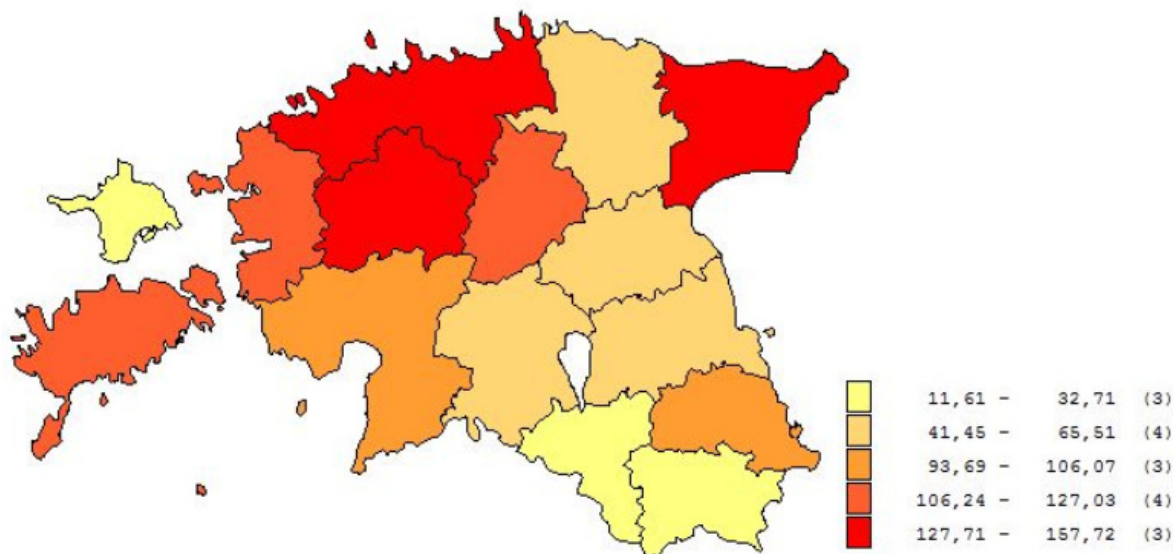
Rotaviirusenteriit, 1994-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Raplamaal (156,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (146,7), Narvas (142,2) ning Harjumaal (129,1).

Joonis 28.

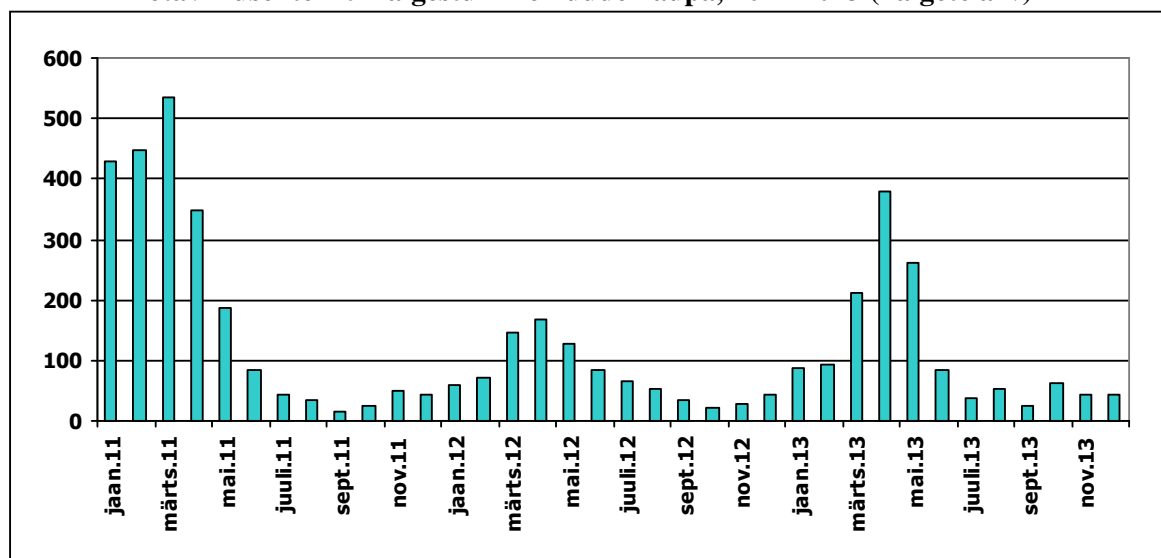
Rotaviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Maksimaalne haigete arv oli kevadel – märtsist maini haigestus 60,8% haigete üldarvust.

Joonis 29.

Rotaviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2011-2013 (haigete arv)

Haigetest 78,7% olid kuni 4-aastased lapsed, enamik haigestunutest olid koolieelsed lapsed (84,8%).

Mehed ja naised haigestusid võrdselt.

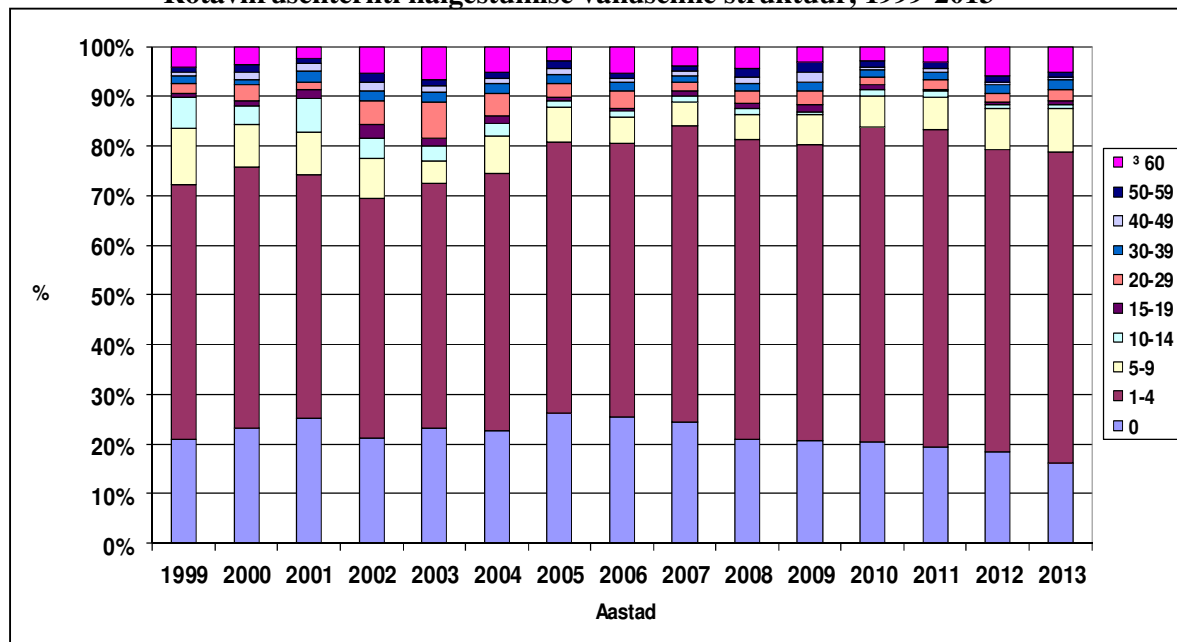
82,0% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 16,1% haigetest registreeriti kolletes 2–7 juhuga, esines üks rühmaviisiline haigestumine haiglas 27 juhuga. Hospitaliseeriti 90,8% haigetest.

33 juhul nakatuti väljaspool Eestit (Bulgaarias 11, Egiptuses 10, Hispaanias üks, Soomes üks, Tais üks, Tansaalias üks, Türgis 7, Usbekistanis üks).

2013. a vaksineeriti rotaviirusnakkuse vastu 1 963 inimest, neist lapsi vanuses 0-14. a 1 961 ja täiskasvanuid 2.

Joonis 30.

Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999-2013

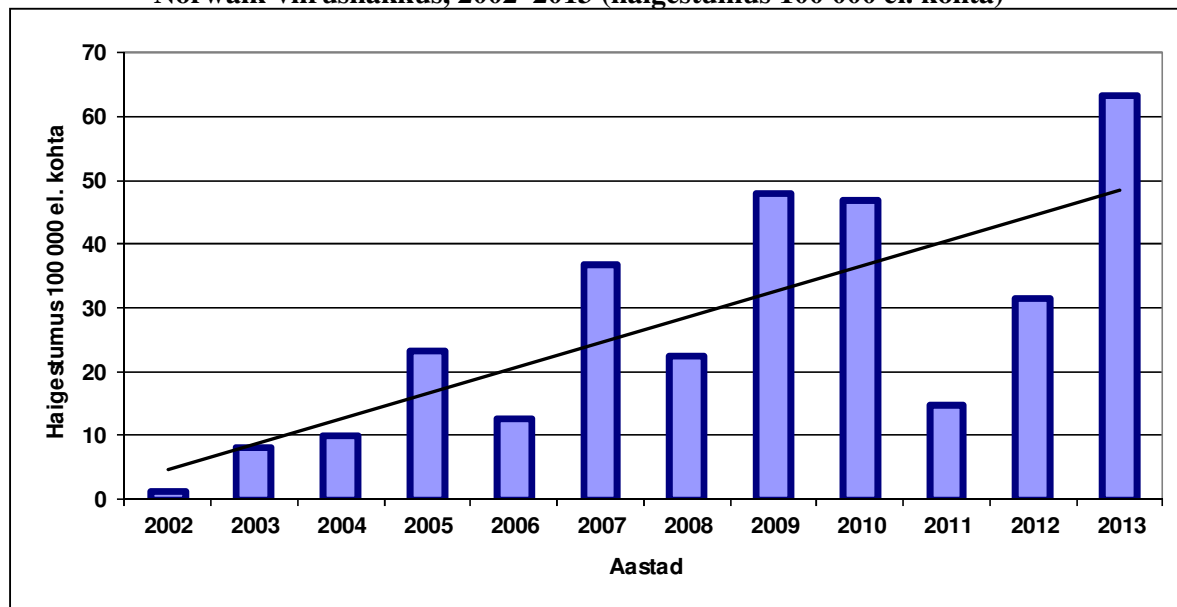

Norwalk-viirusnakkus (A08.1)

Haigusjuhte oli 837, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 63,4 (2012. a oli 423 haiget ehk 31,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 31.

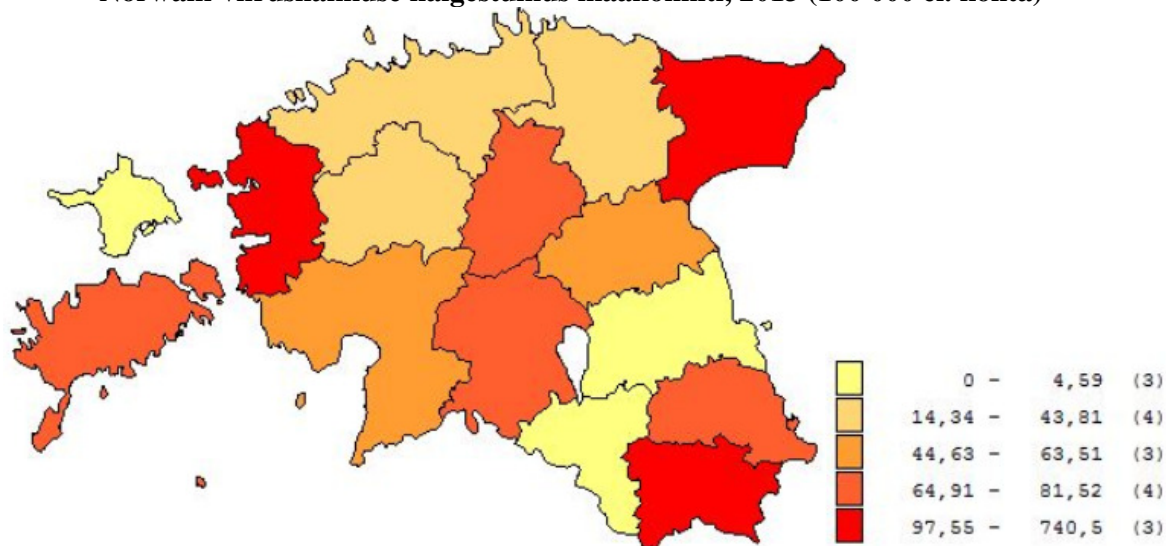
Norwalk-viirusnakkus, 2002–2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Kõrgem haigestumus oli Võrumaal (736,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (135,5) ja Läänemaal (109,7). 58,2% Norwalk-viirusnakkuste üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 6,0% haigetest registreeriti kolletes 2–5 juhuga. Esines kolm rühmaviisilist haigestumist – 10 ja 42 juhuga haiglas ning 248 juhuga sõjaväeosas.

Joonis 32.

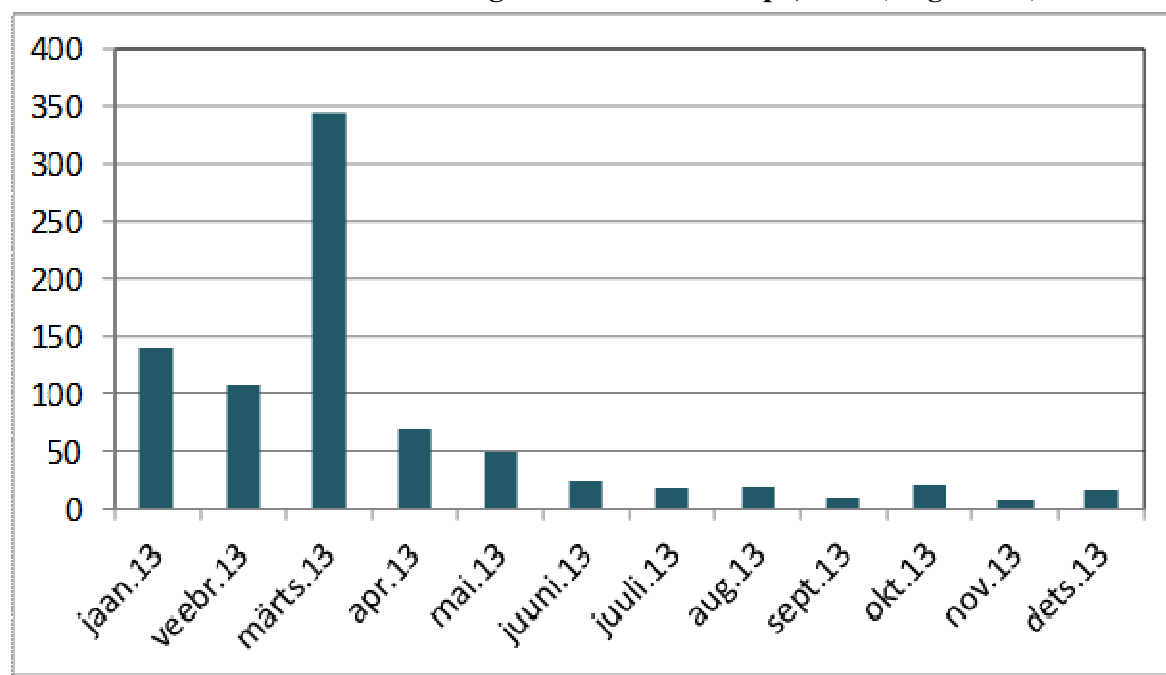
Norwalk-viirusnakkuse haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Haigetest 46,2% olid 0-4-aastased lapsed, 28,2% - 20-29-aastased isikud. Enamik haigestunutest olid koolieelsed lapsed (49,5%) ja ajateenijad (29,7%). Mehi oli 66,4%, naisi – 33,6%. Hospitaliseeriti 61,0% haigetest. Viiel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses üks, Hiinas üks, Itaalias üks, Soomes üks, Ukrainas üks). Maksimaalne haigestumine oli jaanuarist märtsini (70,5% haigete üldarvust).

Joonis 33.

Norwalk-viirusnakkusesse haigestumine kuude kaupa, 2013 (haigete arv)

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3)

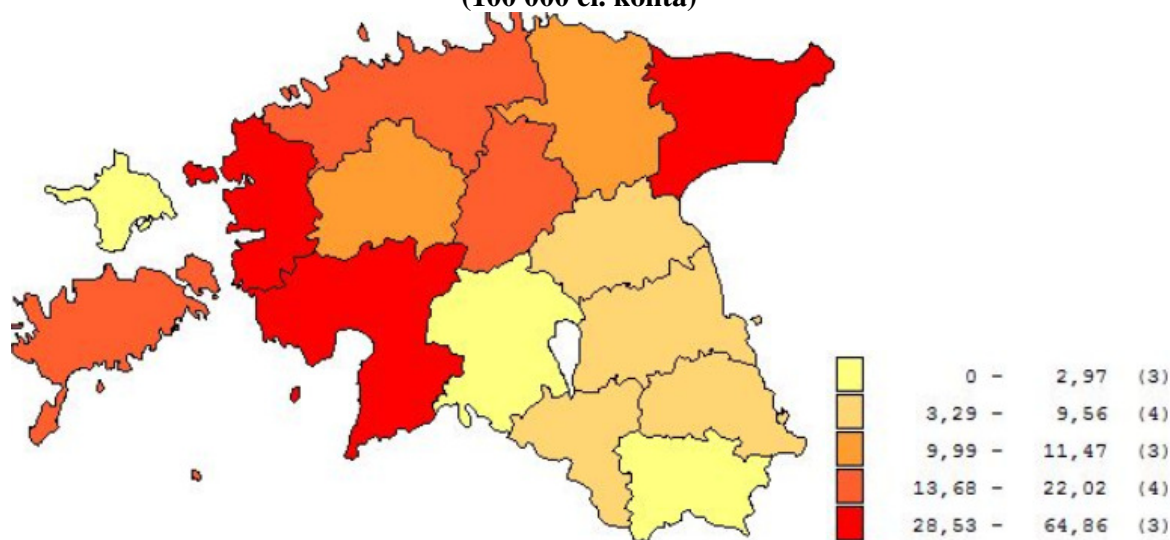
Registreeriti 221 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 16,7 (2012. a oli 286 juhtu ehk 21,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti kõikides maakondades, v. a Hiiumaa. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (64,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (32,5) ja Narvas (24,0).

59,7% haigetest olid kuni 4-aastased lapsed, 14,0% - üle 60-aastased isikud. Naissoost haigeid oli 51,1% ja meessoost – 48,9%. 67,0% haigestunutest olid koolieelikud, 16,3% – mittetöötavad isikud.

Joonis 34.

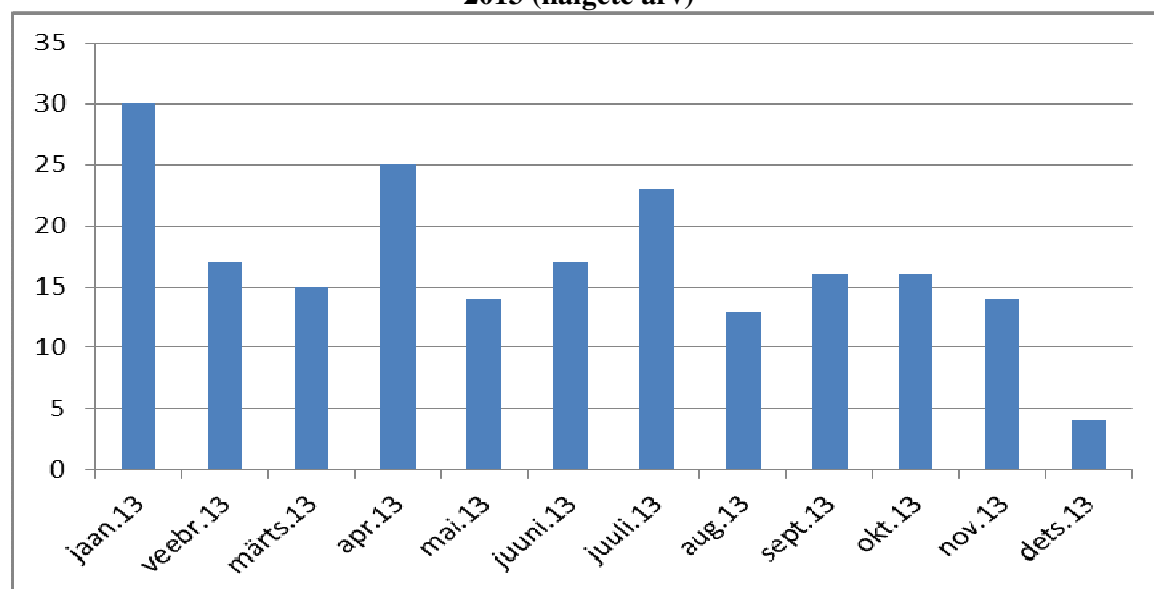
**Soole muude täpsustatud nakkushaiguste haigestumus maakonniti, 2013
(100 000 el. kohta)**

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Mõõdukas haigestumise tõus oli talvel-kevad.

Joonis 35.

Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumine kuude kaupa, 2013 (haigete arv)

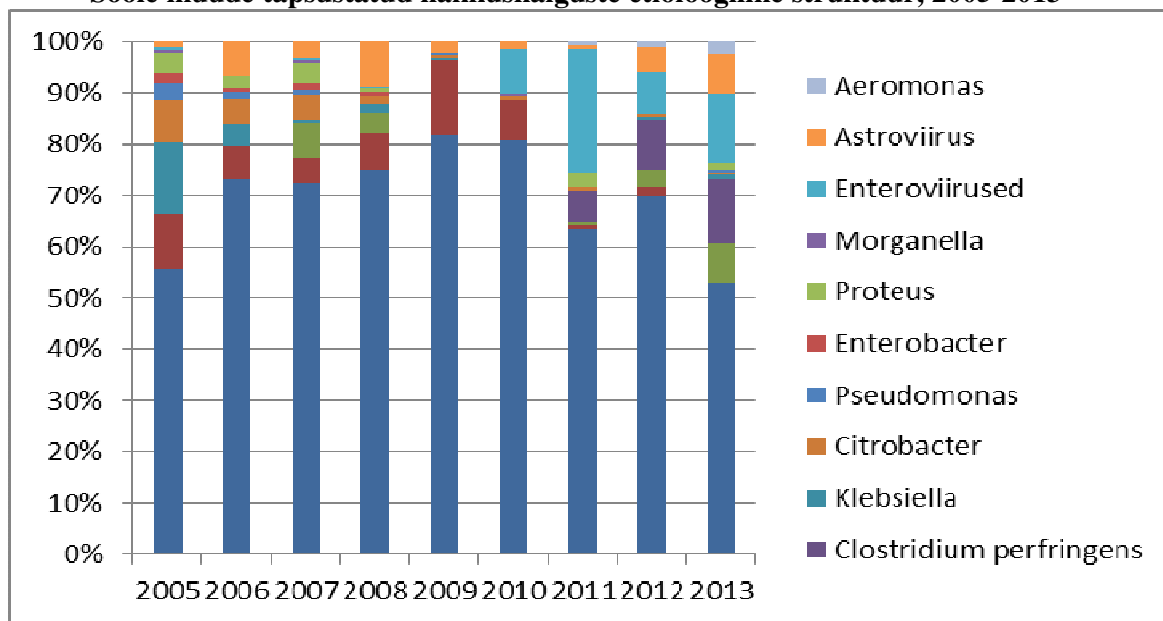

Nakatumist väljaspool Eestit ei esinenud. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 88,7% haigetest.

Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 52,5% adenoviirus, 13,6% enteroviirused, 12,7% *Clostridium perfringens*, 7,7% astroviiirus, 7,7% *Clostridium difficile*. Üksikjuhtudel oli tekitajaks *Aeromonas* spp (5), *Citrobacter freundii* (1), *Clostridium welchii* (1), *Klebsiella oxytoca* (2), *Proteus mirabilis* (3) ja *Pseudomonas aeruginosa* (1).

Joonis 36.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005-2013

Soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkused (A04.9; A08.4; A05.9)

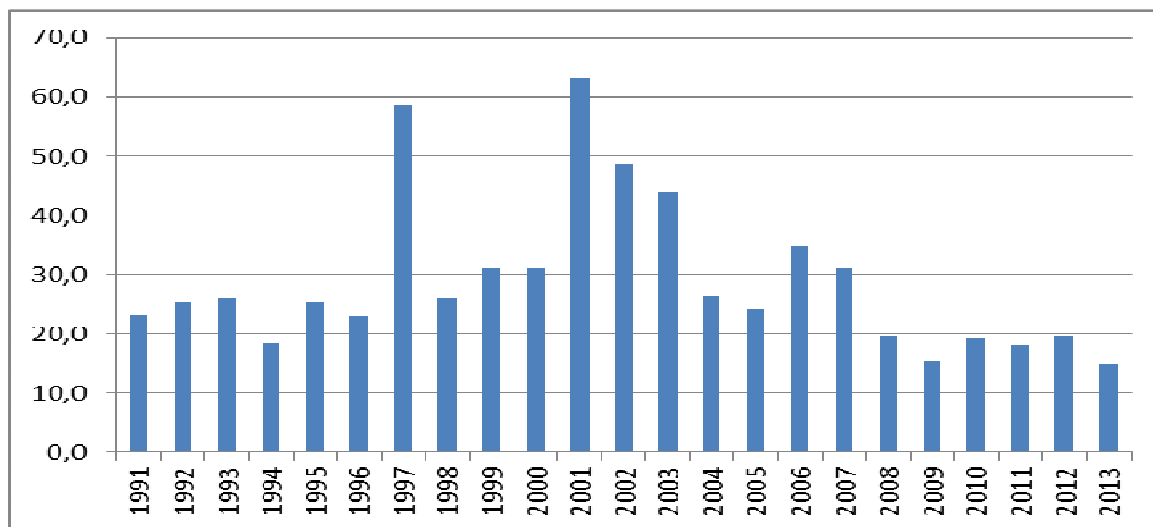
Alates 1. aprillist 2013. a ei registreerita enam soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkusi.

Lamblias ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 195 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 14,8 (2012. a oli 254 juhtu ehk 19,0 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Joonis 37.

Lamblias, 1991-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

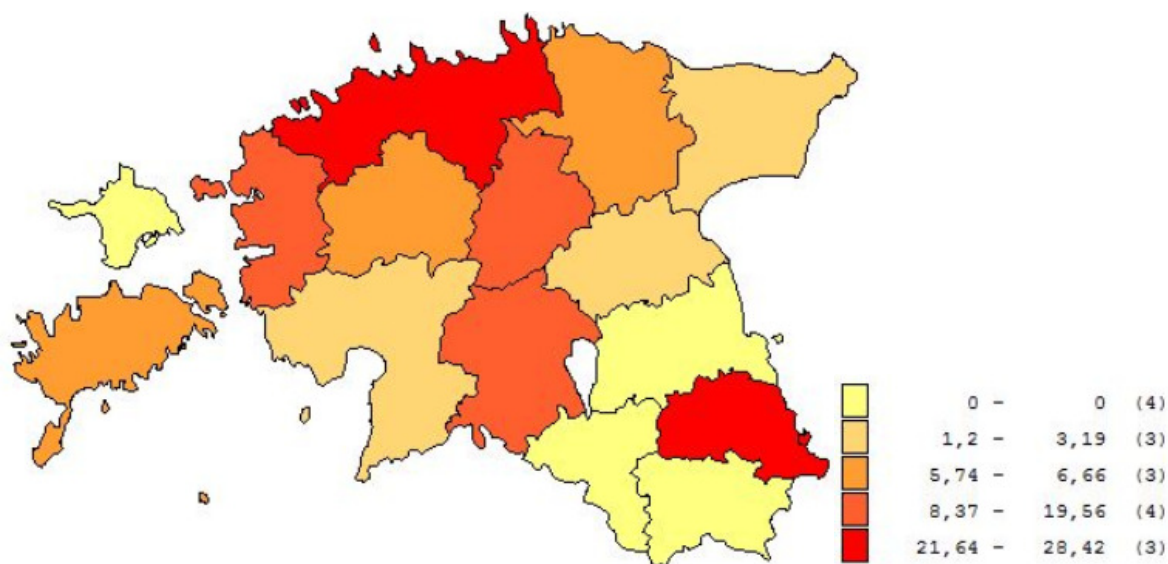
Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades, v. a. Hiiumaa, Tartumaa, Valgamaa ja Võrumaa. Suurem haigestumus oli Harjumaal (29,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (28,1) ja Põlvamaal (21,6).

Haigestest 88,2% olid lapsed vanuses 1–14. Mehi oli 53,3%, naisi 46,7%. 62,1% haigestunudest moodustasid koolieelikud (nii koolieelses lasteasutuses käivad kui ka kodused), 32,8% - koolilapsed.

Jaauarist maini haigestus 61,5% registreeritud haigestest.

Joonis 38.

Lambliiaasi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Amöbiaas (A06)

Registreeriti 6 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,4 (2012. aasta andmed puuduvad, kuna registreeritakse nakkushaigus alates 1. aprillist 2013). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Haigeid registreeriti Ida-Virumaal (üks haigusjuht ehk 1,0 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Viljandimaal (5 haigusjuhtu ehk 9,1 juhtu 100 000 el. kohta).

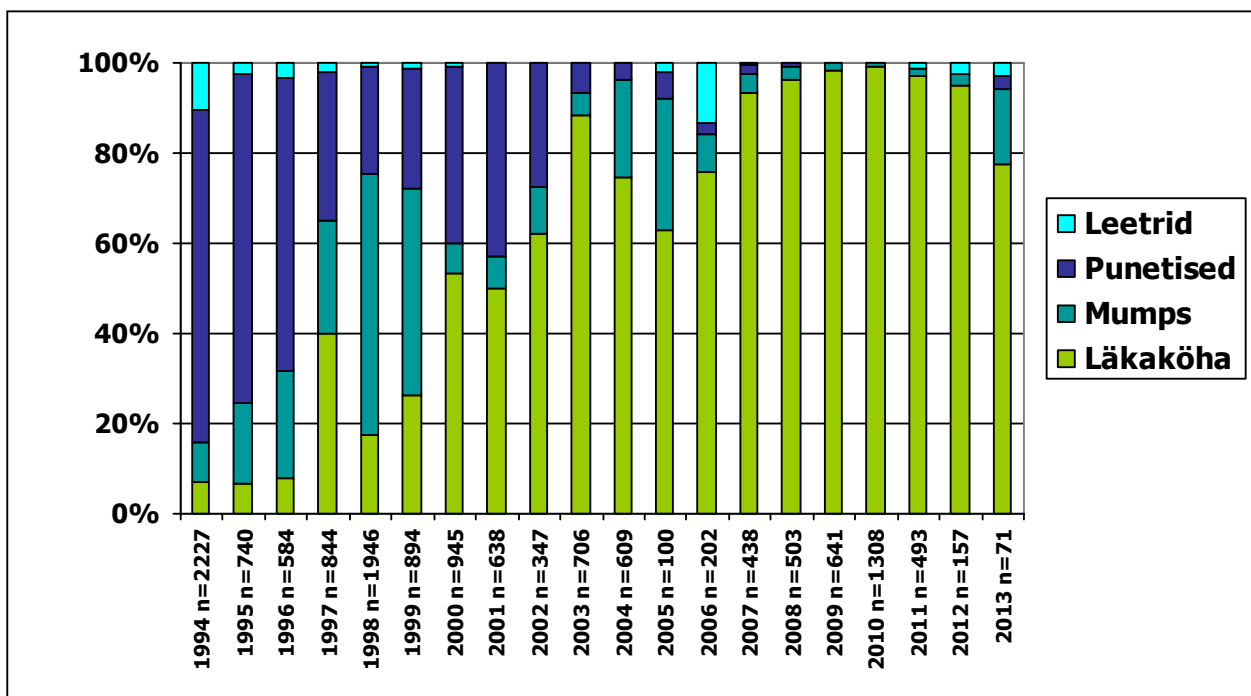
Haigestest 83,3% olid lapsed vanuses 1–14. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 50,0% haigestunudest moodustasid lasteasutuses käivad koolieelikud, 33,3% - koolilapsed.

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Piisknakkushaigused

Joonis 39.

Vaktsiin-välditavad nakkused. Haigestumise struktuur, 1994 – 2013

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)

2013. aastal registreeriti 188 796 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 14 300,8 (2012. aastal oli 156 025 juhtu ehk 11 642,0 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 89,8% Eestis registreeritud nakkushaigustest.

Haigetest oli mehi 44,7% ja naisi 55,3%. 47,0% moodustasid lapsed vanuses kuni 14 a, 22,6% vanuses 20–39. a. Kõige suurem haigestumus oli Läänemaal (17 520,9 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (16 452,5) ja Tallinnas (15 514,5).

Maksimaalne haigete arv (9 554 juhtu) registreeriti 9. nädalal (2012. aastal – 5 700 juhtu 9. nädalal).

2013. aastal registreeriti 5 529 gripi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 418,8 (2012. aastal oli 1 711 juhtu ehk 127,7 100 000 el. kohta). Haigetest oli mehi 48,5% ja naisi 51,5%. 36,5% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0–14 a, 22,4% - üle 50-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Lääne-Virumaal (1118,7 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (706,5) ja Pärnumaal (503,1).

Maksimaalne haigete arv registreeriti 8. nädalal – 676 gripijuhtu (2012. aastal – 11. nädalal 184 haigusjuhtu).

Tabel 7.

Gripi vastu vaktsineerimine, 2002–2013

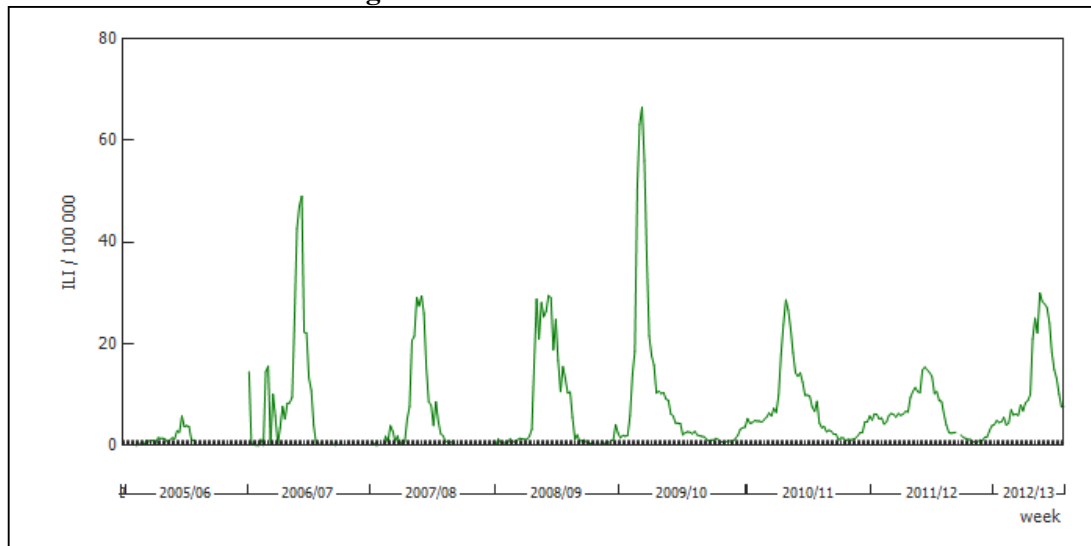
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Vaktsineeritute arv	20685	26854	24066	29277	23648	23983	20750	32666	17375	17119	13618	18130
sh lapsi kuni 14a	1532	2600	2100	2479	1923	1441	2074	3757	1714	1421	939	1274
Vaktsineeritud elanikkonnast %	1,5	2	1,8	2,2	1,8	1,8	1,5	2,4	1,3	1,3	1,0	1,4

Gripi hooaeg 2012/2013

Eestis haigestus 2012/2013 hooajal grippi hinnanguliste arvestuste järgi kuni 90 000 inimest (hooajal 2011/2012 - 50 000; pandeemia ajal kuni 120 000). Käesolev gripihooaeg osutus üheks karmimaks viimase kolme aasta gripihooaegade võrdluses. Haigestunute arv kahekordistus eelmiste hooaegade võrreldes, kuid tegemist ei olnud millegi erakordsega, pigem olid eelneval kolmel aastal meie gripihooajad leebemad (Joonis 1).

Joonis 40.

Hooaegade võrdlus 2005/2006 kuni 2012/2013

Selle hooaja omapäraks oli:

1. kolme gripiviiruse tüübi üheaegne ringlemine: A gripiviiruse alatüüp A(H1N1)pdm09, A gripiviiruse alatüüp H3N2. B gripi viirus, millega oligi seotud selle hooaja haiguse raskusaste ja epidemioloogilise ohtlikkuse tase.
2. suhteliselt kõrge hospitaliseerimise sagedus täiskasvanute kuni 65.a vanusrühmas, mis ületas väikelaste hospitaliseerimise sageduse. Üheks põhjuseks võib pidada gripijärgsete tüsistuste tekkimist haigena tööl käimise tõttu.

Gripi etioloogia

Gripihooajal diagnoositi Eestis laboratoorselt kinnitatud grippi 1069 juhul, neist 699 olid A-gripi ja 370 B-gripi viirused. Alltüpeeriti 55 A-gripiviirust, neist 39 olid A gripiviiruse alatüüp (H3N2) ja 16 A(H1N1)pdm09.

Respiratoorsete viiruste etioloogilises struktuuris domineeris haigestumise haripunktis gripiviirus - kuni 70 protsendil uuritud proovidest leiti nii A kui ka B-gripiviirused.

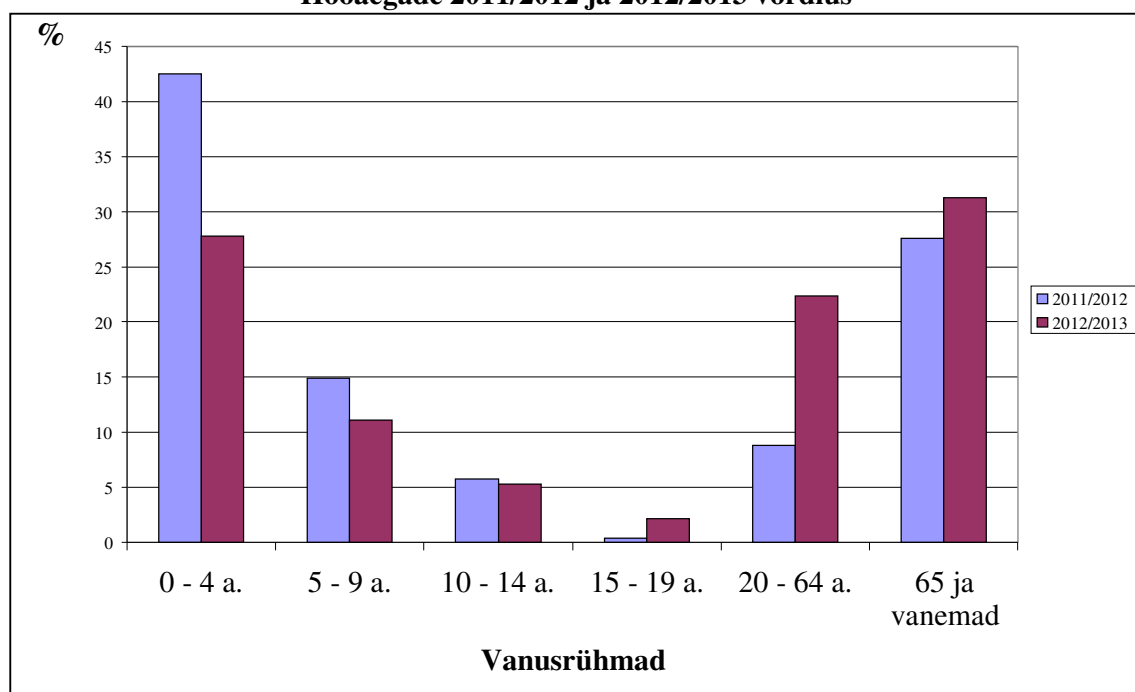
Gripi haigestumise raskusaste

E-Tervise SA terviseinfosüsteemi andmetel hospitaliseeriti hooaja algusest gripi tõttu 633 inimest, neist üle poole olid täiskasvanud ja vanemaealised patsiendid.

Hospitaliseerimist vajavate inimeste arv suurenes võrreldes hooajaga 2011/2012 kõikides vanusrühmades keskmiselt 2,5 korda (143 protsenti), neist täiskasvanute vanusrühmas 20-65 kuus korda (ehk 562,5 protsenti), vanemaealiste vanusrühmas oli suurenemine 2,7 korda (178 protsenti), laste vanusrühmas 0-4 ja vanusrühmas 4-15 vastavalt 1,6 ja 1,8 korda (ehk 55 ja 87 protsenti võrra). (Joonis 2)

Joonis 41.

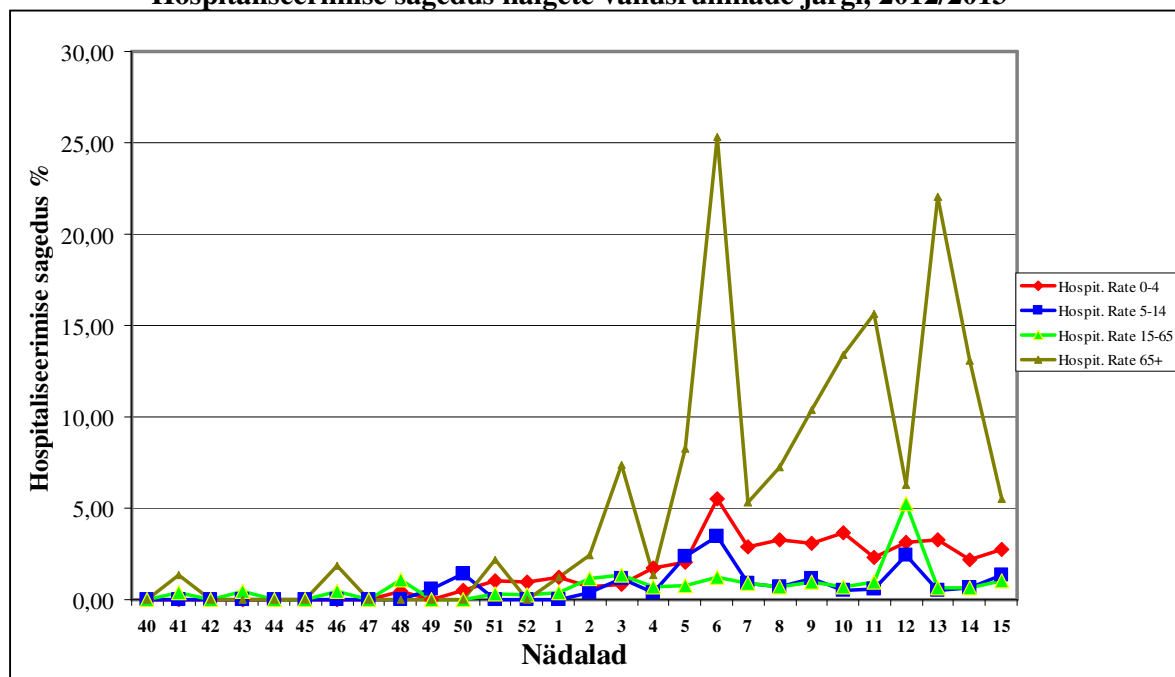
**Hospitaliseerimist vajanud haigete vanuseline jaotus (%).
Hooegade 2011/2012 ja 2012/2013 võrdlus**

Hospitaliseerimise sageduse suhe (inimeste arv vanusrühmas, kes vajasis gripi tõttu hospitaliseerimist kogu sama vanusrühma haigusjuhtumite arvu kohta) kinnitab, et olenevalt nädalast oli vanemaliste haigestunute hospitaliseerimise sagedus kaks kuni üheksa korda kõrgem laste hospitaliseerimise sagedusest (joonis 3).

Joonis 42.

Hospitaliseerimise sagedus haigete vanusrühmade järgi, 2012/2013

Raskekujuline gripp

Raskekujuliste gripijuhtude (intensiivravi vajanud gripijuhtude) ülevaade põhineb Põhja-Eesti Regionaalhaigla, Lääne-Tallinna Keskhaigla, Tartu Ülikooli Kliinikumi ning Pärnu haigla andmetel.

Nelja haigla andmeil vajas alates novembrist gripi tõttu intensiivravi kokku 37 inimest vanuses 1 – 84 eluaastat, neist riskirühmadesse kuulus 29 inimest ehk 78,3. Seitsme inimese puhul andmed kaasuvate haiguste kohta puudusid.

18 (48,6%) inimest olid vanuses 65. a ja vanemad, 13 (35,1%) inimest vanuses 51-65. a ning vaid kuus (16,2%) vanuses kuni 50. a.

Intensiivosakonda sattus 5,8% kõikidest gripi tõttu hospitaliseeritud patsientidest, neist risk sattuda intensiivosakonda oli kolm korda kõrgem vanemalistel patsientidel.

Kaasuvatest haigustest olid esikohal südame-veresoonkonna haigused - 16, neist 11-l lisandusid ka kopsu või onkoloogilised haigused ning diabeet.

14-l patsiendil oli rohkem kui üks kaasuv haigus.

Üksikute juhtudena esines kaasuvatest haigustest krooniline neerupuudulikkus, alkoholism, hematoloogiline haigus ning HIV.

Hapnikuravi (läbi maski) said või olid juhitava hingamisel/kunstlikul ventileerimisel kõik patsiendid.

Andmed vaktsineerimise kohta haigetel kas puudusid või oli kindlalt teada, et inimesed ei olnud vaktsineeritud. Eeldada võib, et kõik intensiivravi vajanud patsiendid olid vaktsineerimata.

Nelja haigla andmetel suri gripi tõttu 7 inimest vanuses 53 kuni 79 eluaastat. Kõik kuulusid riskirühmadesse. Viis neist oli vanuses 65 ja enam, neist neljal lisandusid kaasuvad haigused. Noorematel, vanuses 53 ja 61 olid kaasuvad haigused.

Kaasuvad haigused: kahel oli krooniline südame- ja hingamispuudulikkus, kahel onkoloogilised haigused, ühel alkoholism. Surma vahetuks põhjuseks oli kolmel juhul hingamispuudulikkus, ühel südame- ja hingamispuudulikkus, kahel multiorganpuudulikkus ja ühel bilateraalne massiivne subarahnoidaalne hemorraagia.

Ükski haige polnud vaktsineeritud.

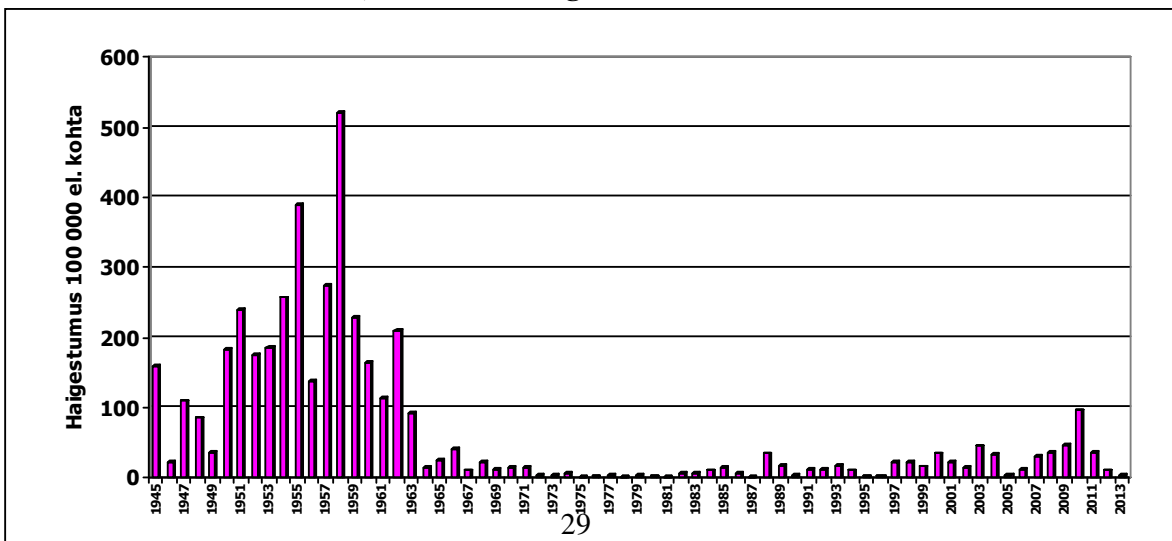
Läkaköha (A37.0)

Registreeriti 55 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,2 (2012. a oli 149 juhtu ehk 11,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Järvamaal (9,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (9,1), Ida-Virumaal (6,7) ja Harjumaal (6,2).

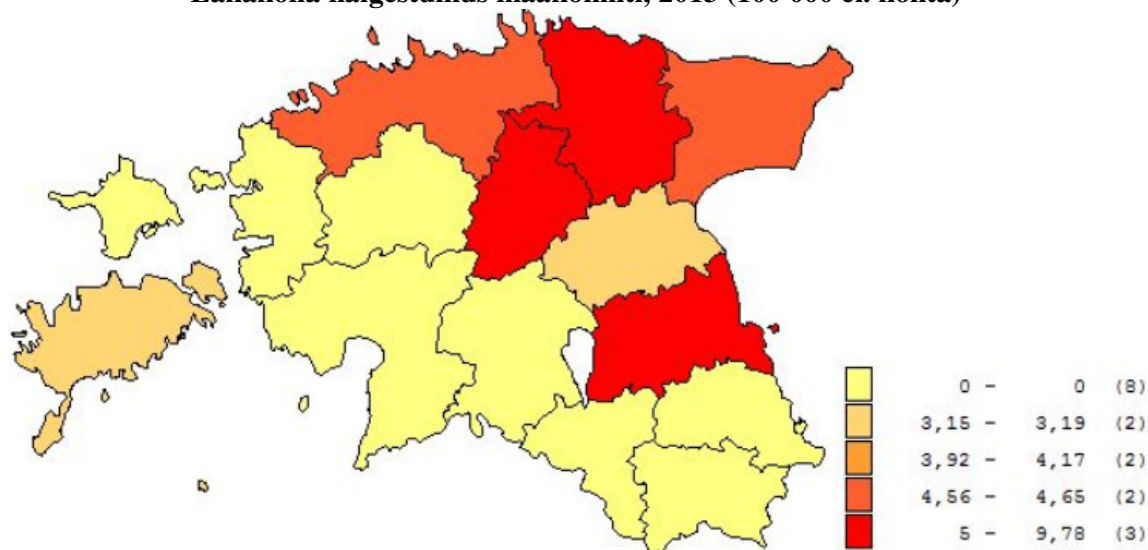
Joonis 43.

Läkaköha, 1945-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 44.

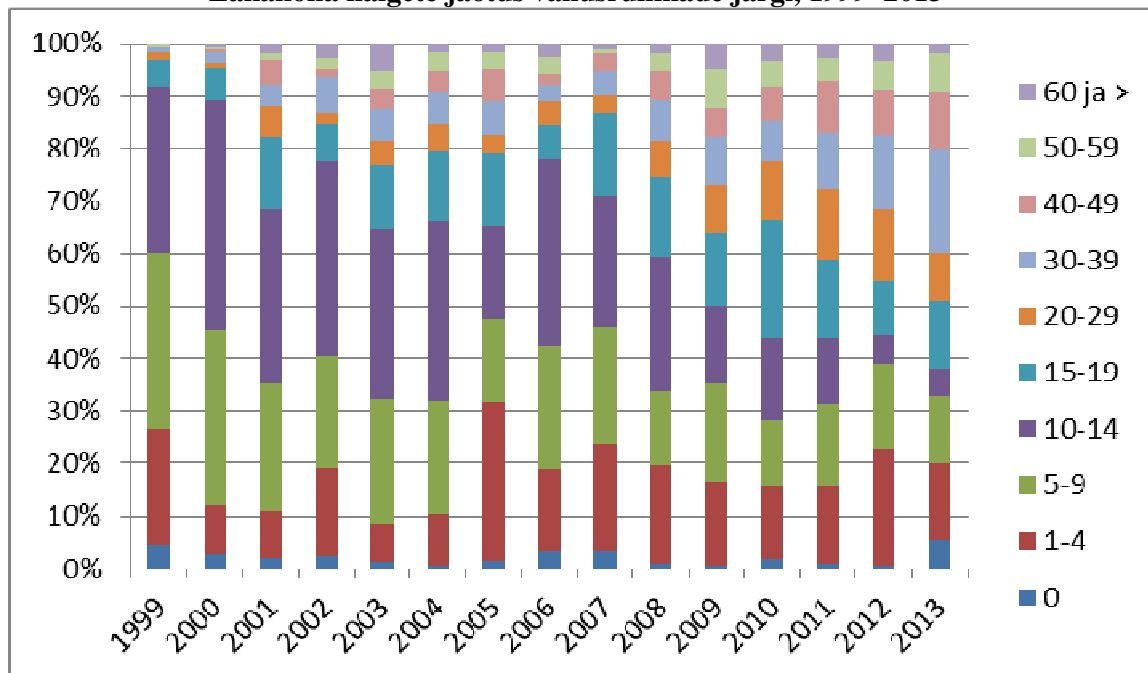
Läkaköha haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Haigestusid peamiselt 1–9-aastased lapsed (27,2%) ja 20–39-aastased isikud (29,1%%).

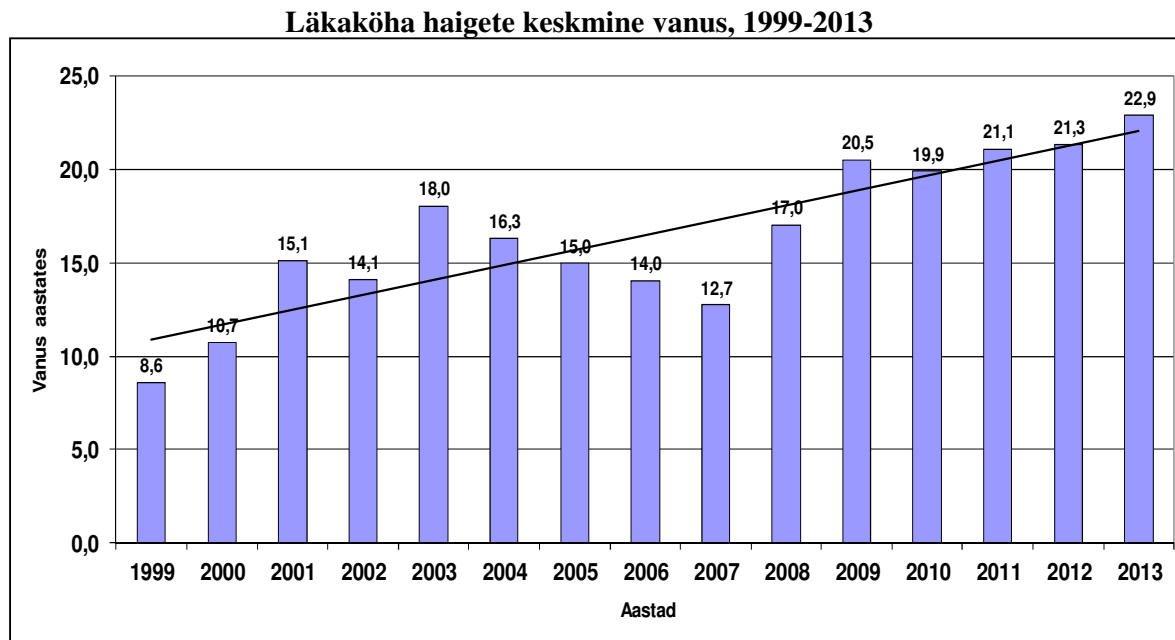
Joonis 45.

Läkaköha haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1999–2013

Kooliõpilased moodustasid 25,5%, töötavad isikud – 34,5% ja eelkooliealised lapsed – 23,6% haigestunutest. Haigestunutest oli naisi 60,0%, mehi – 40,0%.

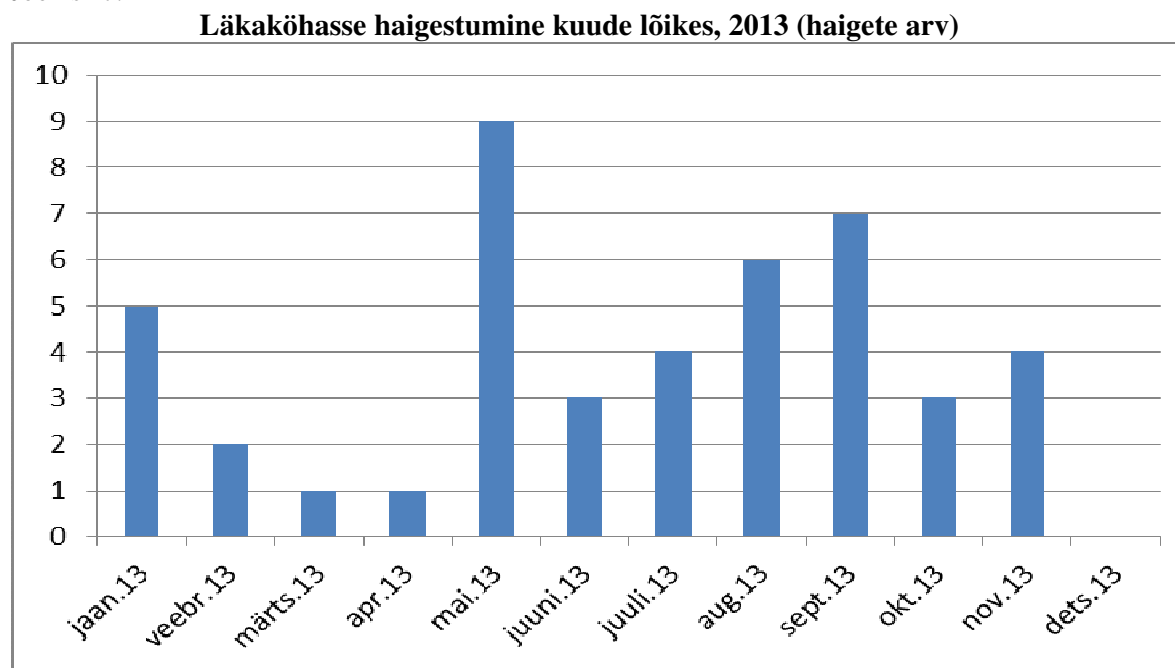
Joonis 46.

Neljal juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Indoneesias kaks, Soomes üks, Tansaania üks).

Haigestumise sesoonsus ei ole selgelt välja kujunenud. Hospitaliseeriti 12,7% haigetest.

Joonis 47.

Sporaadilised haigusjuhud moodustasid 80,0% üldarvust. 20,0% haigetest registreeriti kolletes 2-3 juhuga. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Haigetest oli 36,4% isikut vaksineeritud.

Tabel 8.

Immuniseeritud läkaköha haigete viimase kaitsepookimise ja haigestumise vaheline intervall, 2013

	1 nädal	2 nädalat	3 nädalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	üle 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos						1									1
2 doosi															0
3 doosi													2		2
4 doosi							2	1		1			5	3	12
5 doosi															0
Teadmata dooside arv														5	5
KOKKU	0	0	0	0	0	1	2	1	0	1	0	0	7	8	20

Tabel 9.

Laste hõlmatus läkaköha immuniseerimisega, 2013 (%)

	Vakts-tud 7k.-10a.	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-10a.	I revakts. 2-10a.	II revakts. 7-10a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-10a
KOKKU	96,0	94,8	0,1	93,7	88,8	2,9
Tallinn	95,3	93,8	0,1	91,5	69,2	3,5
Harjumaa	95,4	92,5	0,1	94,0	92,1	3,0
Hiiumaa	97,4	93,6	0,1	97,2	74,8	2,3
Ida-Virumaa	98,7	97,2	0,1	97,5	69,9	0,8
Narva	97,7	95,7	0,2	96,3	75,0	1,5
Jõgevamaa	99,0	98,0	0,1	98,2	72,7	0,9
Järvamaa	98,0	93,8	0,0	96,8	79,6	1,4
Läänemaa	97,8	98,7	0,2	96,1	70,9	1,3
Lääne-Virumaa	98,0	96,6	0,2	97,0	67,7	1,4
Põlvamaa	97,6	94,7	0,0	96,0	70,6	1,9
Pärnumaa	95,7	95,0	0,1	94,6	69,4	2,5
Raplamaa	98,5	97,9	0,1	97,8	63,3	2,3
Saaremaa	97,8	98,1	0,2	96,1	70,0	1,5
Tartumaa	97,1	95,4	0,1	95,9	72,4	2,4
Valgamaa	97,0	93,3	0,2	95,7	66,6	2,6
Viljandimaa	97,6	96,0	0,1	97,1	71,7	1,6
Võrumaa	97,8	97,0	0,1	96,8	59,4	1,5

2013. aastal vaktsineeriti läkaköha vastu 14 091 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 14 049, noorukeid (15-17. a) – 2 ja täiskasvanuid – 40. Revaktsineeriti 39 141 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 25 426, noorukeid (15-17. a) – 11 736 ja täiskasvanuid – 1 979.

Difteeria (A36)

2013. a ei registreeritud difteeria haigusjuhte. Difteeria tekitaja suhtes uuriti 800 tonsilliidihaiget. Avastati üks mittetoksigeense *C. diphtheriae* var. *gravis* kandja Tallinnas.

Tabel 10.

Laste hõlmatus difteeria ja teetanuse immuniseerimisega, 2013 (%)

	Vakts- tud 2a	Vakts-tud 7k.-14a.	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	94,8	96,7	95,0	92,4	0,1	2,5
Tallinn	93,8	95,4	92,5	87,9	0,1	3,4
Harjumaa	92,5	95,5	94,1	92,5	0,1	3,0
Hiiumaa	93,6	97,4	97,2	97,0	0,1	2,3
Ida-Virumaa	97,2	98,8	98,0	96,6	0,0	0,8
Narva	95,7	97,8	96,5	95,5	0,1	1,5
Jõgevamaa	98,0	99,0	98,5	96,5	0,1	0,9
Järvamaa	93,8	98,0	96,8	93,8	0,0	1,4
Läänemaa	98,7	97,8	96,1	93,9	0,2	1,3
Lääne- Virumaa	96,6	98,2	97,4	94,1	0,2	1,4
Põlvamaa	94,7	97,7	96,0	94,3	0,0	1,9
Pärnumaa	95,0	97,0	95,4	93,6	0,0	2,5
Raplamaa	97,9	98,5	97,8	98,3	0,1	2,4
Saaremaa	98,1	97,9	96,3	94,0	0,2	1,5
Tartumaa	95,6	97,3	96,4	93,3	0,1	2,3
Valgamaa	93,3	97,0	95,7	93,3	0,2	2,6
Viljandimaa	96,0	97,6	97,2	96,0	0,1	1,6
Võrumaa	97,0	97,8	96,8	95,1	0,1	1,5

2013. aastal vaktsineeriti difteeria vastu 14 155 inimest, nendest 0-14. a lapsed – 14 060, noorukeid (15-17. a) – 4 ja täiskasvanuid – 91. Revaktsineeriti 62 795 inimest, nendest 0-14. a lapsed – 25 444, noorukeid (15-17. a) – 11 927 ja täiskasvanuid – 25 424.

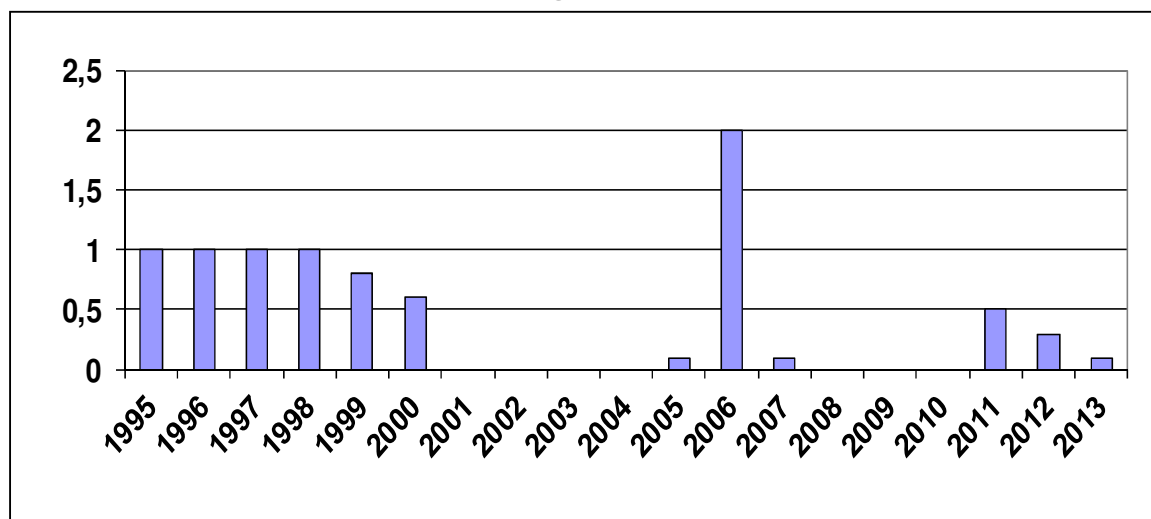
Leetrid (B05)

Registreeriti 2 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2012. a 4 haigusjuhtu või 0,3 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid püstitati positiivse seroloogilise uuringu alusel.

Leetrite suhtes uuriti 206 vereseerumi proovi.

Joonis 48.

Leetrid, 1995-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

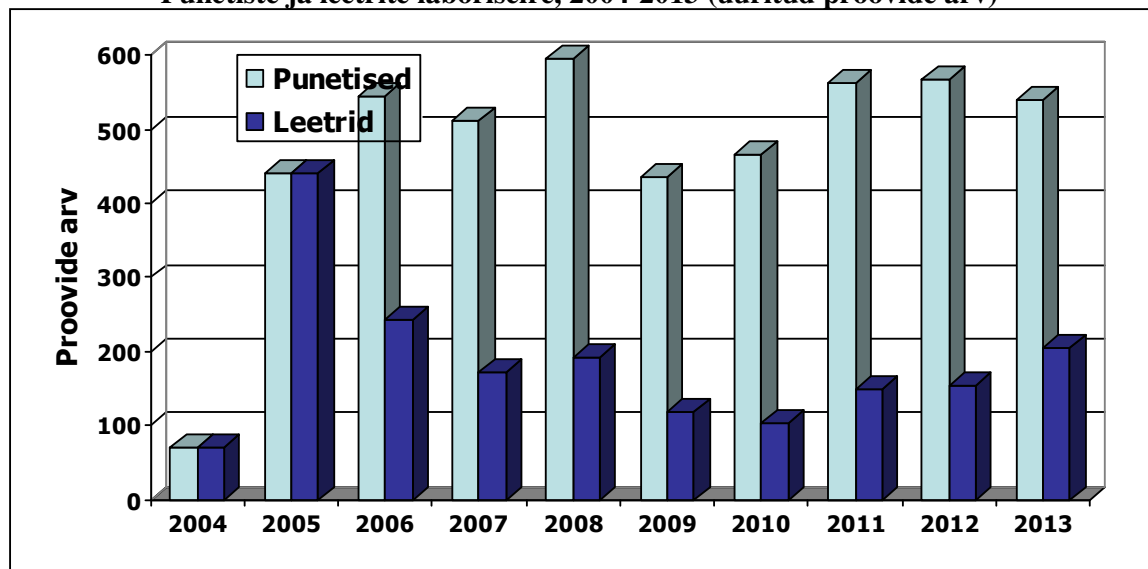
Mõlemad haiged olid Tallinnast, vaksineerimata kodused lapsed vanusrühmast 1-4 ja 5-9 aastat, üks poiss ja üks tüdruk. Toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Tais). Tekkis üks kolle kahe sissetoodud haigusjuhuga. Hospitaliseeriti üks haige. Mõlemad haiged haigestusid märtsikuus.

Punetised (B06; P35.0)

2013. aastal registreeriti 2 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (eelmine haigusjuht registreeriti Eestis 2009. aastal). Üks diagnoos on püstitatud positiivse seroloogilise uuringu alusel, teine – kliinilise pildi ja laboratoorselt kinnitatud juhuga epidemioloogilise seose alusel. Punetiste suhtes uuriti 539 vereseerumi proovi.

Joonis 49.

Punetiste ja leetrite laboriseire, 2004-2013 (uuritud proovide arv)

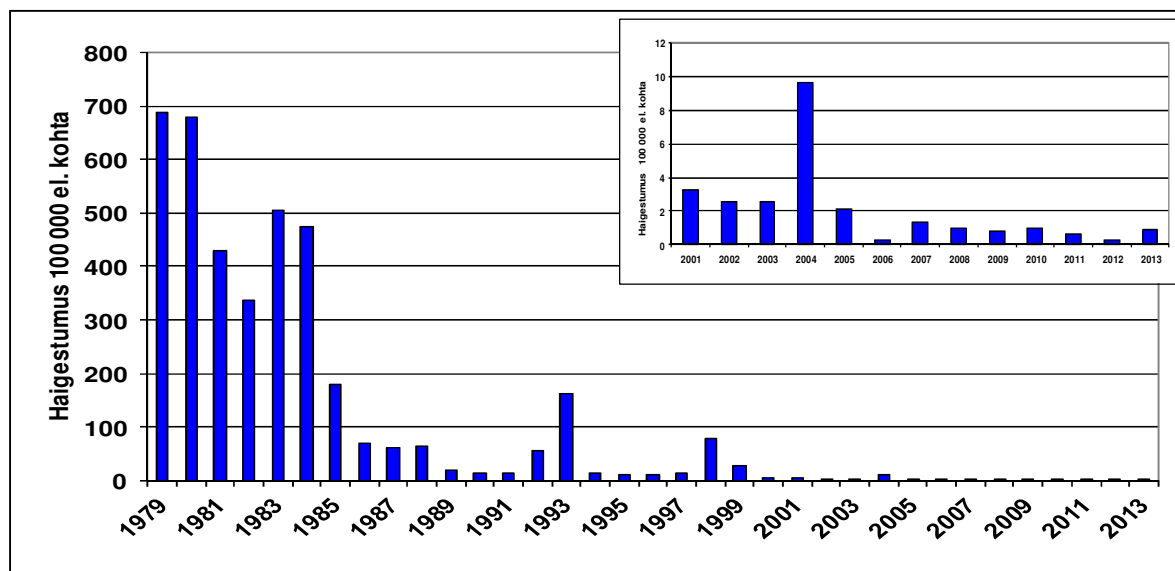

Mumps (B26)

Registreeriti 12 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,9 (2012. a oli 4 haiget ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel neljal ja kliinilise pildi alusel 8 haigel.

Joonis 50.

Mumps, 1979-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

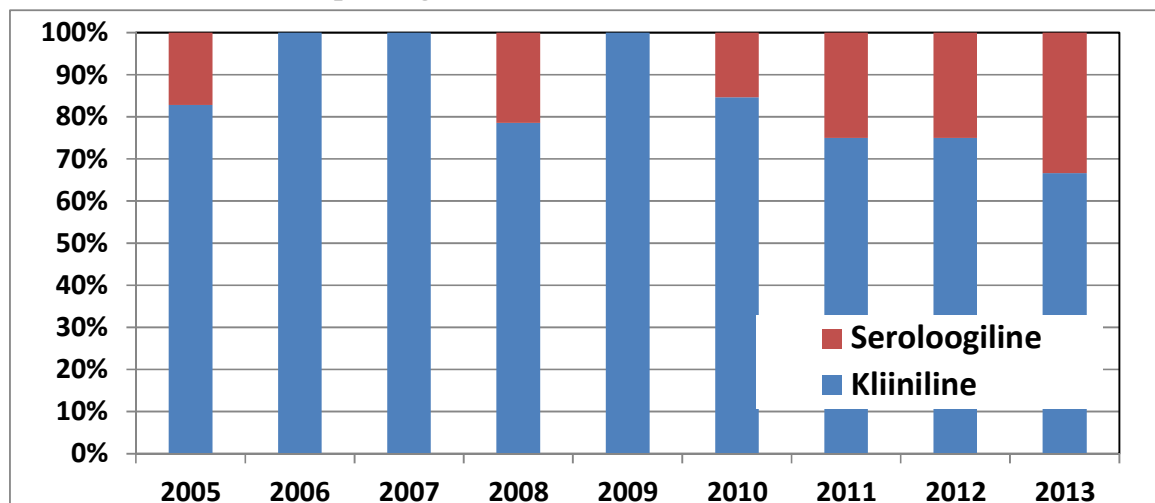
Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (1,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (3,1), Järvamaal (3,2) ja Läänemaal (4,1).

50,0% haigetest olid lapsed vanuses kuni 14 a, 41,7% - 20-29-aastased isikud. Mehi oli 58,3%, naisi – 41,7%. Koolieelikud moodustasid 33,4% haigete üldarvust, kooliõpilased – 25,0% ja töötavad isikud – 25,0%.

Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 41,7% haigetest. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Enamus haigetest (83,3%) haigestusid märtsist juunini. Haigestunutest oli vaktsineeritud 8 isikut (66,7%), vaktsineerimata kolm (25,0%) ja puudusid andmed immuniseerimise kohta ühel haigel.

Joonis 51.

Mumpsi diagnoosi kinnituse meetod, 2005-2013

Tabel 11.

Laste hõlmatus leetrite, punetiste ja mumpsi immuniseerimisega, 2013 (%)

	MMR		Leetrid			Punetised		Mumps	
	Vakts- tud 2a.	Vaktsineeri- misest keeld 0-14a	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Alal. v/n 1-14a	Vakts-tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.
KOKKU	93,7	2,8	96,0	88,1	0,2	96,0	88,1	96,0	88,1
Tallinn	91,8	3,9	94,4	82,8	0,3	94,4	82,8	94,4	82,8
Harjumaa	92,4	3,4	95,0	91,1	0,1	95,0	91,1	95,0	91,1
Hiiumaa	88,3	2,9	96,7	90,7	0,3	96,7	90,7	96,7	90,7
Ida-Virumaa	97,2	0,7	98,8	91,7	0,1	98,8	91,7	98,8	91,7
Narva	95,5	1,4	97,9	93,9	0,3	97,9	93,9	97,9	93,9
Jõgevamaa	97,6	1,4	98,4	95,6	0,1	98,4	95,6	98,4	95,6
Järvamaa	94,7	1,5	97,8	96,0	0,0	97,8	96,0	97,8	96,0
Läänemaa	95,6	1,6	96,3	72,4	0,3	96,3	72,4	96,3	72,4
Lääne-Virumaa	95,8	1,5	97,7	92,7	0,2	97,7	92,7	97,7	92,7
Põlvamaa	93,0	2,1	97,2	86,7	0,0	97,2	86,7	97,2	86,7
Pärnumaa	94,0	2,7	96,4	91,9	0,1	96,4	91,9	96,4	91,9
Raplamaa	97,6	1,9	98,3	94,3	0,2	98,3	94,3	98,3	94,3
Saaremaa	96,8	1,9	97,0	94,9	0,4	97,0	94,9	97,0	94,9
Tartumaa	95,1	3,0	96,3	88,2	0,1	96,3	88,2	96,3	88,2
Valgamaa	92,6	2,4	96,3	81,9	0,2	96,3	81,9	96,3	81,9
Viljandimaa	94,8	1,7	97,5	87,1	0,2	97,5	87,1	97,5	87,1
Võrumaa	95,5	1,7	97,2	85,4	0,1	97,2	85,4	97,2	85,4

2013. aastal vaktsineeriti leetrite, punetiste ja mumpsiviiruse vastu 12 754 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 12 683, noorukeid (15-17. a) – 7 ja täiskasvanuid – 64. Revaktsineeriti 10 862 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 10 740, noorukeid (15-17. a) – 87 ja täiskasvanuid – 35.

Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 8 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,6 (2012. a oli 6 haiget ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). 7 juhul diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud, ühel juhul põhineb diagnoos kliinilise pildi alusel.

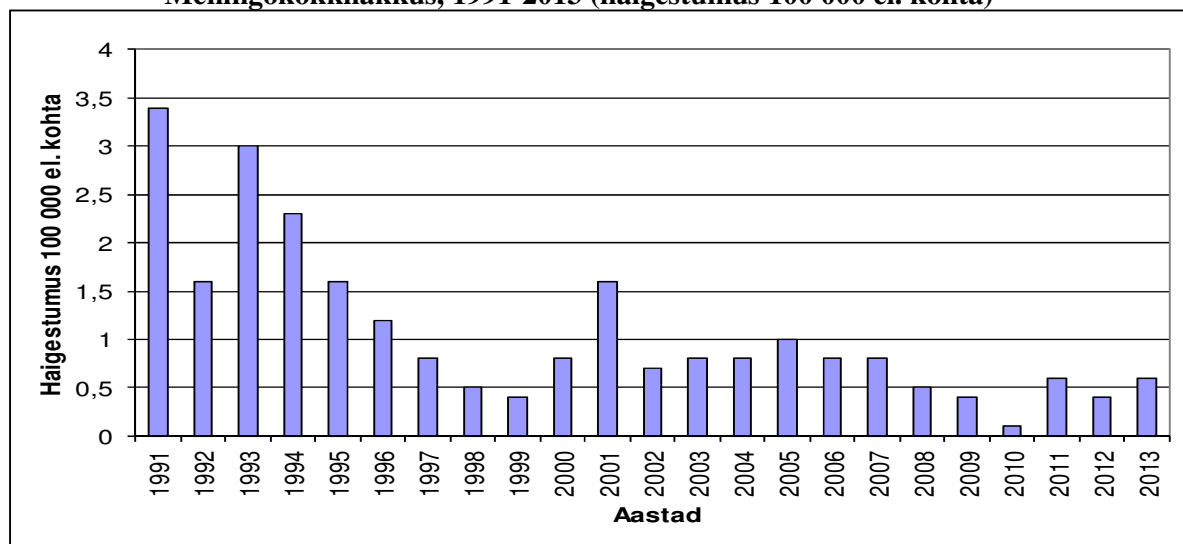
Kliiniliselt avaldus haigus meningokokktseemiana (kaks juhtu), meningiidina (viis juhtu) ja täpsustamata meningokokknakkusena (üks juht). Esines üks letaalne juht. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Venemaal).

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Ida-Virumaal (1,1), Pärnumaal (2,3) ja Viljandimaal (2,1). Haigestunutest 50,0% olid lapsed vanuses 0-14 a, 25,0% - isikud 20-39 a ning 25,0% - üle 50-aastased isikud. Mehi oli 62,5%, naisi – 37,5%.

Haigusjuhud olid sporaadilised. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Kõik haiged hospitaliseeriti. Mikrobioloogiliselt oli valdavalt tekitajaks ühel juhul *N. meningitidis* serogrupp B, ühel juhul *N. meningitidis* serogrupp C, ühel juhul mittegrupppeeruv *N. meningitidis* ning. Neljal juhul serogrupp ei ole teada.

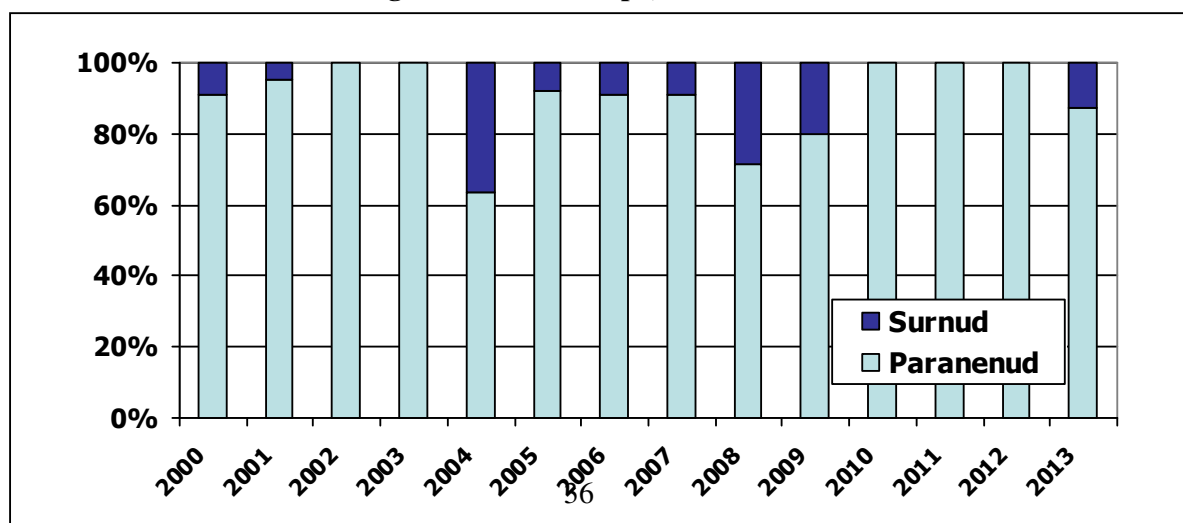
Joonis 52.

Meningokokknakkus, 1991-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 53.

Meningokokknakkuse lõpe, 2000-2012 (%)

2013. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 206 inimest, nendest 0-14 a. lapsi – 50, noorukeid (15-17 a.) – 29 ja täiskasvanuid – 127. Revaktsineeriti 29 täiskasvanud isikut.

***Haemophilus influenzae* nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)**

Registreeriti 40 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,0 (2012. a oli 43 juhtu ehk 3,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus ühel juhul septitseemiana, ühel juhul meningiidina, 37 juhul kopsupõletikuna ja ühel juhul täpsustamata nakkusena. Oli üks letaalne juht.

Nakkushaigust registreeriti neljas maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumine oli Pärnumaal (13,1 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Raplamaal (5,7) ja Tallinnas (5,2).

Enamus haigestunutest olid üle 50-aastased isikud (60,0%). Mehi oli 60,0% ja naisi 40,0%. 65,0% haigestunutest olid mittetöötavad inimesed.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Enamus haigetest haigestusid veebruarist maini (55,0% üldarvust). Hospitaliseeriti 100,0% haigetest.

Tabel 12.

Laste hõlmatus *Haemophilus influenzae* tüüp b immuniseerimisega, 2013. a (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-14a	Revakts . 2-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	70,7	95,1	0,1	59,3	2,1
Tallinn	75,6	94,6	0,1	63,6	2,7
Harjumaa	74,4	92,5	0,0	66,2	2,8
Hiiumaa	61,4	93,6	0,1	58,0	2,0
Ida-Virumaa	64,3	97,2	0,0	47,8	0,7
Narva	67,1	95,7	0,1	50,9	1,5
Jõgevamaa	63,7	98,0	0,1	49,6	0,9
Järvamaa	60,8	93,8	0,0	49,5	1,4
Läänemaa	64,6	98,7	0,1	60,2	0,9
Lääne-Virumaa	67,2	96,6	0,1	57,7	1,3
Põlvamaa	67,2	94,7	0,0	54,8	1,7
Pärnumaa	66,9	95,0	0,0	57,2	2,3
Raplamaa	73,7	97,9	0,1	70,5	1,9
Saaremaa	68,7	98,1	0,1	53,2	1,3
Tartumaa	69,6	95,4	0,1	57,9	1,9
Valgamaa	63,6	93,3	0,2	48,9	2,6
Viljandimaa	64,4	96,0	0,0	53,9	1,5
Võrumaa	64,9	97,0	0,1	57,5	1,2

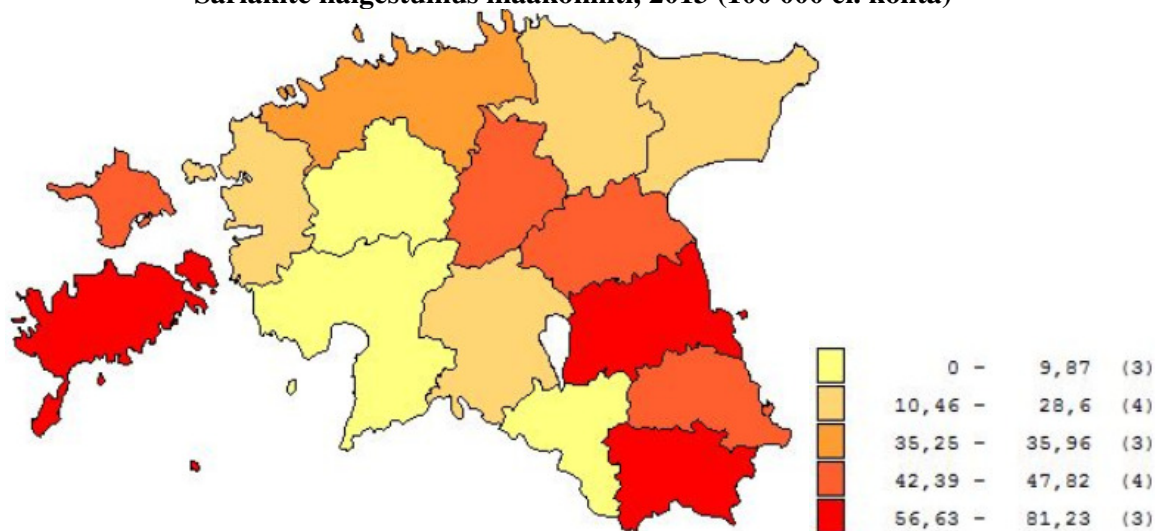
2013. aastal vaktsineeriti *Haemophilus influenzae* tüüp B vastu 14 009 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 977 ja täiskasvanuid – 32. Revaktsineeriti 12 966 last.

Sarlakid (A38)

Registreeriti 470 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 35,6 (2012. a vastavalt 740 ja 55,2). Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Raplamaa. Suurem haigestumus oli Tartumaal (81,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Võrumaal (71,0) ja Saaremaal (56,6).

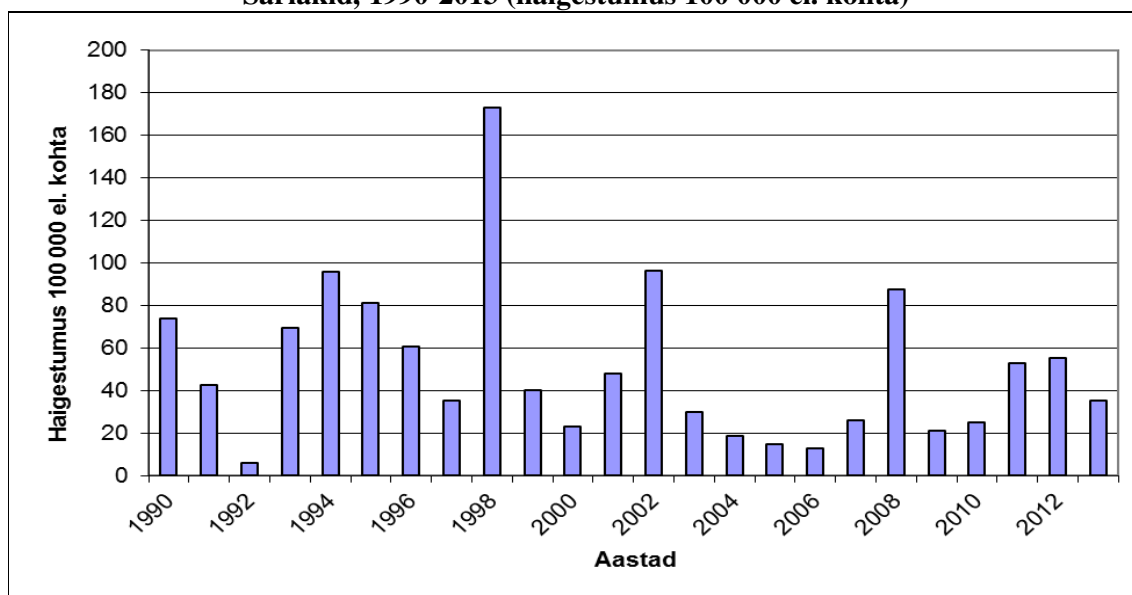
Joonis 54.

Sarlakite haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Joonis 55.

Sarlakid, 1990-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

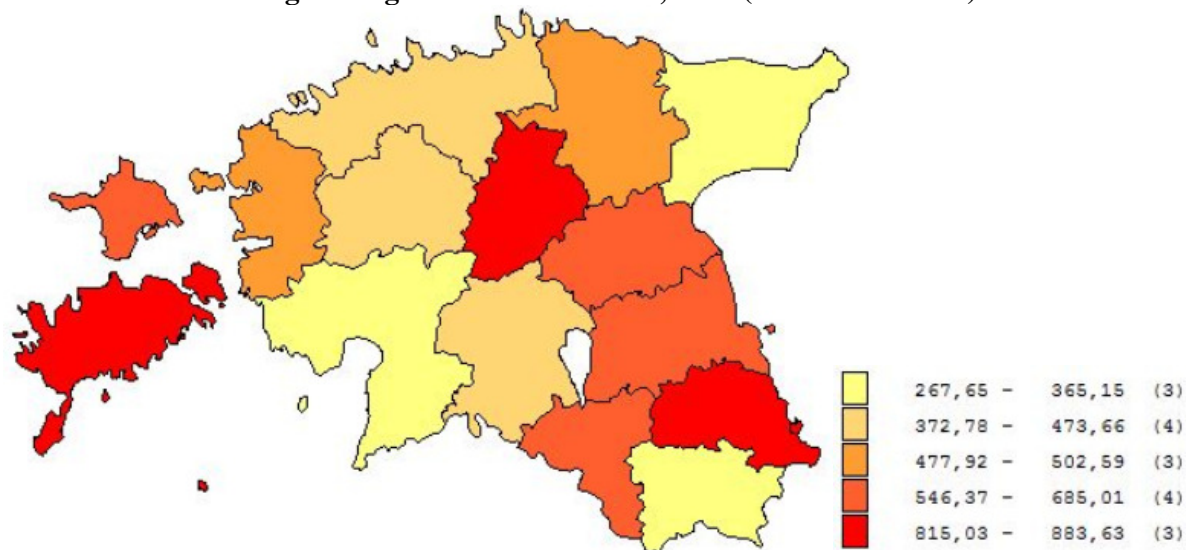
Haigestunutest 93,4% moodustasid 1–9-aastased lapsed. Mehi oli 54,3%, naisi 45,7%. 82,6% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 16,2% – kooliõpilased. Haigestumise tõus oli talvel-kevel. Jaanuarist maini haigestus 65,1% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 4,2% haigetest. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 6 299 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 477,1 (2012. a vastavalt 9070 ja 676,8). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Järvamaal (876,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (832,9) ja Põlvamaal (812,5).

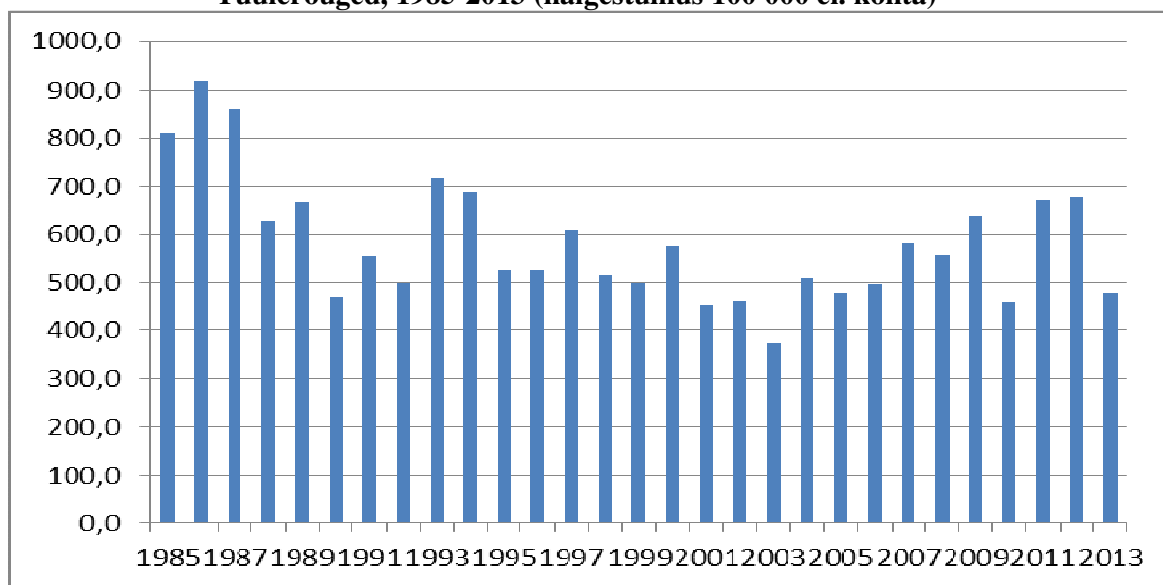
Joonis 56.

Tuulerõugete haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Joonis 57.

Tuulerõuged, 1985-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunutest 60,8% moodustasid 1-4-aastased ja 28,5% – 5-9-aastased lapsed. Mehi oli 51,6%, naised 48,4%. Rohkem haigusjuhte oli talvel-kevad, jaanuaris-mais registreeriti 59,5% haigete üldarvust.

2013. aastal vaktsineeriti tuulerõugete vastu 545 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 364, noorukeid (15-17 a) – 7 ja täiskasvanuid – 174.

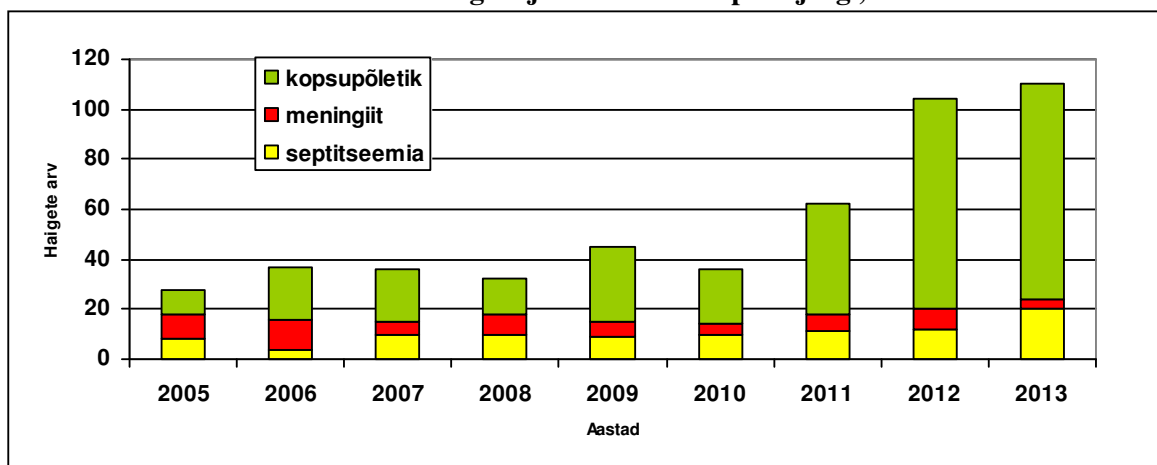
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

Registreeriti 110 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 8,3 (2012. a oli 104 juhtu ehk 7,8 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Kliiniliselt avaldus haigus järgmiselt: septitseemiana 13,6% juhtudest, meningiidina 3,6% juhtudest, kombineeritud vormina (meningiit+septitseemia, septitseemia+kopsupõletik) 4,5%, kopsupõletikuna 78,2% juhtudest. Oli 6 letaalsel juhtu.

Joonis 58.

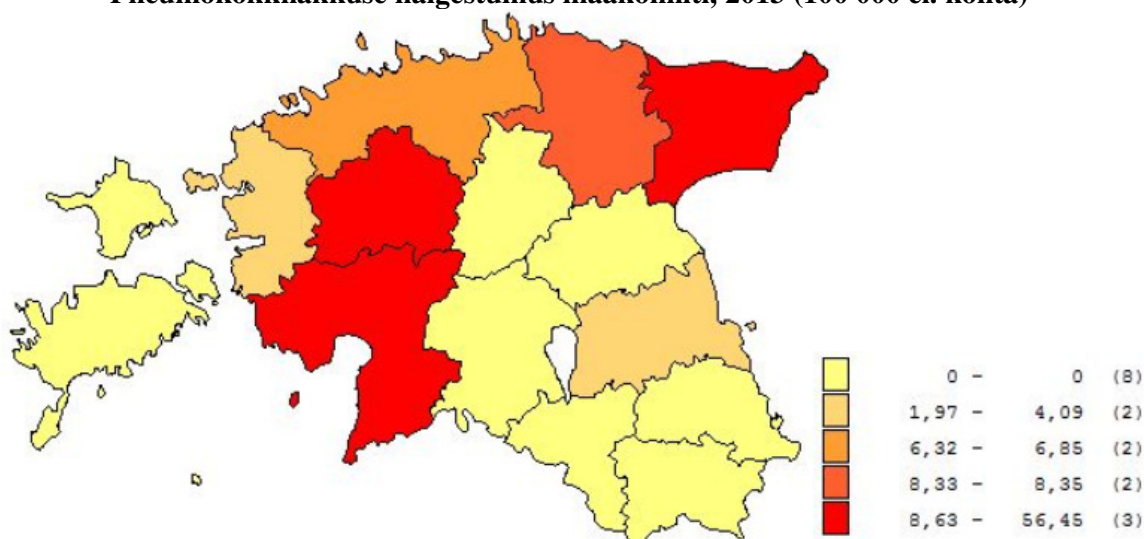
Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2005-2013

Nakkushaigust registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (56,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Raplamaal (14,3) ja Ida-Virumaal (12,3).

Joonis 59.

Pneumokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Haigetest 70,0% olid 50-aastased ja vanemad isikud ning 11,8% olid 0-9-aastased lapsed. Mehi oli 53,6%, naisi 46,4%. 60,0% haigete üldarvust moodustasid mittetöötavad ja 22,7% - töötava isikud ning 11,9% - koolieelsed lapsed.

Haigestumise tõus oli jaanuaris-mais, haigestusid 61,8% haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. 98,2% haigetest hospitaliseeriti. Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Venemaal).

2013. aastal vaktsineeriti pneumokokknakkuse vastu 927 inimest, nendest 0-14 a. lapsi – 751, noorukeid (15-17 a.) – 7 ja täiskasvanuid – 169. Revaktsineeriti 67 inimest, nendest 0-14 a. lapsi – 63, täiskasvanuid – 4.

2013. aastal jätkuvalt tüpiseeriti *S. pneumoniae* kultuure verest ja liikvorist. Uuriti 28 kultuuri, tuvastati 9 erinevat tekitaja serogruppi (serotüüpe ei määratud).

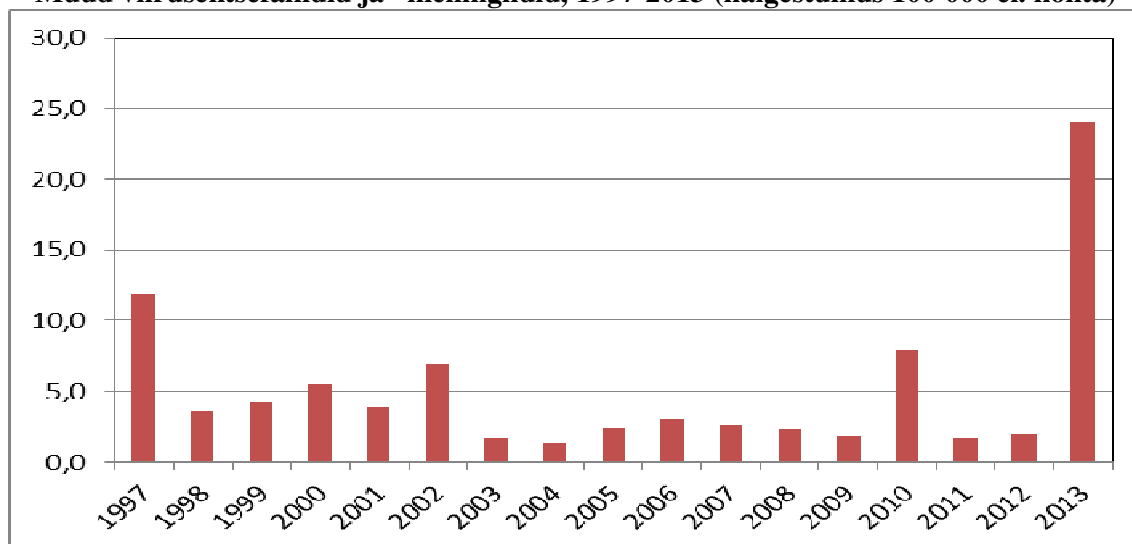
Muud viirusentsefaliidid ja -менингиитid (A85; A87)

Registreeriti 309 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 23,4 (2012. a oli 26 juhtu ehk 1,9 juhtu 100 000 elaniku kohta). 87,7% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt.

263 juhul esines enteroviirusmeningiit ja –entsefaliit. Tekitajaks oli 26 juhul ECHO 30, ühel juhul – Coxsackie B, 5 juhul – muud tsütopaatilised enteroviiruslikud agensid, 231 juhul – tüpiseerimata enteroviirused.

Joonis 60.

Muud viirusentsefaliidid ja –meningiidid, 1997-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

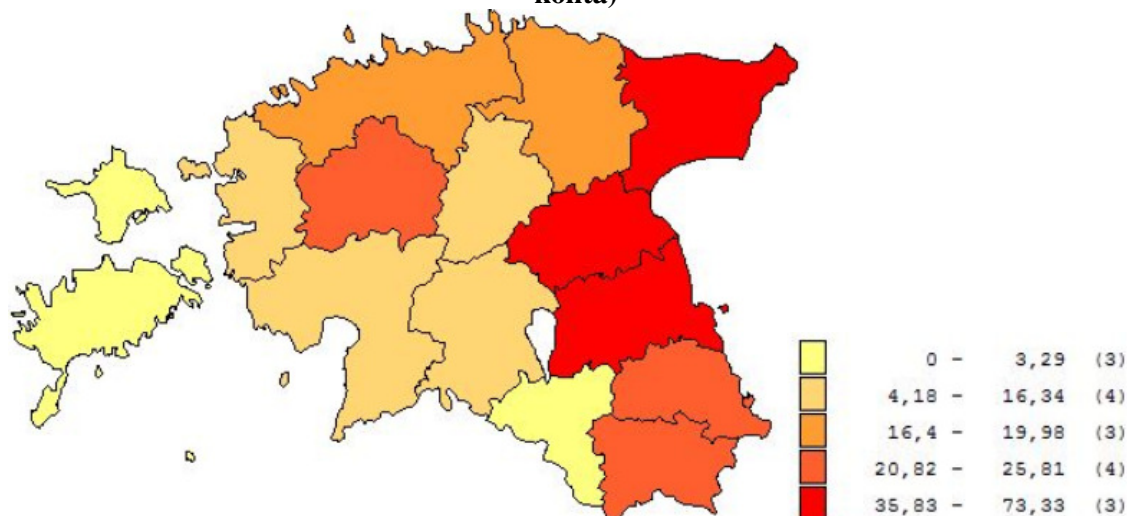
Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa ja Saaremaa. Suurem haigestumus oli Jõgevamaal (72,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (56,0) ja Tartumaal (47,0).

Haigetest 29,1% olid 5-9-aastased ning 27,2% – 10-14-aastased lapsed. Mehi oli 56,3%, naisi 43,7%. 52,1% haigestunutest olid kooliõpilased, 26,2% – eelkooliealised lapsed.

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juunist septembrini haigestus 90,6% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigetest. 83,8% haigusjuhtudest olid sporaadilised, 7,1% juhtudest esines kolletes 2-4 juhuga. Hospitaliseeriti 98,4% haigetest.

Joonis 61.

Muude viirusentsefaliitide ja -meningiitide haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

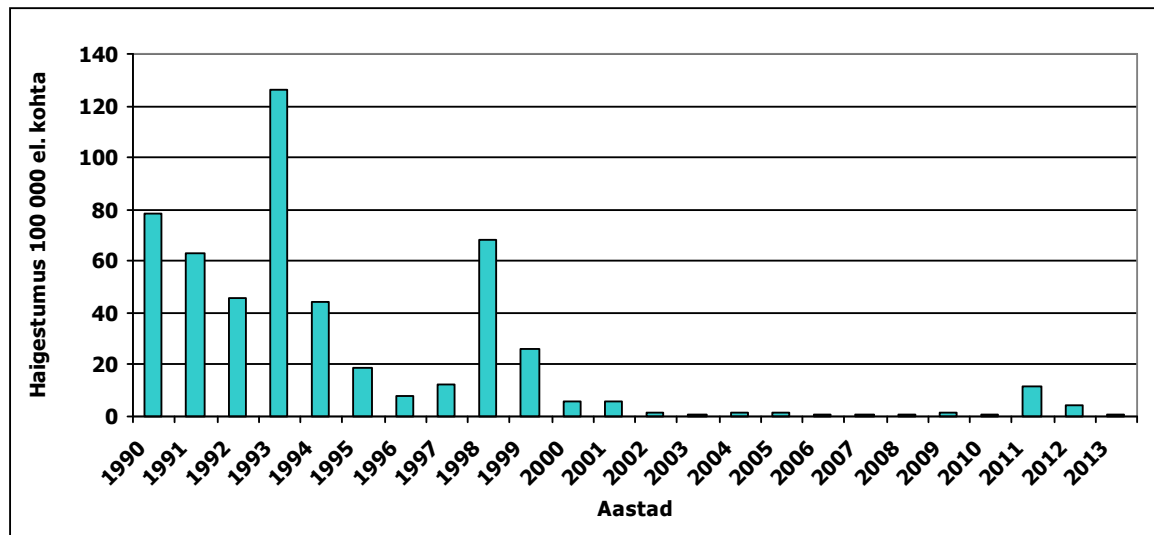
Viirushepatiitid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 6 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2012. a haigestus 63 inimest ehk 4,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati seroloogiliselt.

Joonis 62.

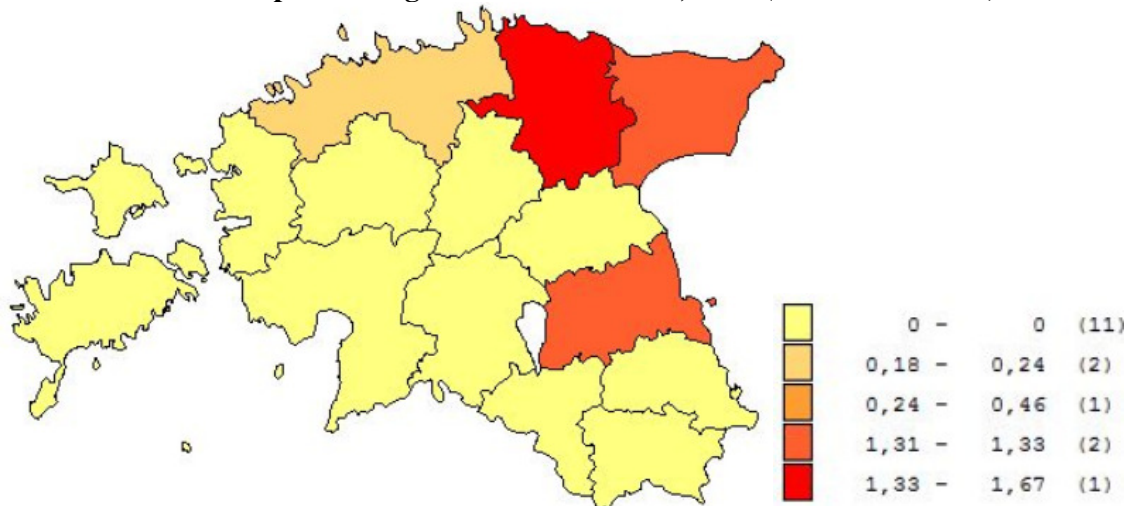
A-viirushepatiit, 1990-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunuid registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 el. kohta), Narvas (3,2), Lääne-Virumaal (1,7) ja Tartumaal (1,3).

Joonis 63.

A-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

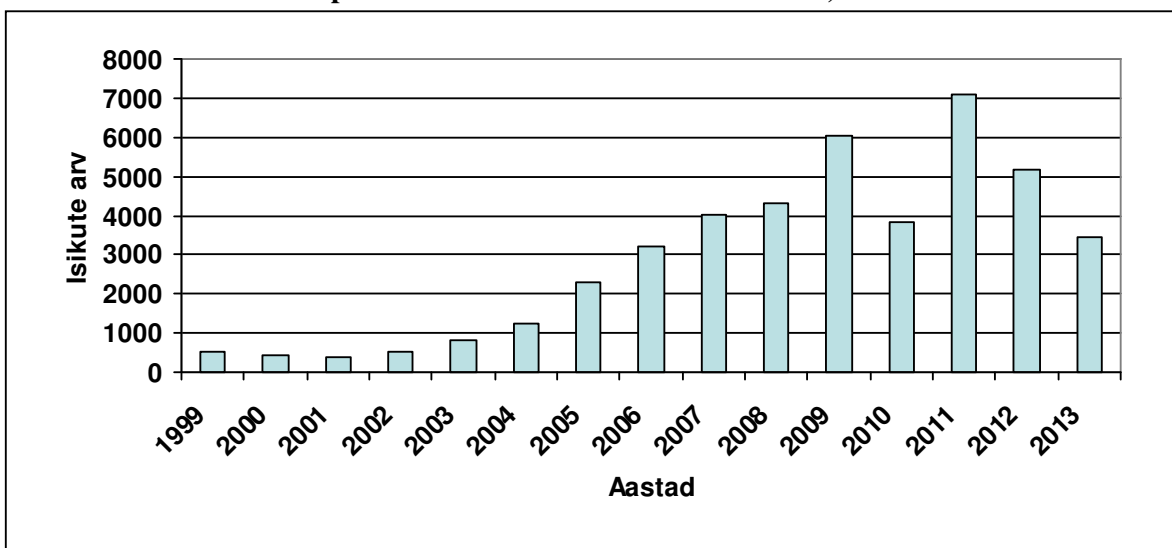
Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Araabia Ühendemiraatides, Egiptuses ja Horvaatias). Kõik haigusjuhud olid sporaadilised.

33,3% haigetest olid vanuses 20-29 aastat, 66,7% - üle 40 aastat. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 66,7% haigestunutest olid töötavad ja 33,3% - mittetöötavad inimesed.

2013. aastal vaktsineeriti A-viirushepatiidi vastu 3 468 inimest, neist 0-14. a lapsi – 670, noorukeid (15-17. a) – 150, täiskasvanuid – 2 648. Revaktsineeriti 18 täiskasvanud isikut.

Joonis 64.

A-viirushepatiidi vastu vaktsineeritud isikute arv, 1999-2013

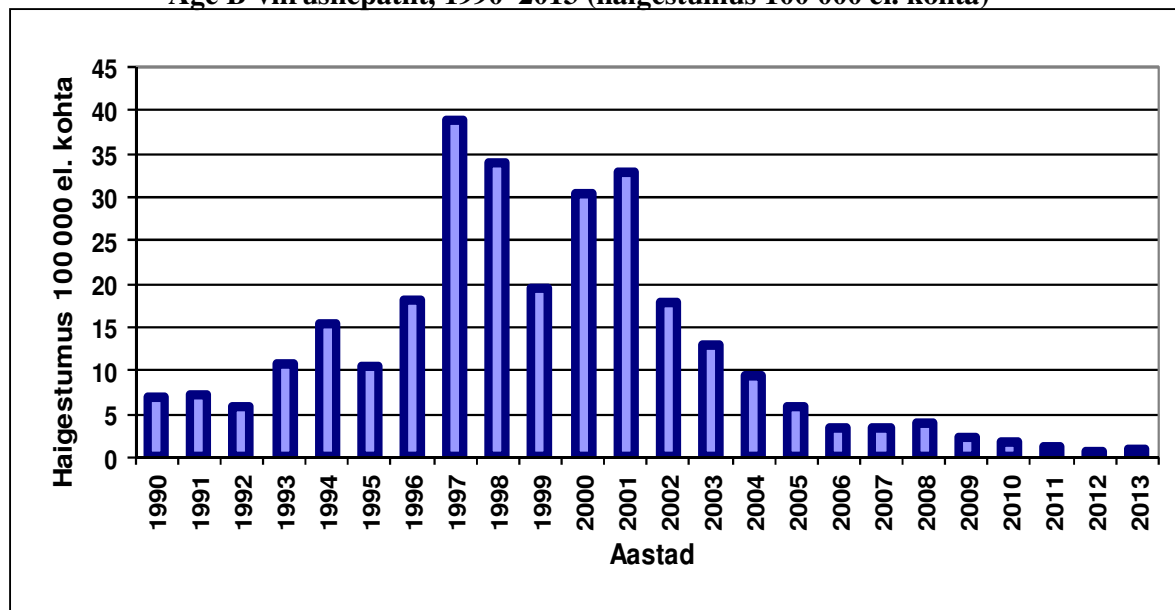

Äge B-viirushepatiit (B16)

Registreeriti 11 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,8 (2012. a oli 9 juhtu ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 65.

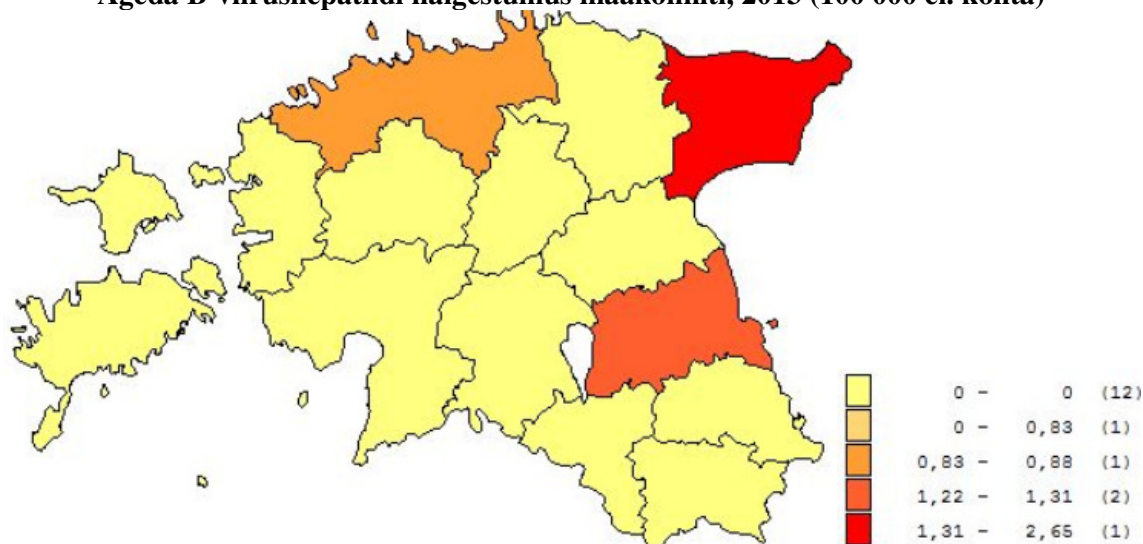
Äge B-viirushepatiit, 1990–2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (1,2 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (2,2), Narvas (3,2) ja Tartumaal (1,3).

Joonis 66.

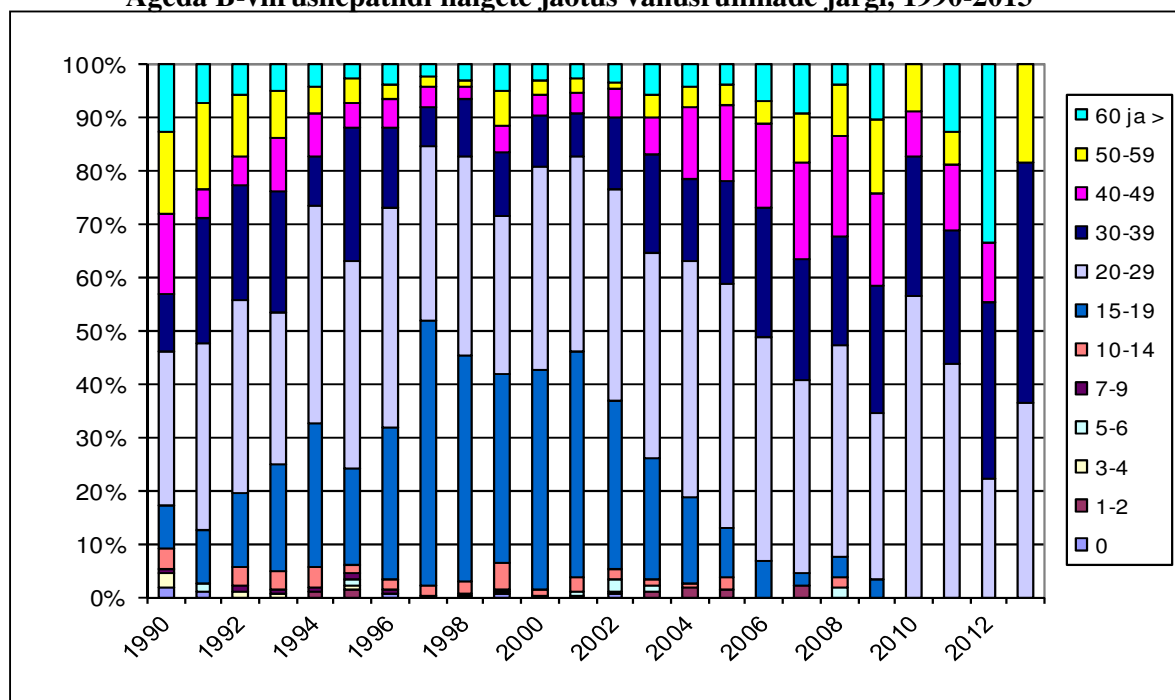
Ägeda B-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest oli 20–39-aastaseid 81,9%. Ei esinenud ühtegi haigusjuhtu alla 20-aastastel isikul. Mehi oli 72,7%, naised – 27,3%.

Joonis 67.

Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1990-2013

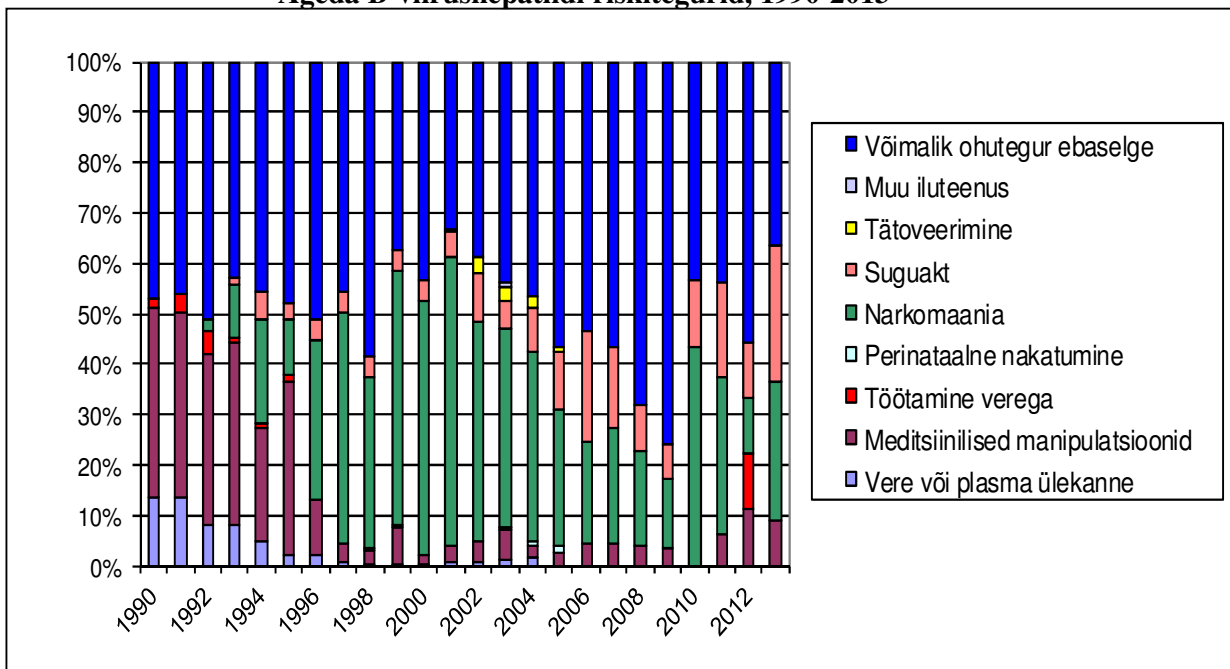

54,5% haigestest moodustasid mittetöötavad ja 36,4% töötavad inimesed. Sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Venemaal). Hospitaliseeriti 72,7% haigestest.

Oletatavad nakatumise viisid olid: meditsiiniliste manipulatsioonide kaudu 9,1% juhtudest, narkootikumide parenteraalne kasutamine 27,3% juhtudest, seksuaalne tee 27,3%. 36,4% juhtude puhul jäi riskitegur välja selgitamata (2012. a – 55,6%, 2011. a – 43,8%, 2010. a – 43,5%, 2009. a – 75,9%, 2008. a – 67,9%, 2007. a – 56,8%).

Ägeda B-viirushepatiidi riskitegurid, 1990-2013

Tabel 13.

Laste hõlmatus B-viirushepatiidi immuniseerimisega, 2013 (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 13-14a.	Alal. v/näid. 0-14a.	Vaktsineeri misest keeld 0-14a
KOKKU	89,6	94,7	93,4	0,1	3,2
Tallinn	93,3	93,9	92,8	0,1	4,0
Harjumaa	89,5	92,0	92,1	0,0	3,5
Hiiumaa	84,7	90,4	90,1	0,2	0,0
Ida-Virumaa	91,8	97,2	96,6	0,0	1,2
Narva	95,9	96,2	95,7	0,1	2,3
Jõgevamaa	86,7	98,0	97,6	0,1	1,4
Järvamaa	85,8	94,7	96,0	0,1	1,8
Läänemaa	86,6	98,7	91,2	0,1	1,9
Lääne-Virumaa	86,1	96,6	93,8	0,2	2,5
Põlvamaa	84,8	94,7	95,4	0,0	2,8
Pärnumaa	84,9	95,2	91,9	0,1	3,1
Raplamaa	88,3	97,9	94,4	0,1	2,2
Saaremaa	87,2	97,8	96,7	0,2	2,0
Tartumaa	87,5	95,5	92,3	0,1	3,6
Valgamaa	80,9	91,9	90,5	0,1	4,7
Viljandimaa	85,0	94,4	94,9	0,1	2,3
Võrumaa	83,4	95,5	94,5	0,0	1,9

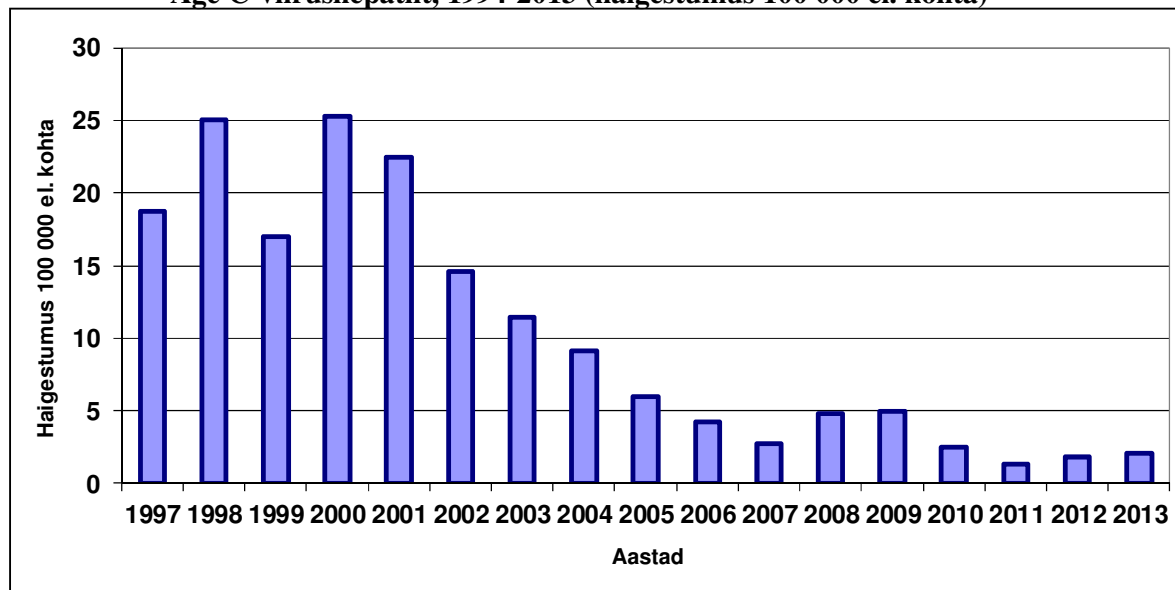
2013. aastal vaktsineeriti B-viirushepatiidi vastu 24 122 inimest, nendest 0-14 a. lapsi – 22 629, noorukeid (15-17. a) – 66 ja täiskasvanuid – 1 427. Revaktsineeriti 133 täiskasvanud isikut.

Äge C-viirushepatiit (B17.1)

Registreeriti 28 ägedat C-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,1 (2012. a oli 24 juhtu ehk 1,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 69.

Äge C-viirushepatiit, 1994-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

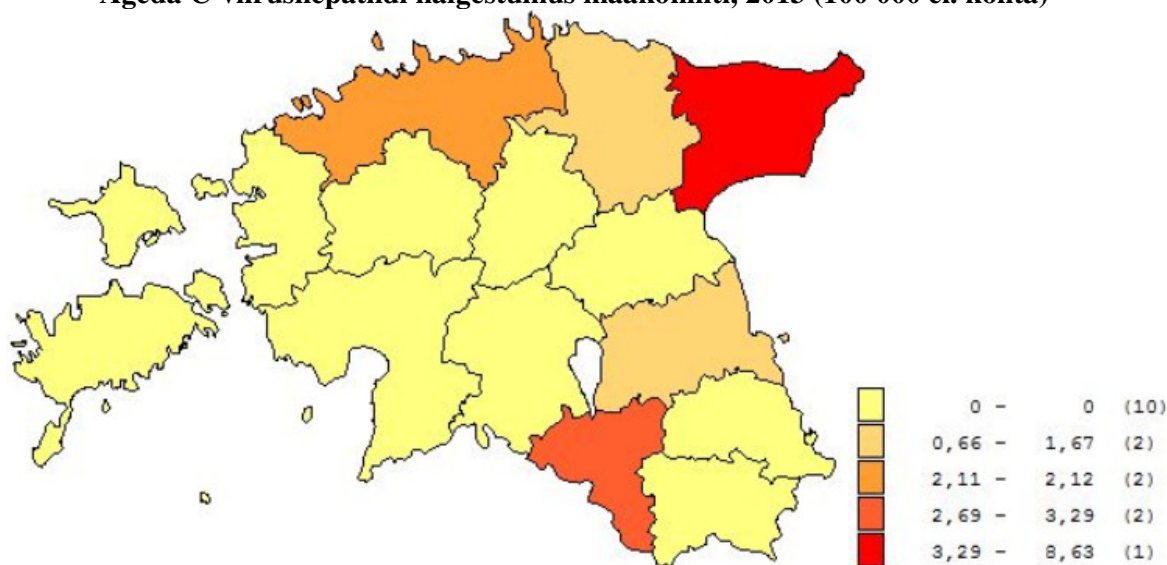

Kõik haigusjuhud olid laboratoorselt kinnitatud.

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (2,7 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,6), Ida-Virumaal (6,7), Narvas (11,2), Lääne-Virumaal (1,7), Tartumaal (0,7) ja Valgamaal (3,3).

Joonis 70.

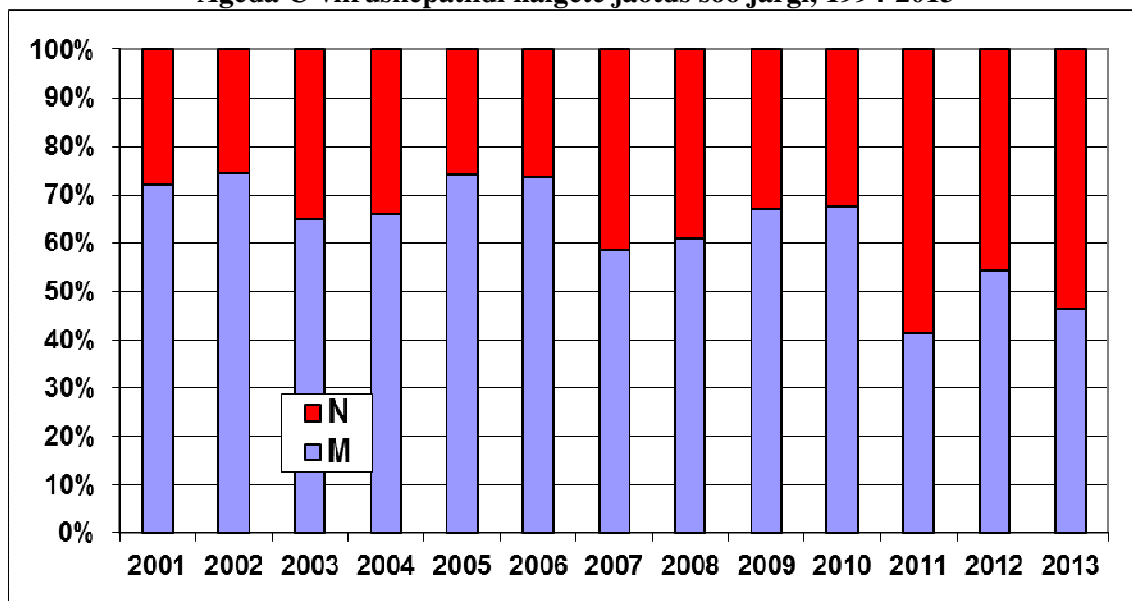
Ägeda C-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

60,7% haigestunutest olid 20–39-aastased ning 28,6% - 40-59-aastased isikud. Mehi oli 46,4% ja naisi 53,6%. 64,3% moodustasid mittetöötavad ja 28,6% - töötavad inimesed.

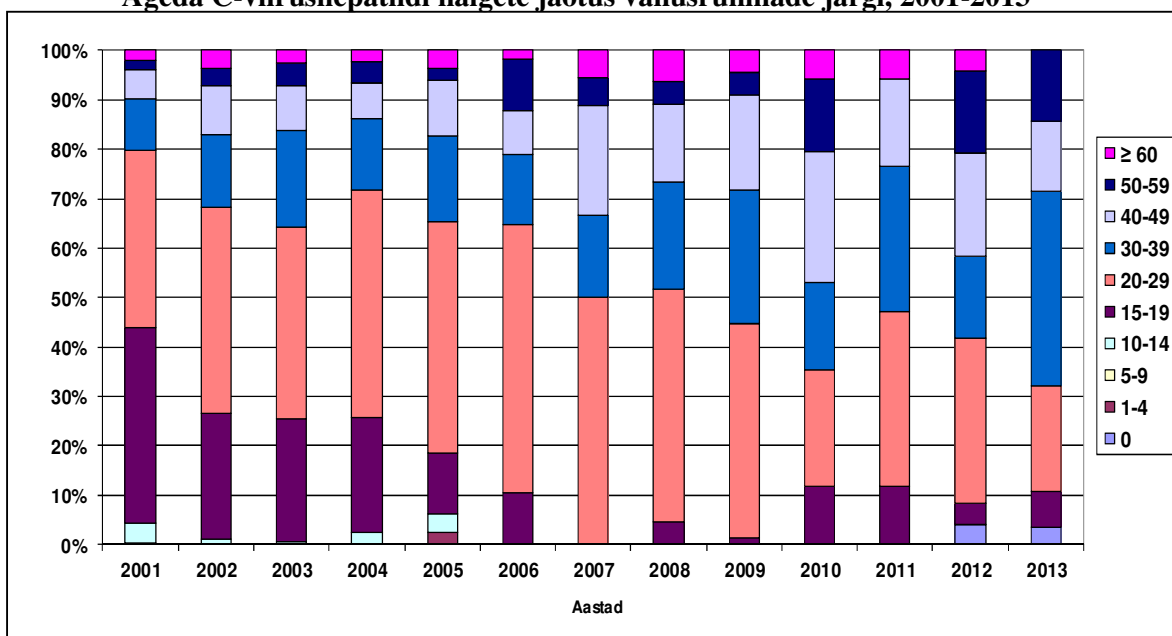
Joonis 71.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus soo järgi, 1994-2013

Joonis 72.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001-2013

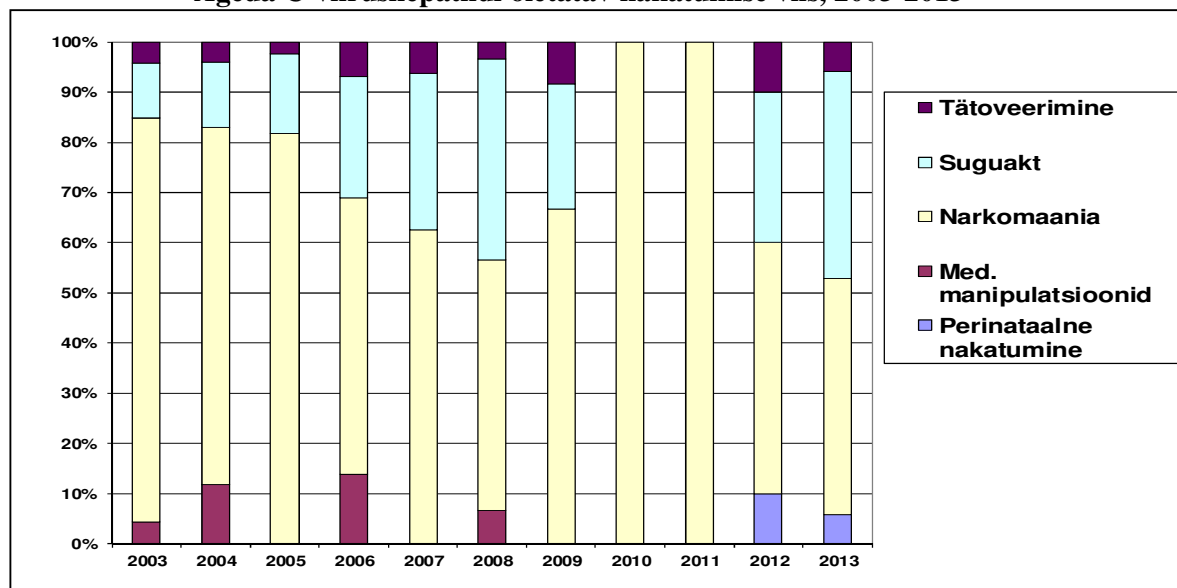

Haigusjuhte registreeriti aastaringselt. Hospitaliseeriti 57,1% haigetest.

Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 28,6% juhtudest, sugulisel teel – 25,0% juhtudest, tütovveerimisel – 3,6% juhtudest, perinataalselt – 3,6% juhtudest. 39,3% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata (2012. a – 58,3%, 2011. a – 46,5%, 2010. a – 94,1%, 2009. a – 64,2%, 2008. a – 53,1%, 2007. a – 55,6%).

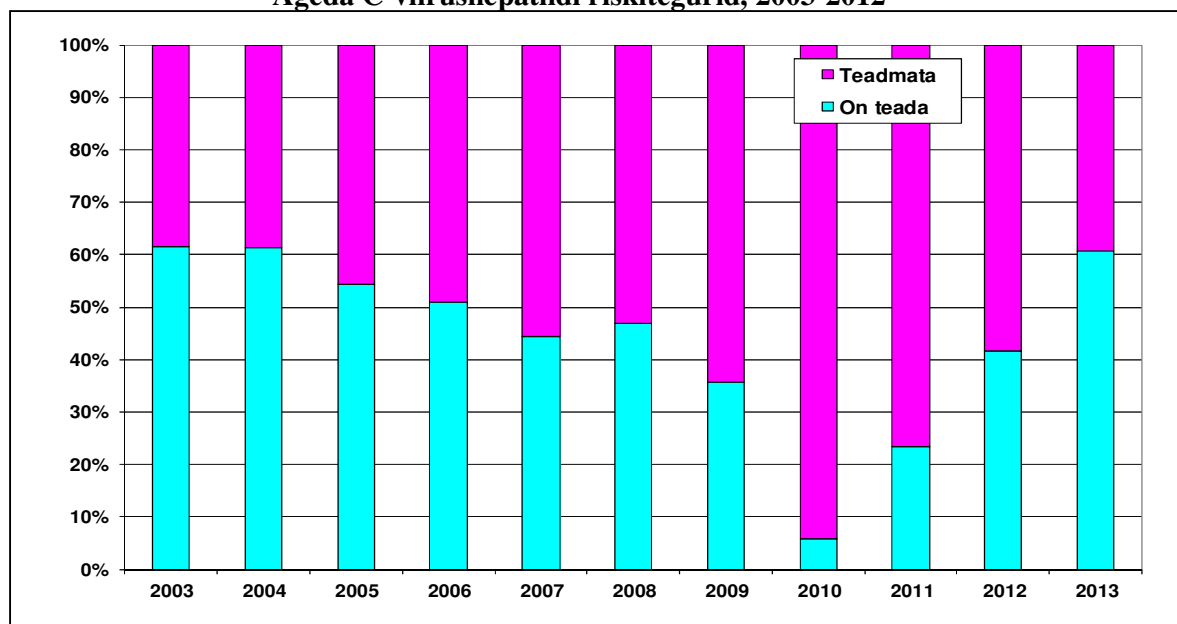
Joonis 73.

Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003-2013

Joonis 74.

Ägeda C-viirushepatiidi riskitegurid, 2003-2012

E-viirushepatiit (B17.2)

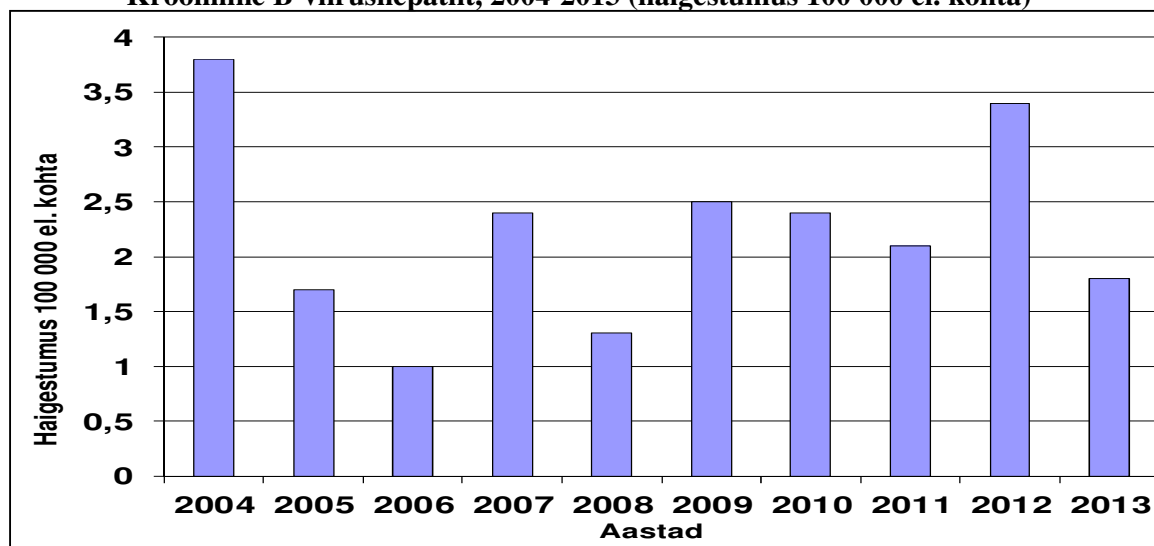
2013. aastal ei ole registreeritud E-viirushepatiidi haigusjuhte.

Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)

Registreeriti 24 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,8 (2012. a oli 45 juhtu ehk 3,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 75.

Krooniline B-viirushepatiit, 2004-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (2,0 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Ida-Virumaal (7,8), Narvas (1,6), Lääne-Virumaal (6,6), Pärnumaal (1,2) ja Tartumaal (1,3).

37,5% haigestunudest moodustasid inimesed vanuses 50 aastat ja rohkem ning 45,8% - 30-49-aastased isikud. Mehi oli 41,7%, naisi 58,3%. Tegevusala järgi: 50,0% haigetest olid mittetöötavad ja 41,7% - töötavad isikud. Hospitaliseeriti 33,3% haigetest.

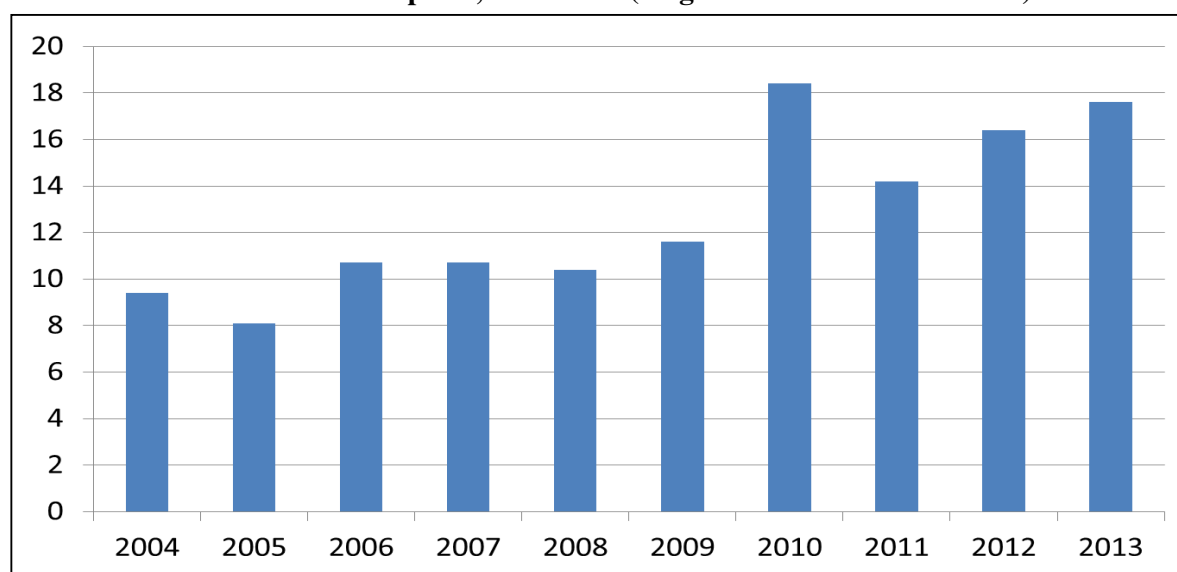
Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 12,5% juhtudest, sugulisel teel 4,2% juhtudest, perinataalselt – 4,2%. 79,2% juhtudest jäi riskitegur teadmata.

Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

Registreeriti 236 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 17,9 (2012. a vastavalt 220 ja 16,4).

Joonis 76.

Krooniline C-viirushepatiit, 2004-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Haigusjuhte registreeriti 9 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Tartumaal (50,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (47,9) ja Ida-Virumaal (24,6).

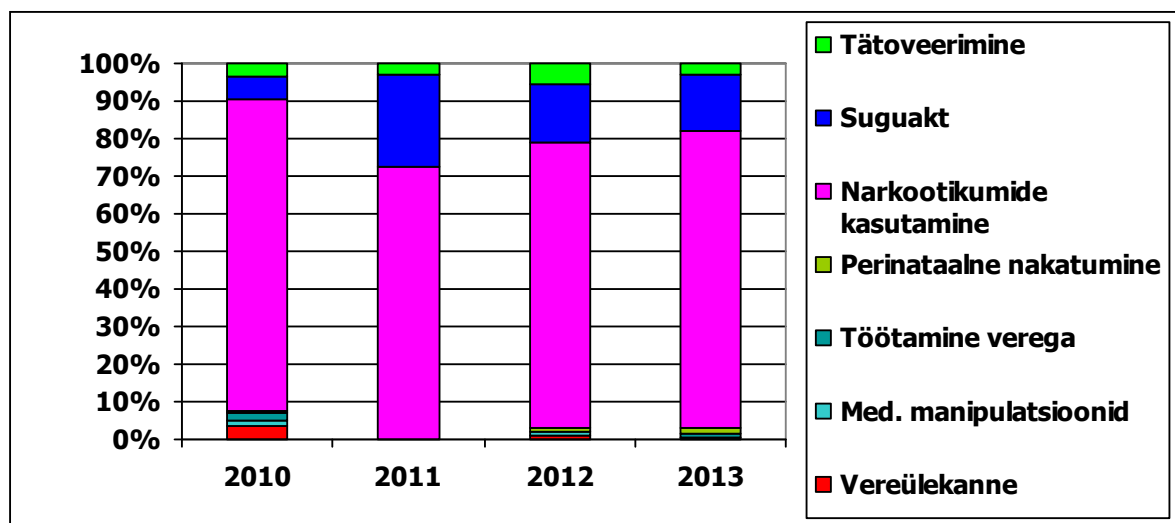
39,4% haigestunutest olid vanuses 30–39 aastat, 24,2% moodustasid 20-29-aastased isikud.

70,8% haigestest moodustasid mittetöötavad ja 19,9% - töötavad isikud. Mehi oli 73,3%, naised 26,7%. Hospitaliseeriti 7,6% haigestest.

Oletatav nakatumise viis (riskitegur) on teada 58,9% juhtudest.

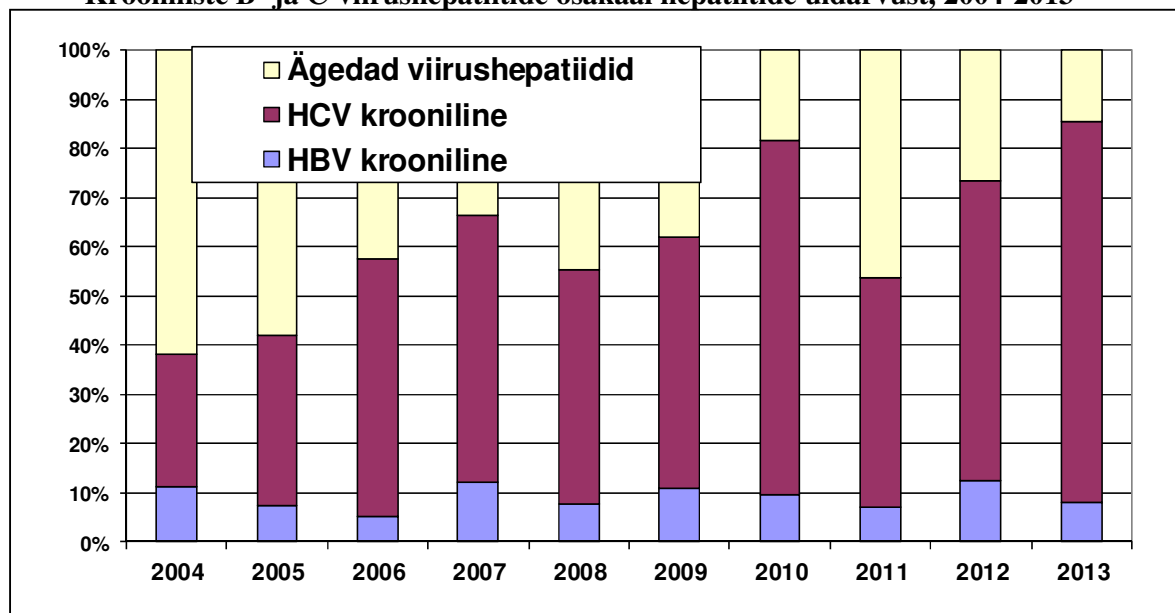
Joonis 77.

Kroonilise C-viirushepatiidi riskitegurid, 2010-2013

Joonis 78.

Krooniliste B- ja C-viirushepatiitide osakaal hepatiidide üldarvust, 2004-2013

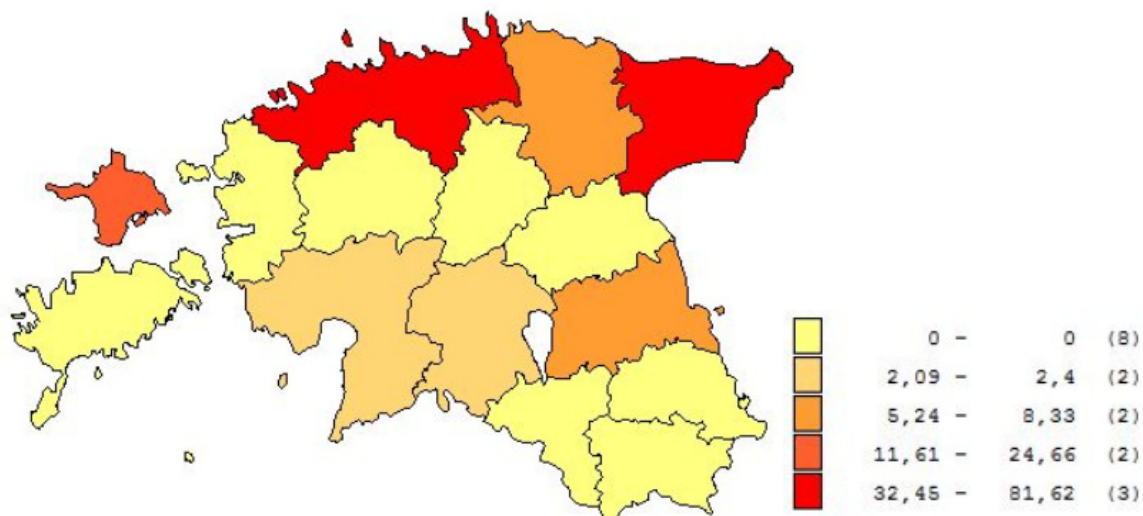

HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)

Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2013. a) HIV-nakkust diagnoositud 8702 inimesel. 2013. aastal registreeriti uusi HIV-nakatunuid 325, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 24,6 (2012. a vastavalt 315 ja 23,5). Enim 2013. a avastatud nakatunuid elab Tallinnas (56,9%) ja Ida-Virumaal (koos Narvaga, 37,8%).

Joonis 79.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

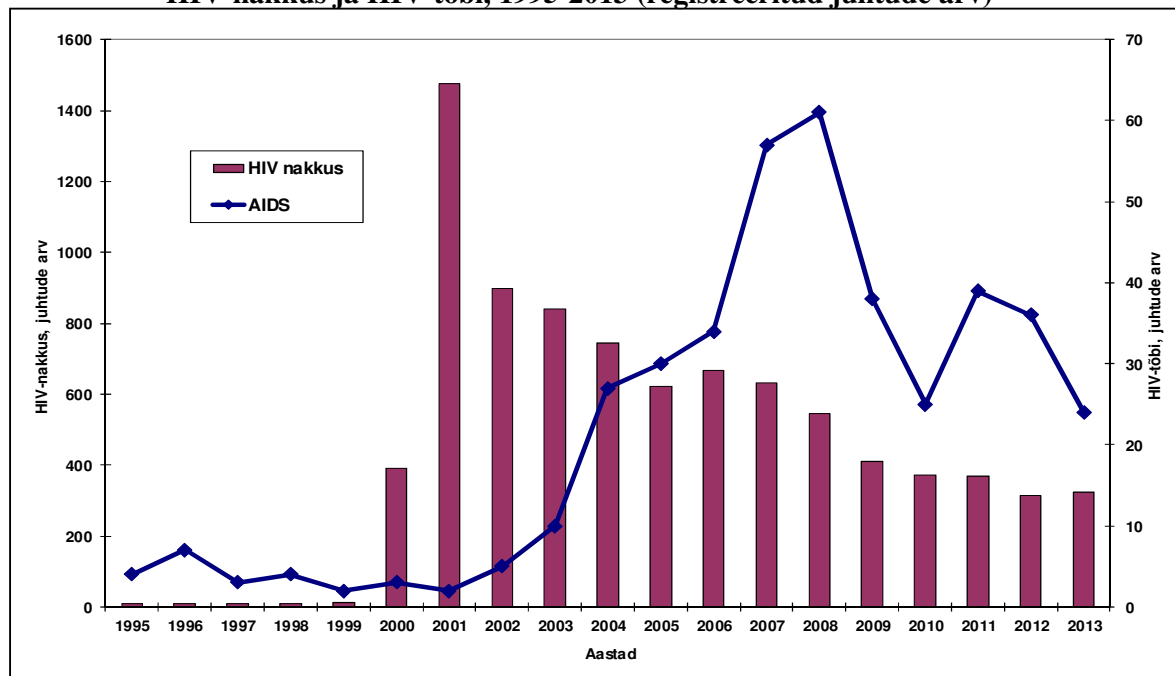
Tabel 14.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 1987-2013

	1987-1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Kokku
Tallinn	64	25	528	377	323	262	263	263	240	216	150	165	205	148	185	3414
Harjumaa	6	3	56	22	39	25	15	12	15	14	43	11		12		273
Hiiumaa				1											1	2
Ida-Virumaa	11	56	454	261	245	224	147	150	143	123	114	97	81	79	73	2258
Narva (eraldi)	1	302	409	215	183	193	121	162	170	160	75	71	54	52	50	2218
Jõgevamaa				1	1		1									3
Järvamaa		1	3	1	1	2		2			3					13
Läänemaa					1		1									2
Lääne-Virumaa	2	1	8	3	20	11	6	9	17	10	2	4	6	3	5	107
Põlvamaa				1		1			1		1					4
Pärnumaa			4		1	2	1	3	1		2	6	3	1	2	26
Raplamaa			4	3	1	1				2		1		1		13
Saaremaa		2	1		2			1	1							7
Tartumaa	1		4	13	20	16	64	66	40	20	19	15	20	16	8	322
Valgamaa				1					2		1		1	1		6
Viljandimaa			3		1	2	1		2		1	2		2	1	15
Võrumaa					2				1							3
Muu	11					4	1									16
Kokku:	96	390	1474	899	840	743	621	668	633	545	411	372	370	315	325	8702

Joonis 80.

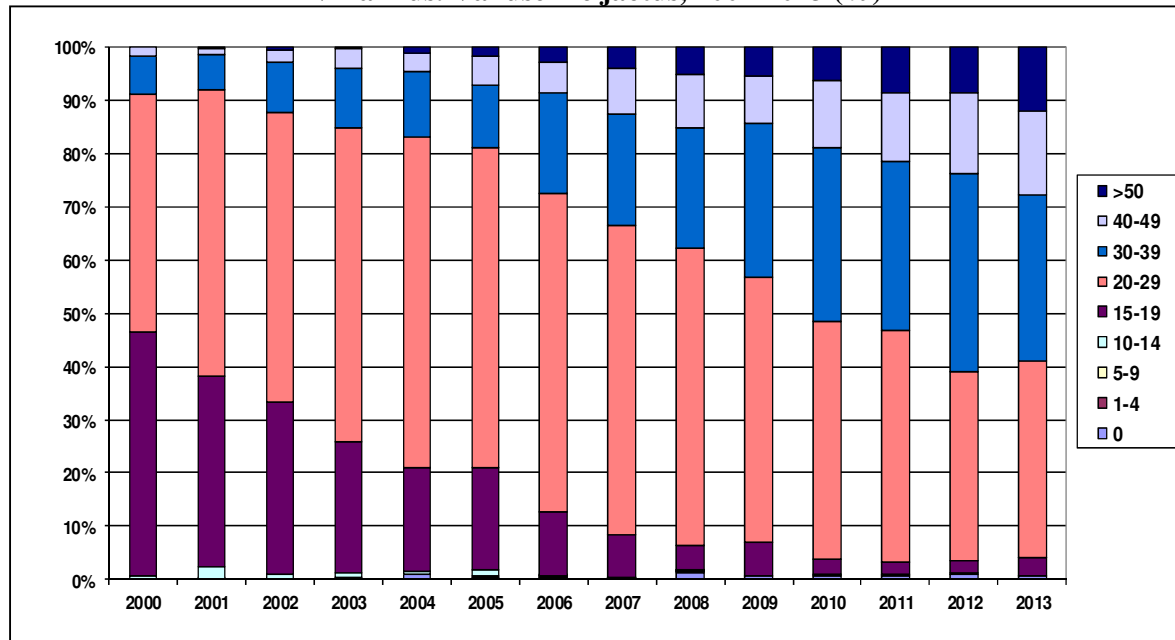
HIV-nakkus ja HIV-tõbi, 1995-2013 (registreeritud juhtude arv)

Vanusrühmas 0-4 a diagnoositi HIV-nakkus 2 lapsel. Enamik nakatunutest on vanusrühmades 20–29 (36,9%) ja 30–39 (31,1%). HIV-nakatunutest 61,5% on mehed ja 38,5% naised.

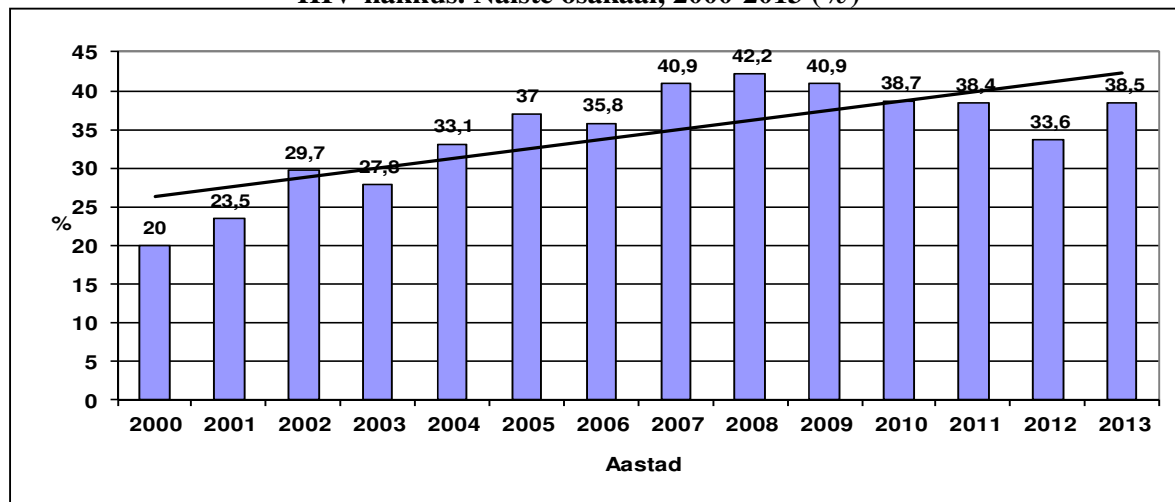
Joonis 81.

HIV-nakkus. Vanuseline jaotus, 2001-2013 (%)

Oletatavad levikuteed on teada 76,3% 2013. aasta jooksul avastatud HIV-positiivsetest: emalt lapsele – 2 (0,6% üldarvust), parenteraalne – 72 (22,2%), seksuaalne – 174 (53,5%).

2013. aastal uuriti HI-viiruse suhtes kokku 151 641 isikut (2012. aastal – 144 589, 2011. aastal – 147 453, 2010. aastal – 142 040, 2009. aastal – 139 471, 2008. aastal – 136 699, 2007. aastal – 116 790). Kokku uuriti aasta jooksul 212 506 proovi.

HIV-nakkus. Naiste osakaal, 2000-2013 (%)

Tabel 15.

HIV-nakkuse suhtes uuritud isikud uuringupõhjuste kaupa, 2007-2013

Uuritud kontingent	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013	
	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed
HIV-tõvestunutega seksuaalvahekorras olnud isikud	22	1					6		5		5		4	
Narkootiliste ainete tarvitajad	213	20	58	26			12		13		8		5	
Suguhaiged	324	4	77				2		1					
Abordilõppega rasedused	2 535	9							3					
Vere- ja elundidoonorid	55 198	7	54 867	5	52 226	8	59 395	7	58 393	3	65 164	4	63 972	4
Rasedad	34 515	52	32 394	41	32 570	45	30 558	30	31 633	20	21049	19	18 554	15
Vere ja organite retsiipiendid	3													
Relvajõududes teenivad isikud	64						212		19		57		73	1
Kinnipeetavad isikud	3 982	63	4 160	61	4 944	68	4 431	72	3 970	53	3937	46	3456	29
Kliinilistel näidustustel uuritud isikud	3 853	87					6		2					
Anonüümselt uuritud isikud	7 837	243	7 475	180	8 510	46	4 591	35	4 035	26	6 058	27	5 390	42
Tervishoiutöötajad	613						741		771		773		1 401	
Profülaktiliselt uuritud isikud	20 503	87	37 668	232	38 788	199	42 112	202	48 632	244	47 551	206	58 795	225
Epidemioloogilistel näidustustel uuritud isikud	1 860	60												
Muud					2 433	45								

Tabel 16.

Testimine HIV-nakkuse suhtes maakonniti, 2013

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Tallinn	80 746	120 975
Harjumaa		
Hiiumaa	241	241
Ida-Virumaa	7 176	8 338
Narva	5 020	5 141
Jõgevamaa	252	253
Järvamaa	629	629
Läänemaa	835	835
Lääne-Virumaa	1 138	1 145
Põlvamaa	498	498
Pärnumaa	9 965	9 967
Raplamaa	513	513
Saaremaa	628	630
Tartumaa	42 338	61 547
Valgamaa	381	513
Viljandimaa	1 281	1 281
Võrumaa		
Kokku	151 641	212 506

HIV-tõbe diagnoositi 24 nakatunud, haigestumus 100 000 el. kohta oli 1,8 (2012. aastal 36 juhtu ehk 2,7 100 000 el. kohta). Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2013. a) HIV-tõbi diagnoositud 414 inimesel.

Tabel 17.

HIV-tõve registreerimine maakonniti, 1988-2013

Maakond/aasta	1988-1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Kokku
Tallinn		3	2	2	3	11	10	11	27	27	15	5	10	15	11	152
Harjumaa				1		2	1	4	1	2	1	10	4	5	2	33
Hiiumaa				1												1
Ida-Virumaa					1	4	9	7	13	21	12	6	6	9	5	93
Narva (eraldi)					5	7	8	11	13	10	8	3	15	5	2	87
Jõgevamaa							1		1							2
Järvamaa															1	1
Läänemaa														1		1
Lääne-Virumaa						1					1	1	1	1	3	8
Põlvamaa																0
Pärnumaa						1							3			4
Raplamaa										1	1					2
Saaremaa					1											1
Tartumaa						1			1							2
Valgamaa							1	1	1							3
Viljandimaa																0
Võrumaa																0
Muu/teadmata	23				1											24
Kokku:	23	3	2	4	11	27	30	34	57	61	38	25	39	36	24	414

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Narvas, Järvamaal ja Lääne-Virumaal. Suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (5,6 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (5,0), Narvas (3,2) ja Järvamaal (3,2).

58,3% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 20-39 aastat, 29,2% - 50-59 aastat. Mehi oli 75,0%, naisi 25,0%.

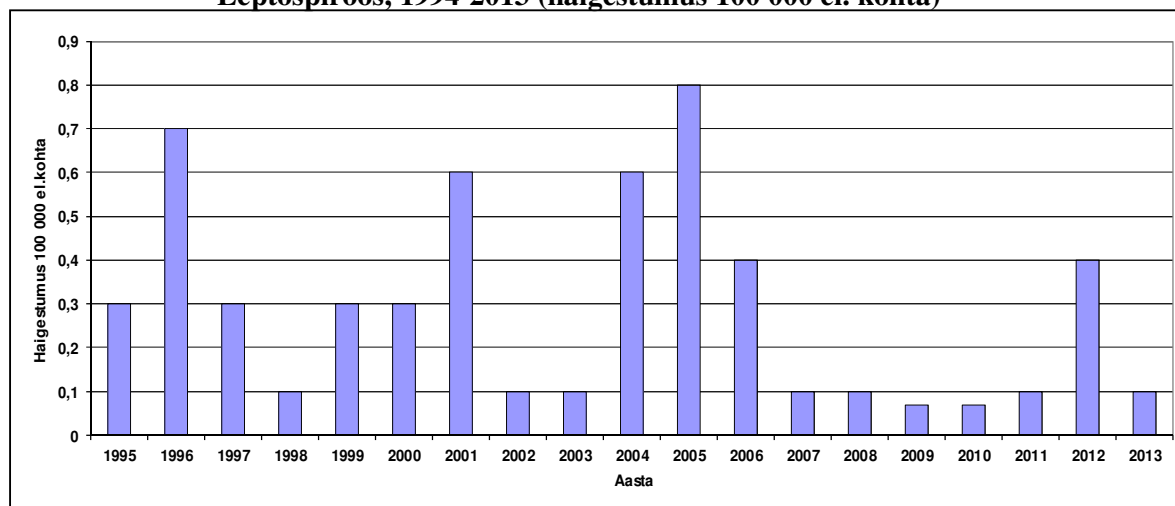
Muud zoonoosid

Leptospiroos (A27)

Registreeriti 2 leptospiroosi juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2012. a oli 5 juhtu ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Valgamaal (6,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 83.

Leptospiroos, 1994-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

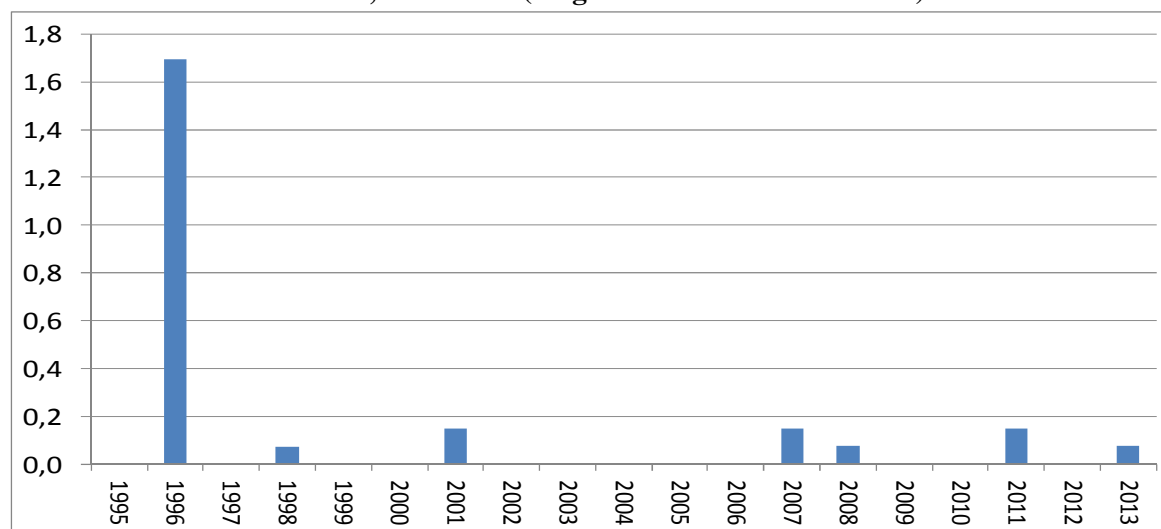
Mõlemad diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud (tüpiseerimata *Leptospira* spp). Mõlemad haiged olid mehed vanuses 15-19 ja 40-49 a, hospitaliseeritud, paranesid. Nakatumine toimus ühel juhul oletatavalt metsas viibimise ajal, ühel juhul – väljaspool Eestit (Tais).

Tulareemia (A21)

Registreeriti üks tulareemia haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,08 (2012. aastal ei olnud). Haigusjuht esines Harjumaal (0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 84.

Tulareemia, 1995-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

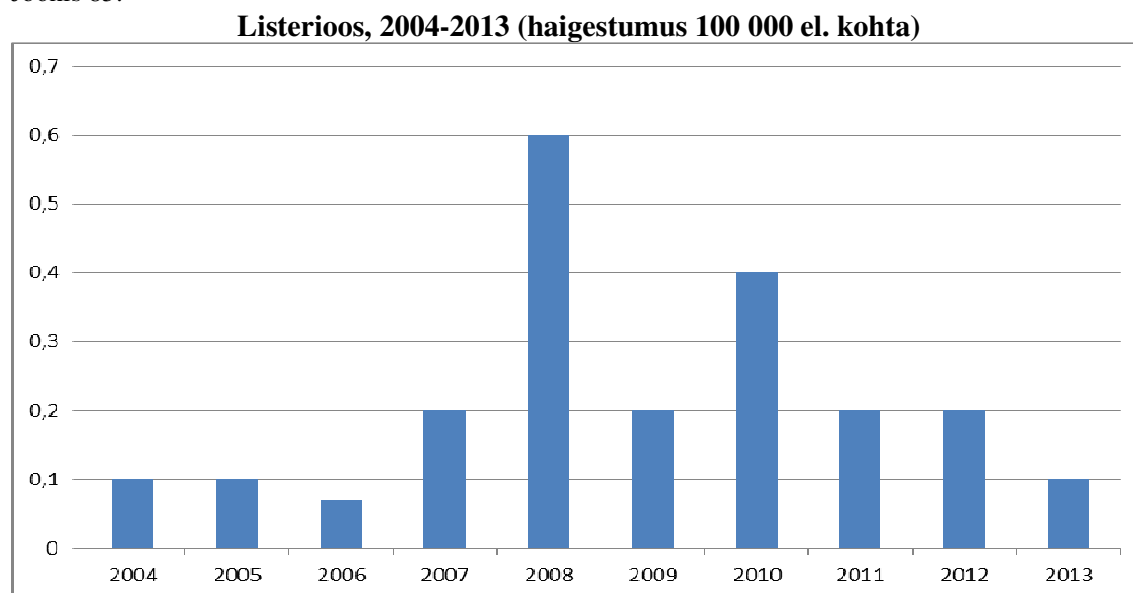

Diagnoos oli laboratoorselt kinnitatud. Haige oli mees vanuses üle 60 a, hospitaliseeritud, paranes. Nakatumine toimus oletatavalt puugi hammustuse tagajärjel.

Listerioos (A32)

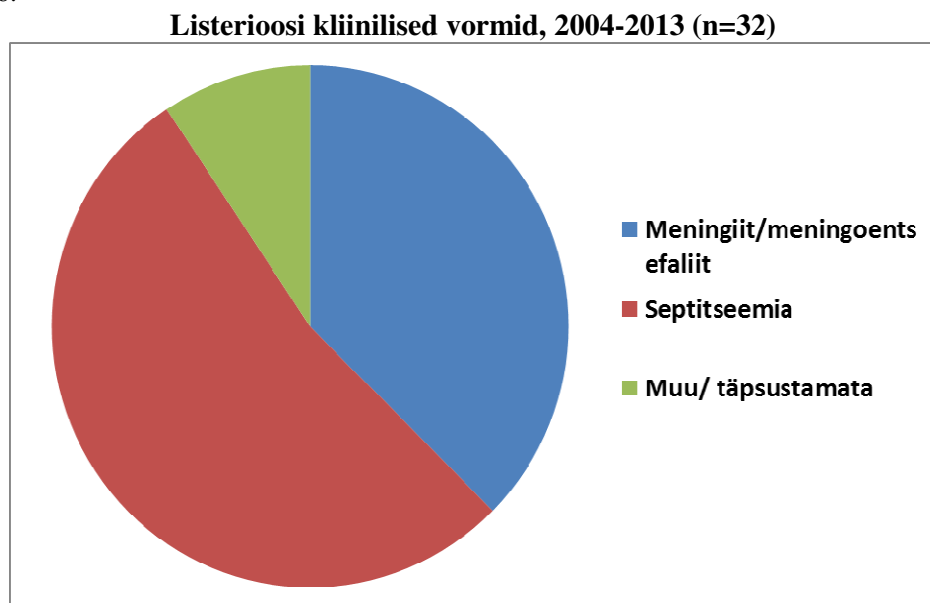
Registreeriti 2 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2012. a oli 3 juhtu ehk 0,2 100 000 elaniku kohta). Nakkushaigus esines Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Pärnumaal (1,2).

Joonis 85.

Mõlemad diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud, kliiniliselt avaldus haigus mõlemal juhul listeria septitseemiana.

Joonis 86.

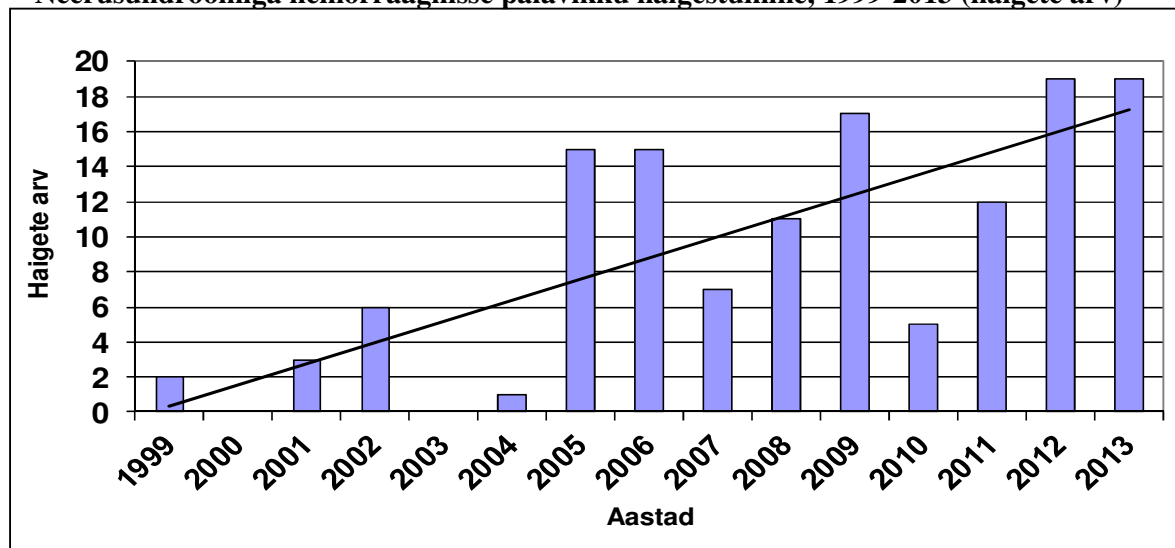
Mõlemad haiged olid vanuses üle 60 aastat, pensionärid. Haiged hospitaliseeriti, letaalseid juhte ei esinenud.

Neerusündroomiga hemorraagiline palavik (A98.5)

Registreeriti 19 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,4 (2012. a oli samuti 19 juhtu ehk 1,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 87.

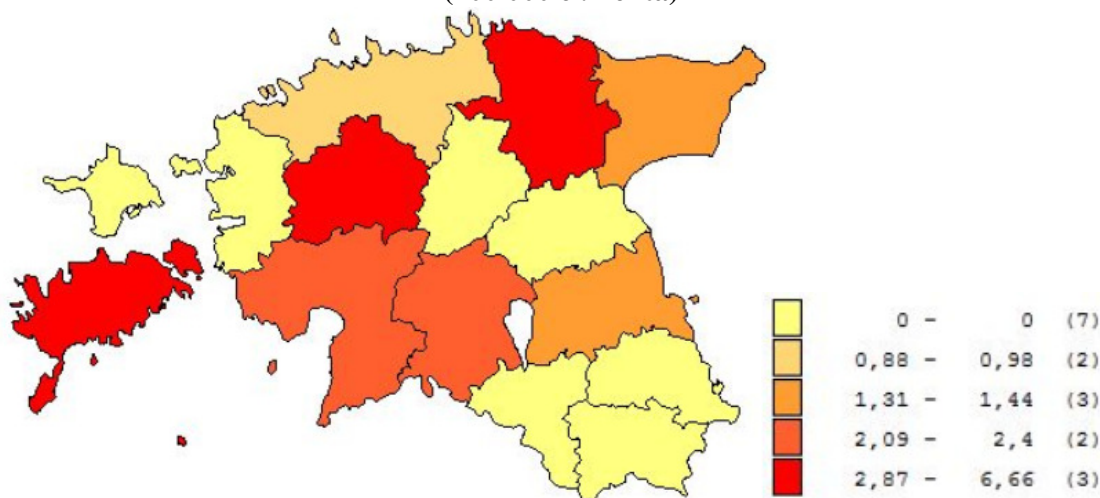
Neerusündroomiga hemorraagilisse palavikku haigestumine, 1999-2013 (haigete arv)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumus oli Lääne-Virumaal (6,6 100 000 el. kohta), Saaremaal (6,3) ja Raplamaal (2,9).

Joonis 88.

Neerusündroomiga hemorraagilise palaviku haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

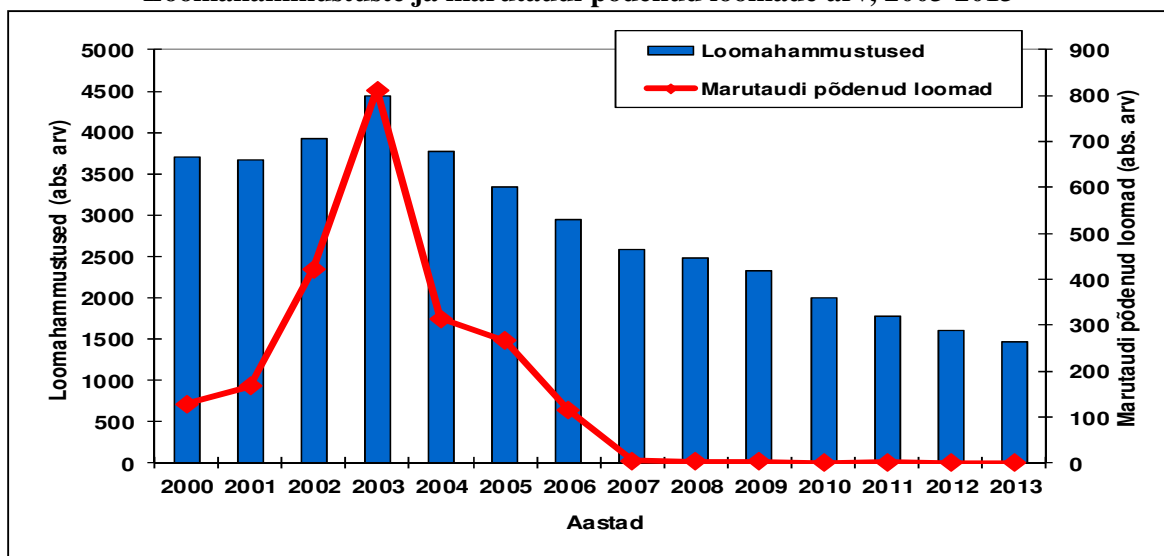
57,9% haigetest moodustasid 20-49-aastased isikud ning 36,8% - üle 60-aastased isikud. Mehi oli 84,2% ja naisi 15,8%. 52,6% olid töötavad ja 47,4% - mittetöötavad isikud. Hospitaliseeriti 94,7% haigetest. Letaalseid juhte ei olnud. Kahel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Soomes ja Venemaal). Enamus haigetest haigestus septembris-novembris (52,6%).

Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)

2013. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (viimane haigusjuht registreeriti 1986. a). Registreeriti 1 465 loomahammustuse juhtu, 100 000 elaniku kohta 111,0 (2012. a vastavalt 1608 ja 120,0).

Joonis 89.

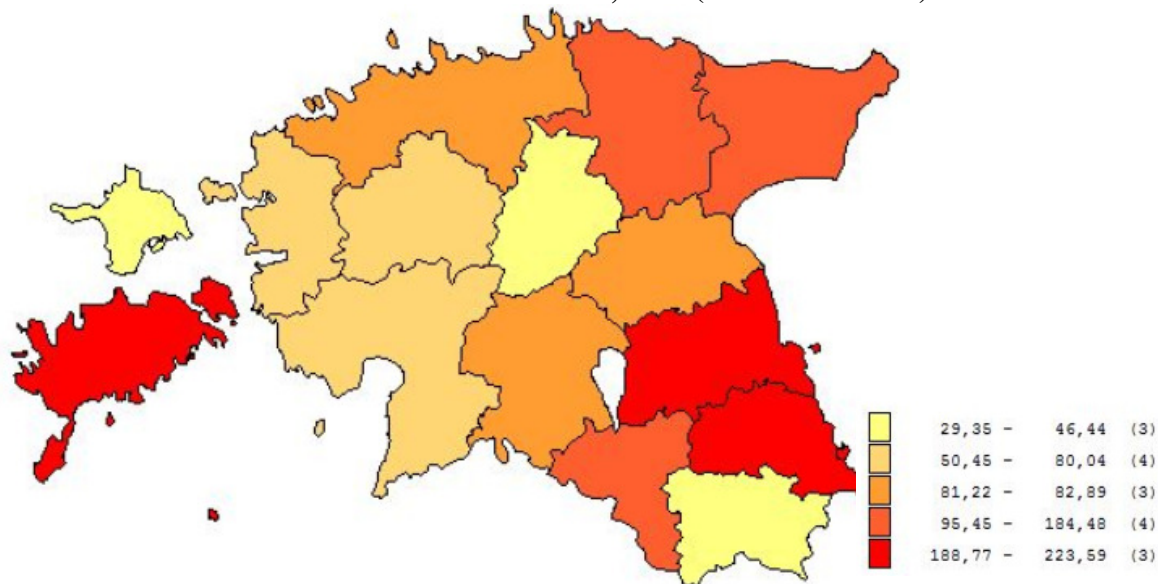
Loomahammustuste ja marutaudi põdenud loomade arv, 2003-2013

Enim registreeriti loomahammustusi Põlvamaal (222,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (220,5), Tartumaal (193,3) ja Saaremaal (188,6).

Joonis 90.

Loomahammustused maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Inimesi ründasid kõige sagedamini koerad (68,9%) ja kassid (27,4%). Inimesi rünnanud loomade seas olid ahv, deegu, hiir, hobune, kährik, metssiga, mutt, mäger, mägri, nahkhiir, naarits, orav, rebane, rott, siga, tuhkur.

Puretud inimeste vanuseline jaotus: kuni 14-aastaseid – 26,0%, 50-aastaseid ja vanemaid – 21,9%. Mehi oli 47,0%, naisi – 53,0%.

Veterinaar- ja Toiduameti andmetel ei olnud 2013. aastal marutaudi loomadel (2012. a – ei olnud, 2011. a – 1, 2010. a – ei olnud, 2009. a – 3, 2008. a – 3, 2007. a – 4, 2006. a – 114 ja 2005. a – 266 loomal).

2012. a vaktsineeriti marutaudi vastu 36 589 looma, neist koeri 61,0%, kasse 38,9%, tuhkruid 0,05%.

2013. a vaktsineeriti marutõve vastu 613 inimest, neist 0-14 a. lapsed – 97, noorukeid (15-17 a.) – 21, täiskasvanuid – 495. Revaktsineeriti 138 inimest, neist 0-14 a. lapsed – 9, noorukeid (15-17 a.) – 4, täiskasvanuid – 125. Immuunglobuliinprofülaktilikat ei rakendatud.

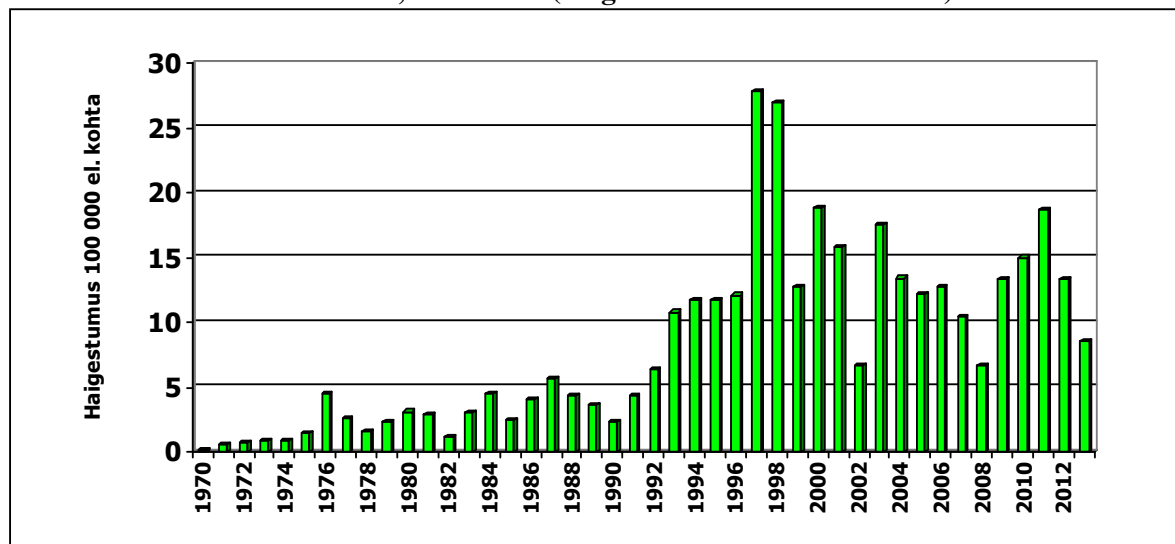
Puukidega levivad nakkushaigused

Puukentsefaliit (A84)

Puukentsefaliiti registreeriti 114 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 8,6 (2012. a oli 178 juhtu ehk 13,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 91.

Puukentsefaliit, 1970-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

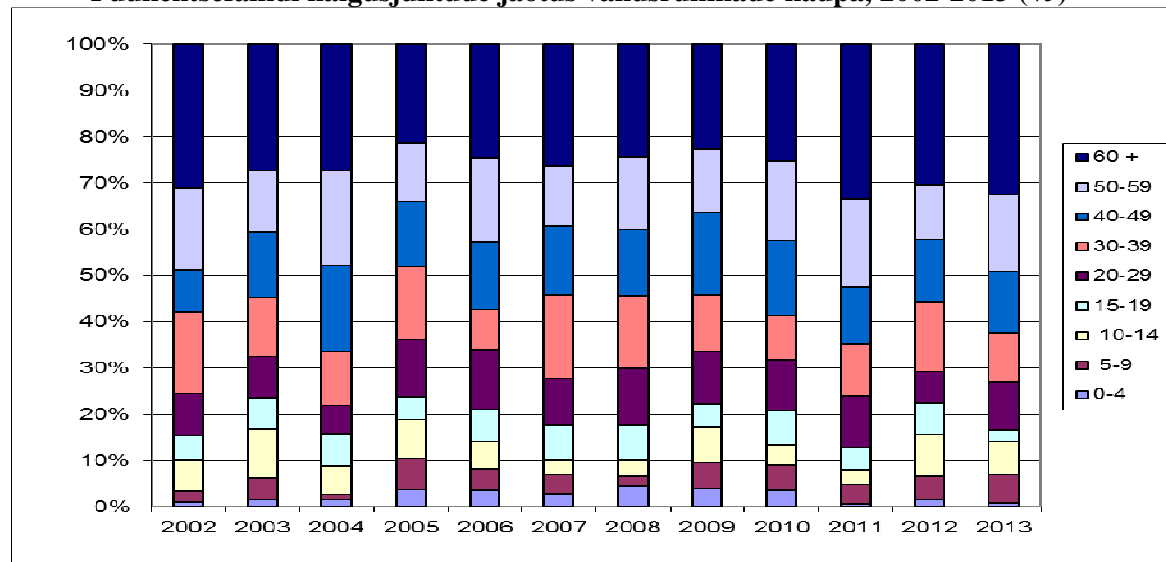

100,0% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Ida-Virumaa, Järvamaa ja Raplamaa. Kõige suurem haigestumus oli Hiiumaal (34,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (33,5), Saaremaal (28,3) ja Võrumaal (14,8).

49,2% haigetest olid 50-aastased ja vanemad isikud, 23,7% - isikud vanuses 30–49 aastat. Mehed ja naised haigestusid võrdselt.

Joonis 92.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2013 (%)

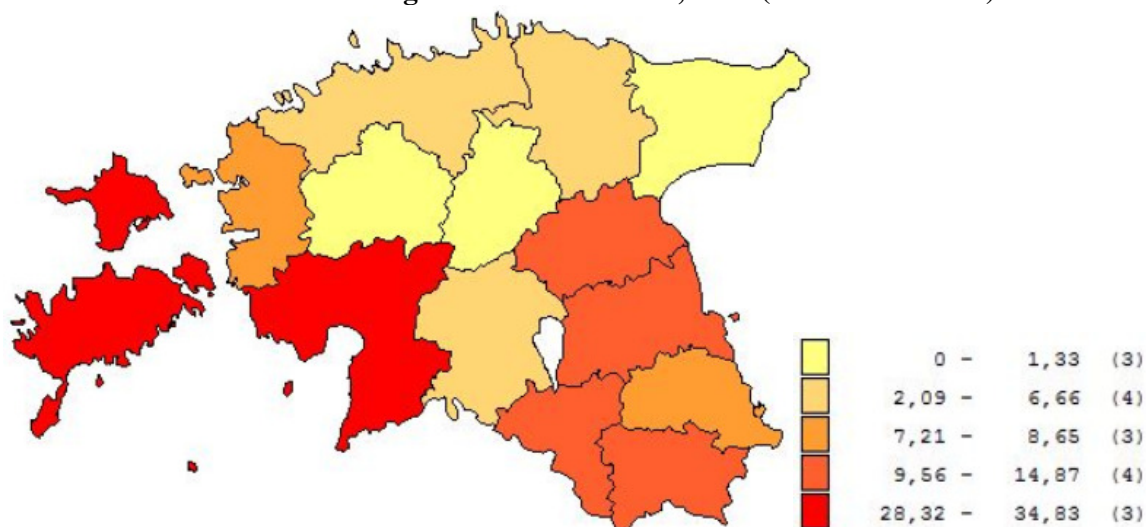

40,4% moodustasid mittetöötavad ja 37,7% - töötavad inimesed, 12,3% olid koolilapsed.

Kõik haiged haigestusid maist detsembrini, maksimaalne haigestunute arv oli juunis-septembris (79,8% haigete üldarvust).

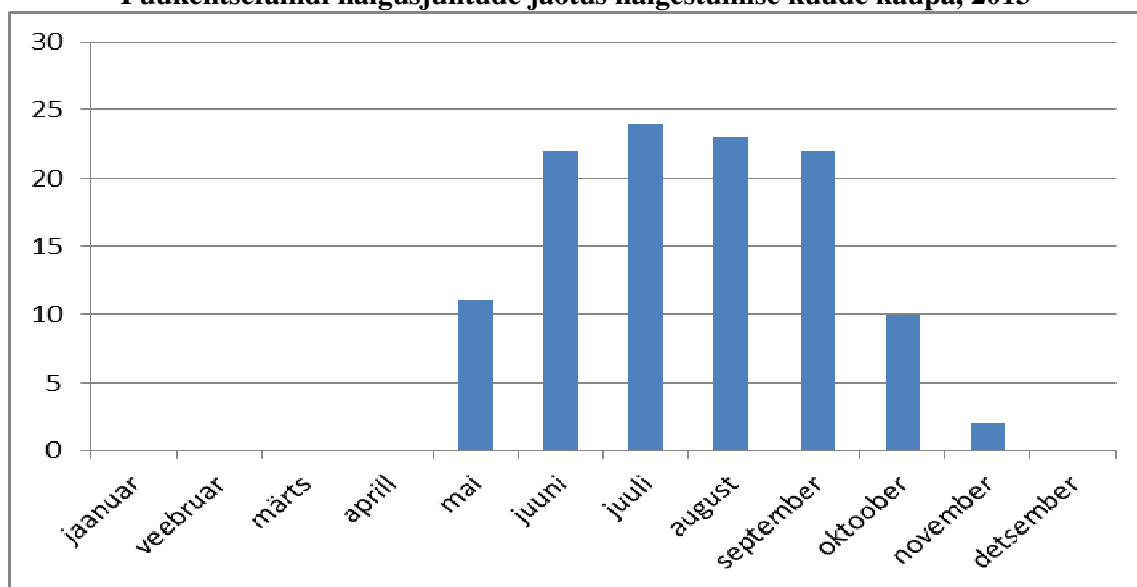
Joonis 93.

Puukentsefaliidi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Joonis 94.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2013

Hospitaliseeriti 86,8% haigestunutest.

Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsioon registreeriti 16 juhul.

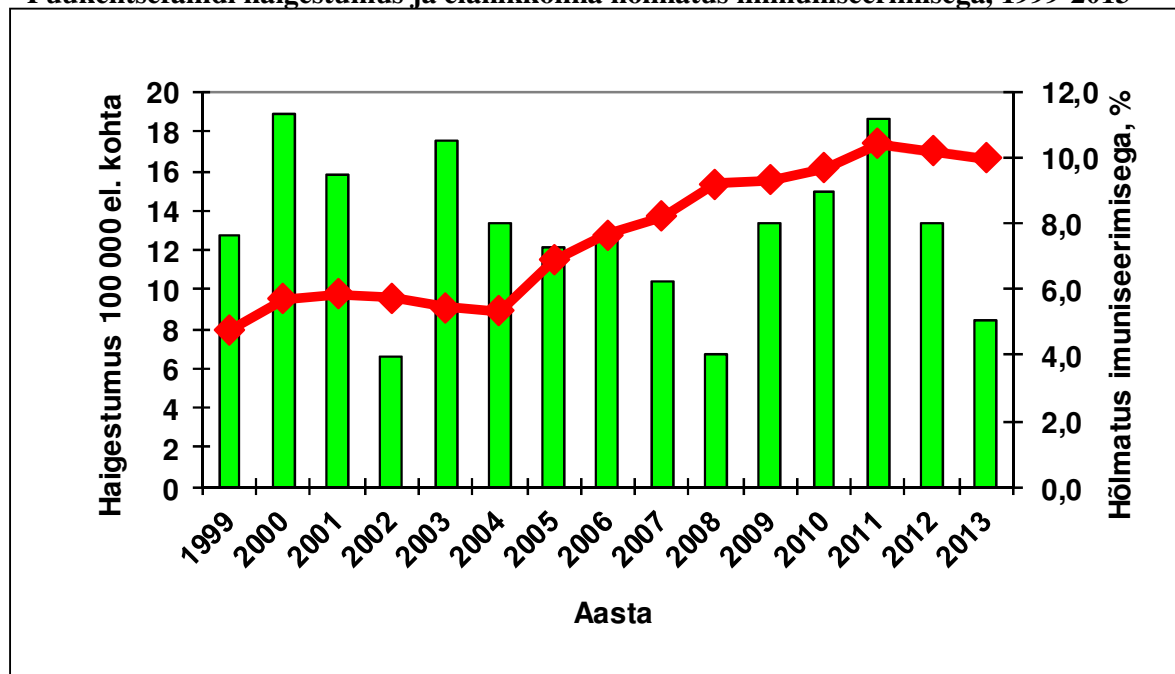
Oletatav nakatumine toimus sagedamini Pärnumaal (17,5% haigete üldarvust), Harjumaal (14,0%), Tartumaal (7,0%) ning Võrumaal (6,1%). Nakatumist väljaspool Eestit ei esinenud. Nakatumise koht jäi teadmata 37,7% juhtudest.

Nakatumist alimenteraalsetel teel ei esinenud.

2013. a vaktsineeriti puukentsefaliidi vastu 13 324 inimest, neist lapsi vanuses 0-14. a 4 063, noorukeid vanuses 15-17. a – 693 ja täiskasvanuid 8 568. Revaktsineeriti 17 029, neist lapsi vanuses 0-14. a – 3 399, noorukeid vanuses 15-17. a – 1 048 ning täiskasvanuid 12 582.

Joonis 95.

Puukentsefaliidi haigestumus ja elanikkonna hõlmatus immuniseerimisega, 1999-2013

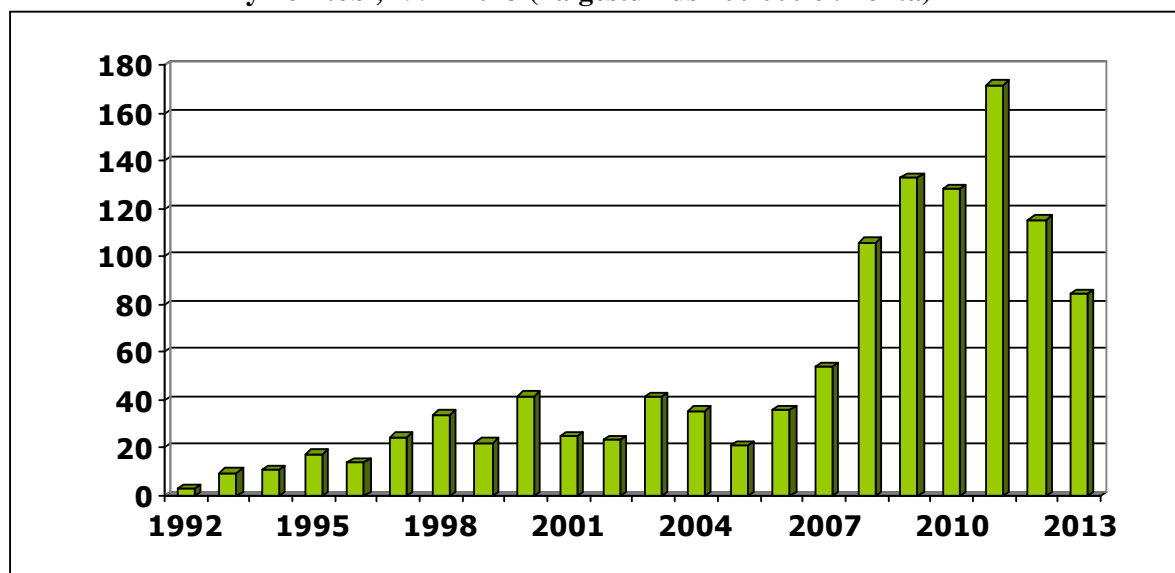

Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

Registreeriti 1 132 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 85,7 (2012. aastal oli 1 546 juhtu ehk 115,4 100 000 elaniku kohta).

Joonis 96.

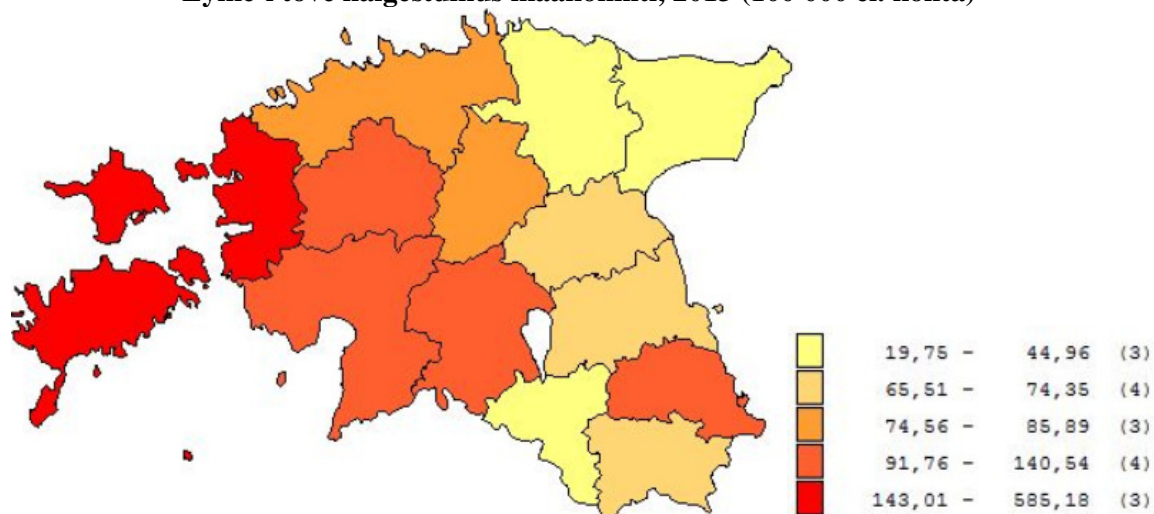
Lyme'i tõbi, 1992-2013 (haigestumus 100 000 el. kohta)

72,4% haigusjuhtudest kinnitati diagnoos laboratoorselt, 27,6% diagnoosi püstitati kliinilise pildi ja puugiründe seoste põhjal. Nakkushaigust registreeriti kõigis maakondades. Kõige suurem haigestumus oli Saaremaal (584,6 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (231,5) ja Läänemaal (142,1).

Joonis 97.

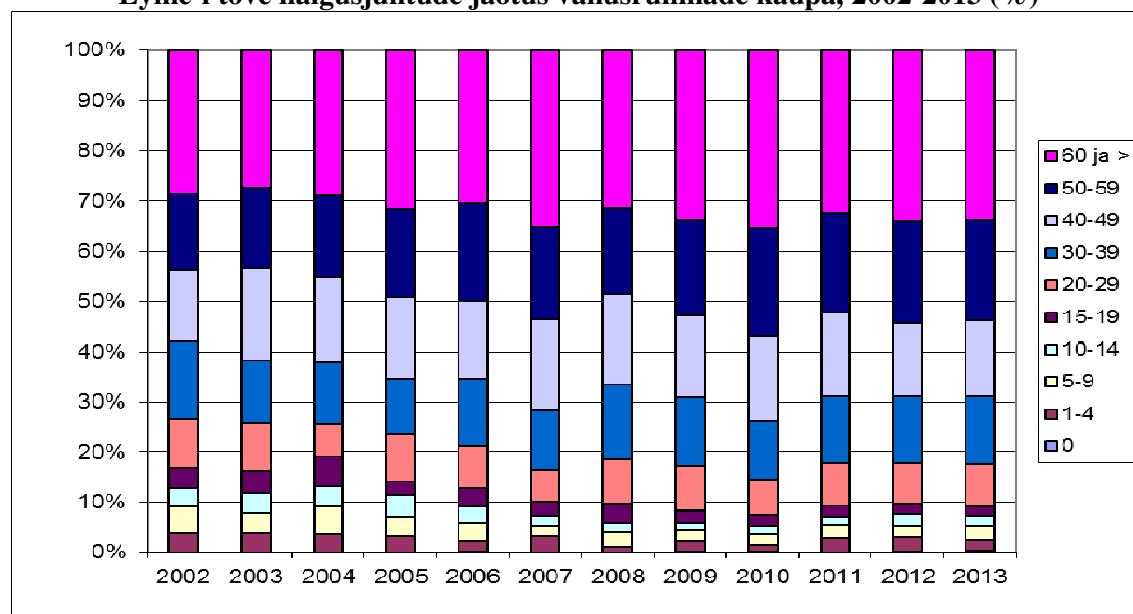
Lyme'i tõve haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

53,7% haigestest oli vanuses 50 aastat ja vanemad, 28,6% - 30-49-aastased isikud. Mehi oli 34,4%, naisi 65,6%. 49,2% moodustasid töötavad ja 34,7% - mittetöötavad inimesed. 39,4% haigestest haigestusid juulis-septembris.

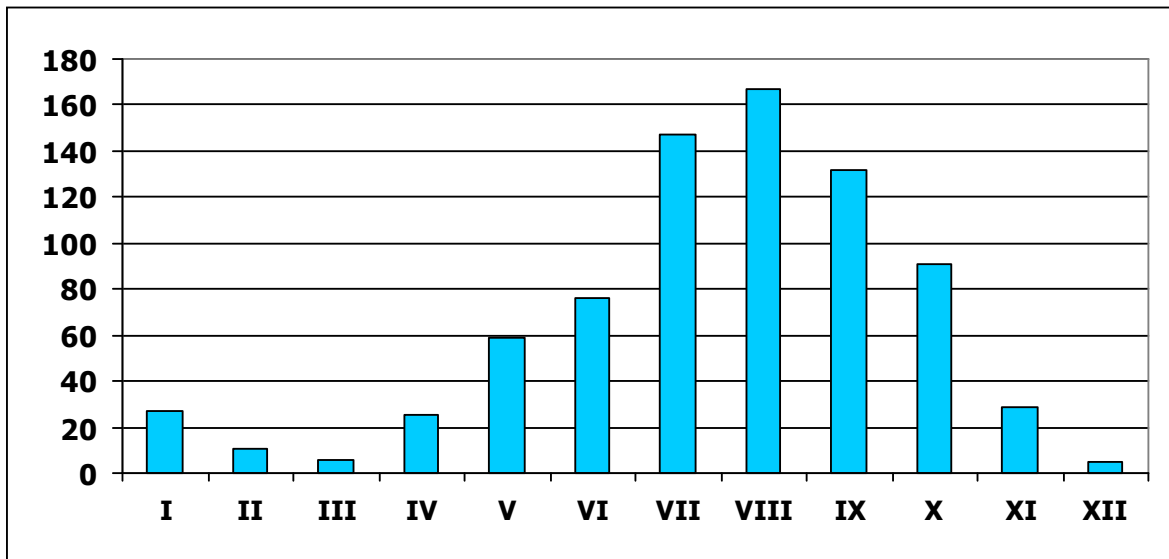
Joonis 98.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2013 (%)

Joonis 99.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2013

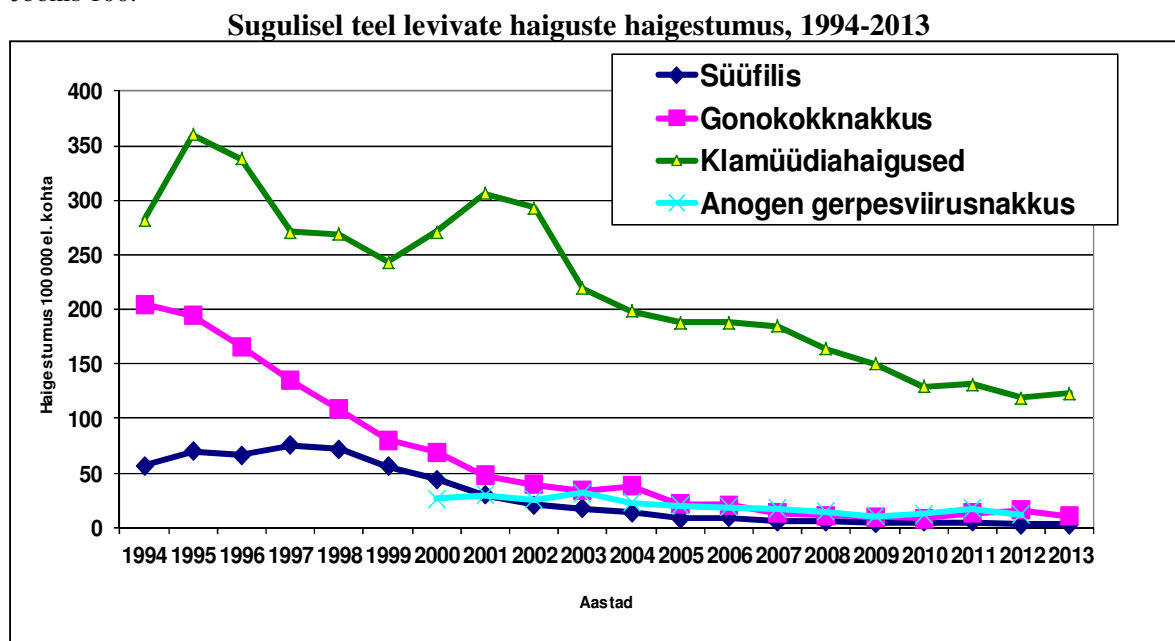

Hospitaliseeriti 5,7% haigestunutest.

Nakatuti sagedamini Harjumaal (19,4% haigete üldarvust), Saaremaal (8,8%) ja Pärnumaal (4,6%). Nakatumise koht jäi teadmata 38,9% juhtudest. 10 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Leedus üks, Lätis üks, Prantsusmaal üks, Saksamaal kaks, Soomes kaks, Suurbritannias üks ja Venemaal kaks).

Sugulisel teel levivad haigused

Joonis 100.

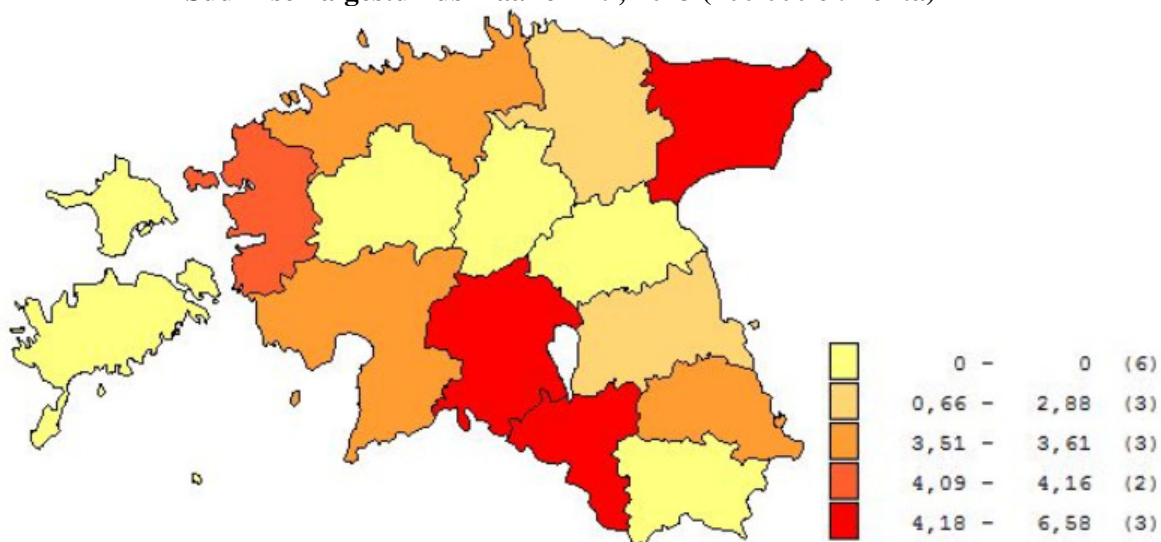

Söufilis (A50-A53)

Registreeriti 38 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta 2,9 (2012. a oli 41 haiget ehk 3,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud söufilise haigusjuhte ei olnud. Varast söufilist diagnoositi 50,0% haigete üldarvust.

Joonis 101.

Söufilise haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

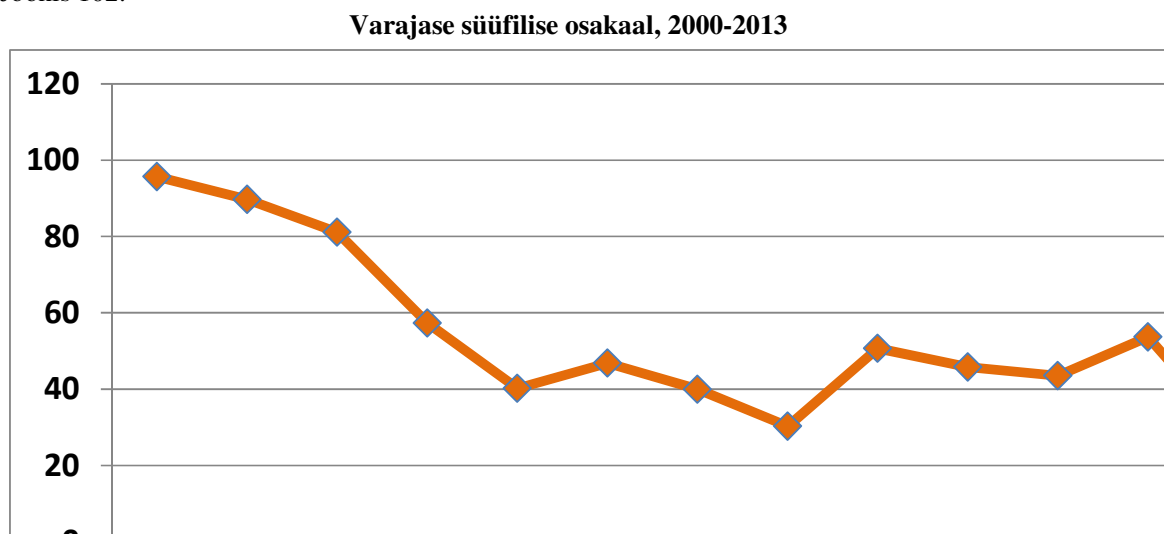
Tabel 18.

Söufilise haigestumus, 2001-2013

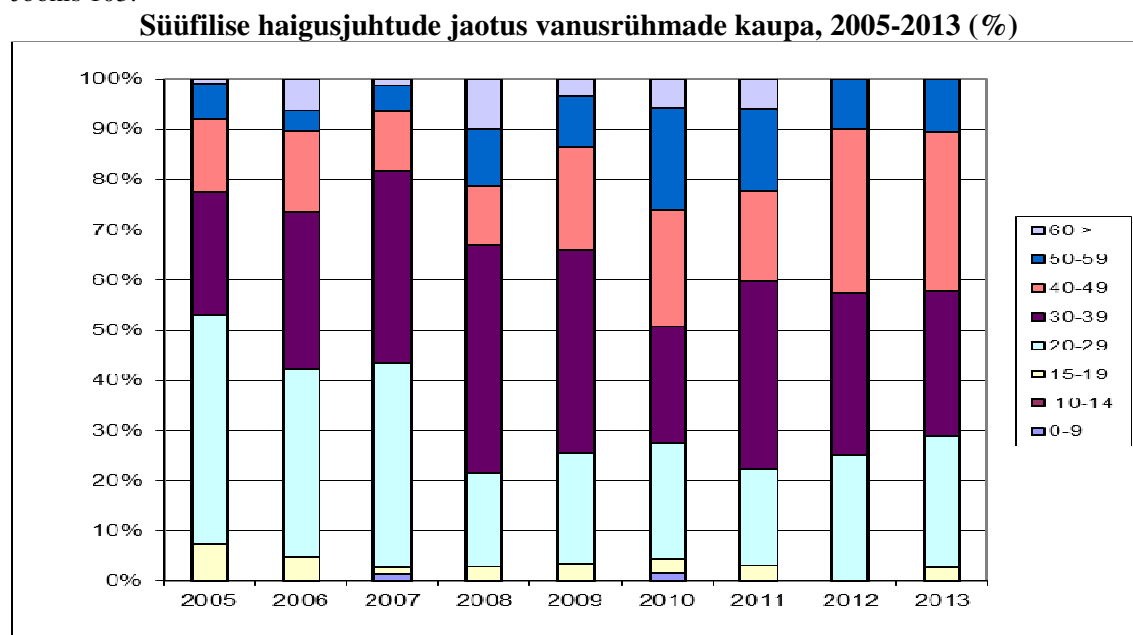
Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Haigestumus (100 000 elaniku kohta)	29,2	20,9	17,3	13,6	8,2	9,3	5,7	5,3	4,4	5,1	5,0	3,1	2,9

Nakkushaigust registreeriti 9 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Tallinnas registreeriti 44,7% juhtude üldarvust (2012. a – 48,8%, 2011. a – 58,2%, 2010. a – 53,6%, 2009. a – 35,6%, 2008. aastal – 66,2%). Suurem haigestumus oli Narvas (8,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Valgamaal (6,5), Tallinnas (4,2) ja Viljandimaal (4,2). 60,5% haigetest moodustavad isikud vanusrühmast 30-49. a, 26,3% - 20-29. a. Mehi oli 55,3%, naisi 44,7%.

Joonis 102.

Joonis 103.

Gonokokknakkus (A54)

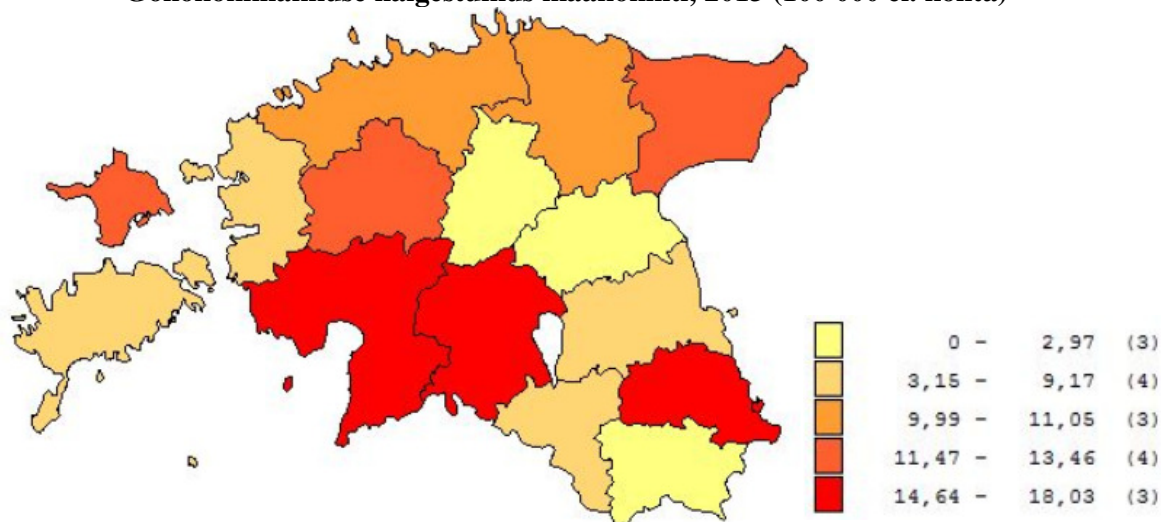
Registreeriti 136 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 10,3 (2012. a oli 217 juhtu ehk 16,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Jõgevamaa ja Järvamaa. Tallinnas registreeriti 40,4% juhtude üldarvust. (2012. a – 48,4%, 2011. a – 56,2%, 2010. a – 45,9%, 2009. a – 41,7%). Suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (19,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (18,0), Pärnumaal (15,5) ja Viljandimaal (14,5).

Haigetest 50,7% olid vanuses 20–29 aastat, 24,3% - 30-39 aastat. Mehi oli 30,9%, naisi 69,1%.

Joonis 104.

Gonokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

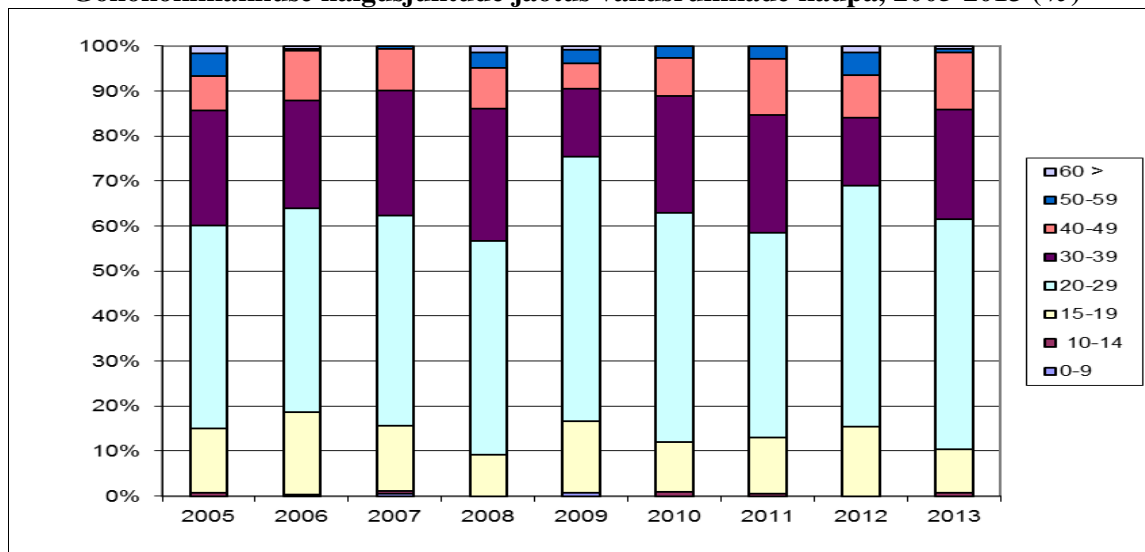
Tabel 19.

Gonokokknakkuse haigestumus, 2001–2013

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Haigestumus 100 000 elaniku kohta	48,1	39,5	34,0	38,5	21,4	20,8	13,0	10,9	9,5	8,1	13,1	16,2	10,3

Joonis 105.

Gonokokknakkuse haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005-2013 (%)

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)

Registreeriti 1 625 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 123,1 (2012. a oli 1596 juhtu ehk 119,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Tallinnas registreeriti 30,9% juhtude üldarvust (2012. a – 34,4%, 2011. a – 35,8%, 2010. a – 37,4%, 2009. a – 38,0%, 2008. aastal – 40,3%). Suurem haigestumus oli Pärnumaal (243,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (165,0) ja Lääne-Virumaal (160,3).

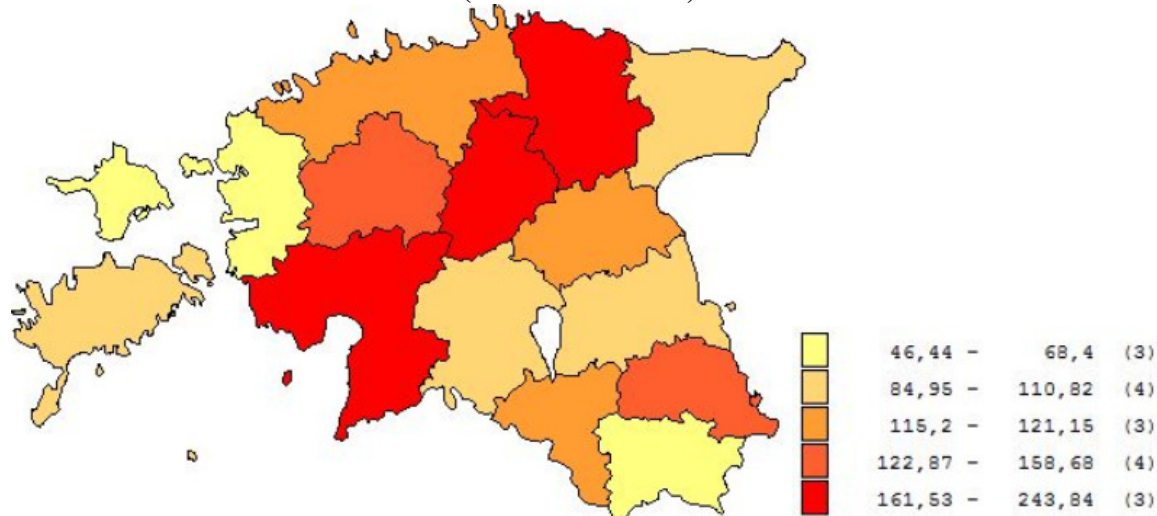
Haigetest 58,6% olid vanuses 20–29 aastat, 21,4% - 15-19 aastat ja 13,0% - 30–39-aastat. Mehi oli 10,9%, naisi 89,1%.

Tabel 20.

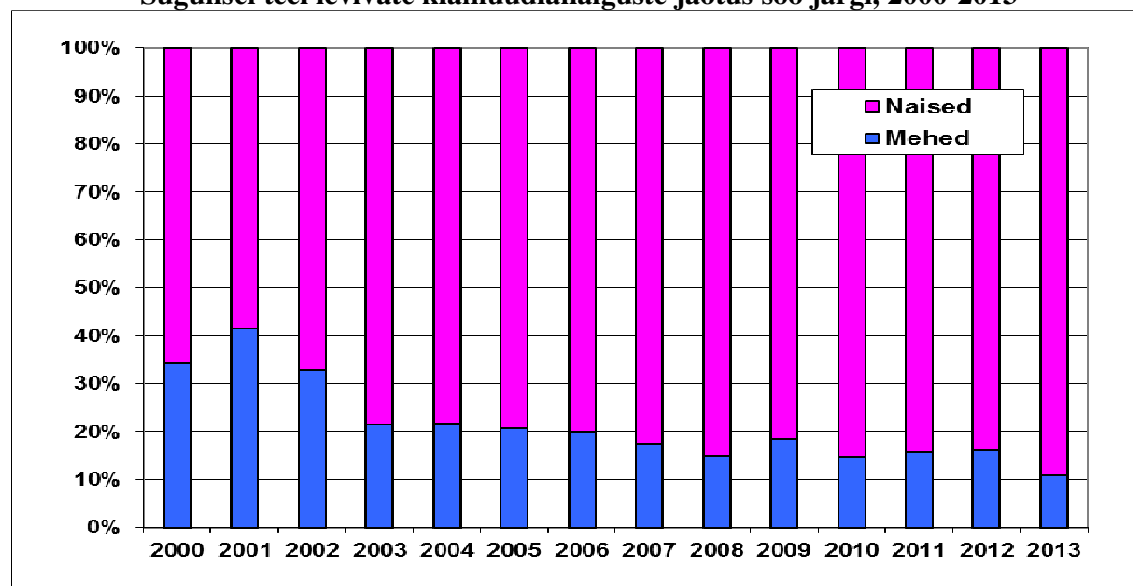
Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste haigestumus, 2001-2013

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Haigestumus 100 000 elaniku kohta	306,3	293,1	219,1	199,4	188,6	188,0	184,8	163,9	150,3	129,6	131,6	119,1	123,1

Joonis 106.

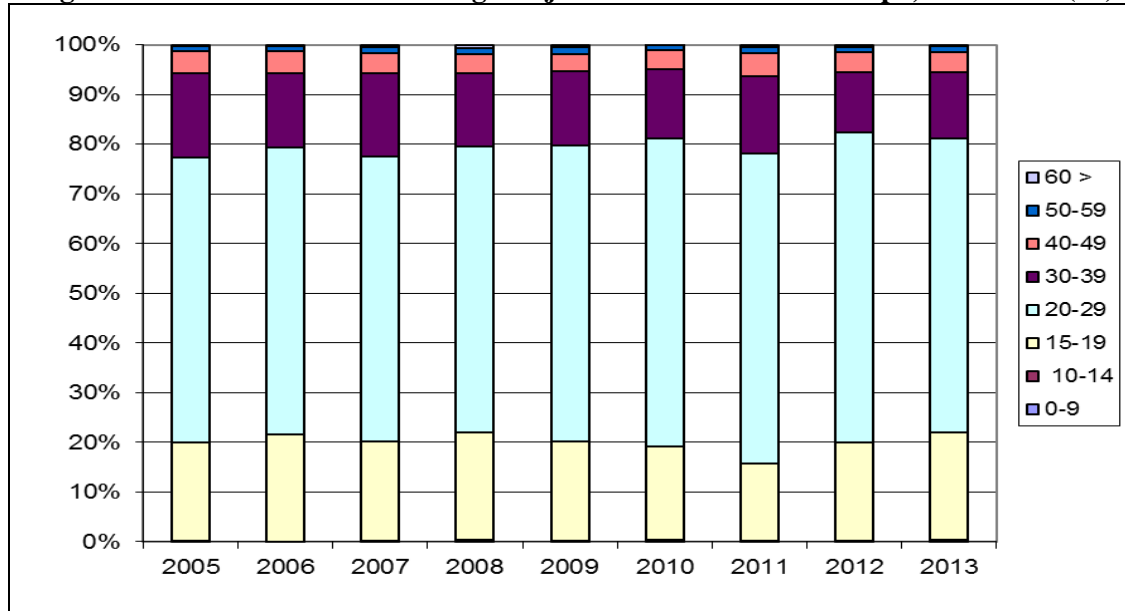
**Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste haigestumus maakonniti, 2013
(100 000 el. kohta)**

Joonis 107.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus soo järgi, 2000-2013

Joonis 108.

Sugulisel teel levivate klamüüdihaiguste jaotus vanusrühmade kaupa, 2005-2013 (%)

Anogenitaalsed herpesviirusnakkused (A60)

Alates 1. aprillist 2013. a ei ole anogenitaalsed herpesviirusnakkused enam registreeritavad nakkushaigused.

Muud nakkushaigused

Poliomüeliit (A80)

Viimane haigusjuht esines Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 60 heitveeproovi, enteroviirust identifitseeriti 30 proovis (50,0%).

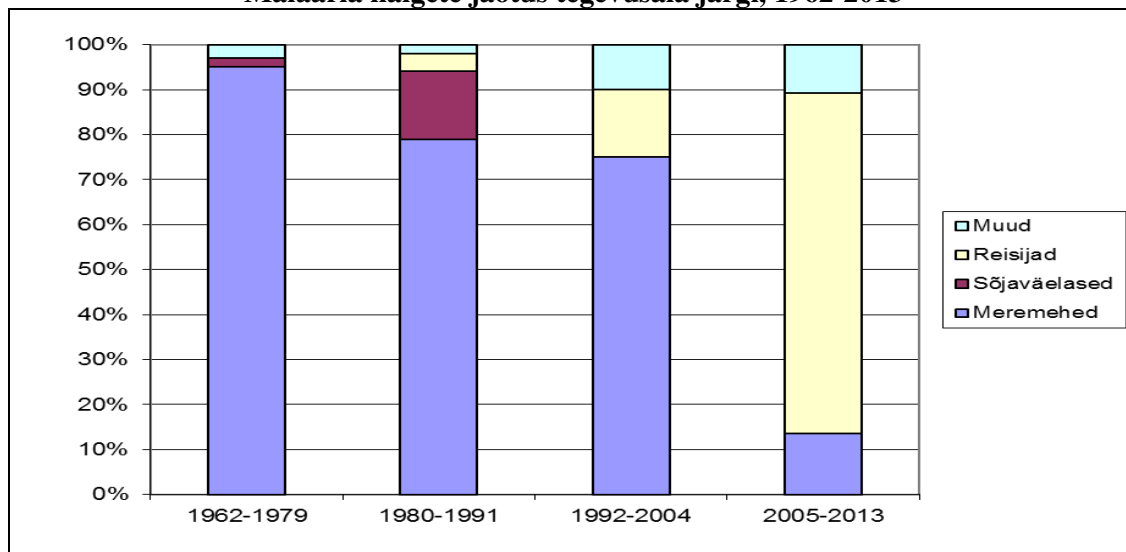
2013. aastal vaktsineeriti poliomüeliidi vastu 14 172 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 14 054, noorukeid (15-17 a) – 5 ja täiskasvanuid – 113. Revaktsineeriti 25 423 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 25 352, noorukeid (15-17 a) – 2 ja täiskasvanuid – 69.

Malaaria (B50-B54)

Registreeriti kolm sissetoodud haigusjuhtu, haigestumine 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2012. aastal – vastavalt 6 ja 0,4). Nakkust registreeriti Tallinnas (üks haigusjuht ehk 0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (üks haigusjuht ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Järvamaal (üks haigusjuht ehk 2,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on kinnitatud laboratoorselt (*Plasmodium falciparum*). Kõik haiged olid töötavad mehed. Kaks haiget olid vanusrühmast 30-39 aastat, üks - vanusrühmast 15-19 aastat. Kaks haiget olid hospitaliseeritud. Letaalseid juhte ei olnud. Oletatav nakatumine toimus Aafrikas (Djibouti Vabariigis üks, Nigeerias kaks).

Joonis 109.

Malaaria haigete jaotus tegevusala järgi, 1962-2013

Nakkuslik mononukleosis (B27)

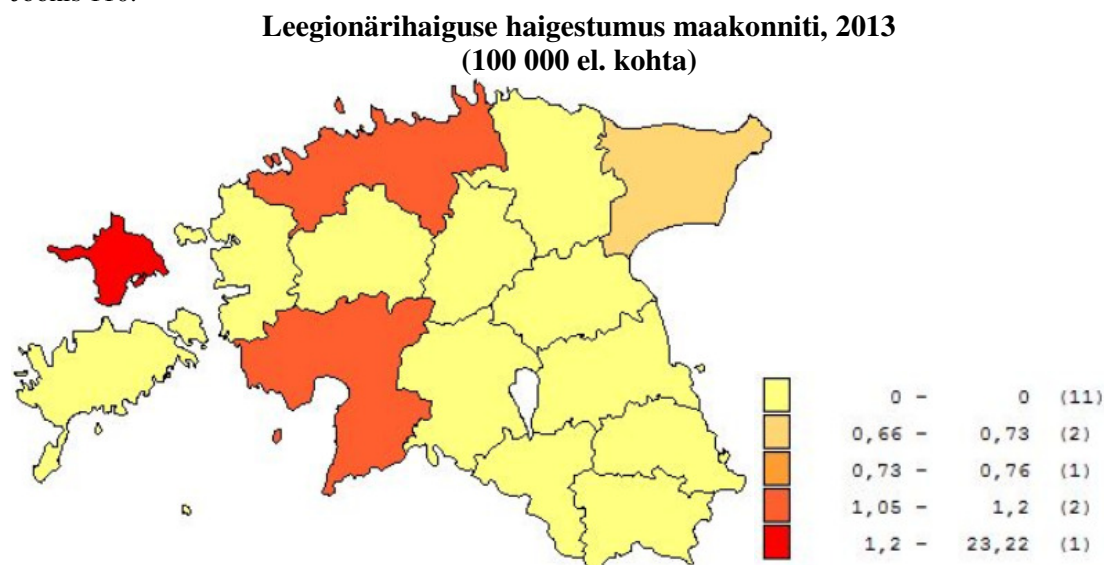
Alates 1. aprillist 2013. a ei ole nakkuslik mononukleosis enam registreeritav nakkushaigus.

Leegionärihaigus (A48.1)

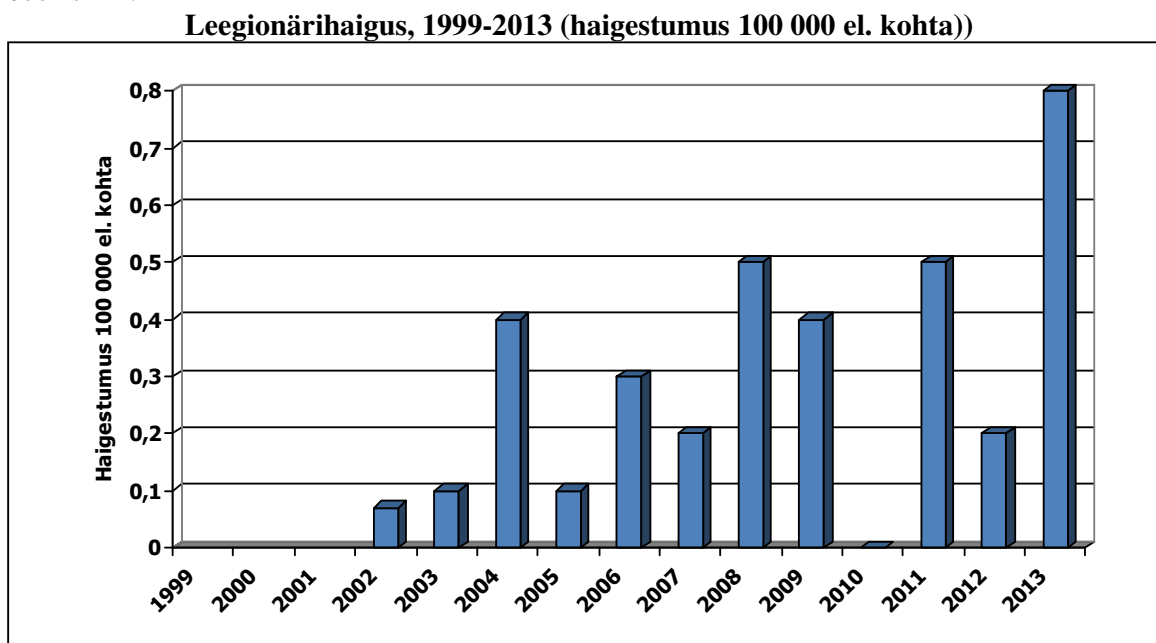
Registreeriti 10 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,8 (2012. a oli 3 juhtu ehk 0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkust registreeriti Tallinnas (kolm haigusjuhtu ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (vastavalt kolm ja 2,3), Hiiumaal (kaks ja 20,0), Ida-Virumaal (üks ja 1,0) ja Pärnumaal (üks ja 1,1). 30,0% patsientidest haigestusid jaanuarikuus, 30,0% - juulikuus.

Joonis 110.

Joonis 111.

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Üks haige oli vanusrühmast 30-39-aastat, kolm – 40-49 aastat, üks – 50-59 aastat ning viis – üle 60 aastat. Mehi oli 80,0%, naised – 20,0%. 50,0% haigetest moodustasid vanadus- ja 20,0% - töövõimetuspensionärid.

Hospitaliseeriti 100,0% haigetest. Esines neli letaalset juhtu.

Sügelised (B86)

Alates 1. aprillist 2013. a ei ole sügelised enam registreeritav nakkushaigus.

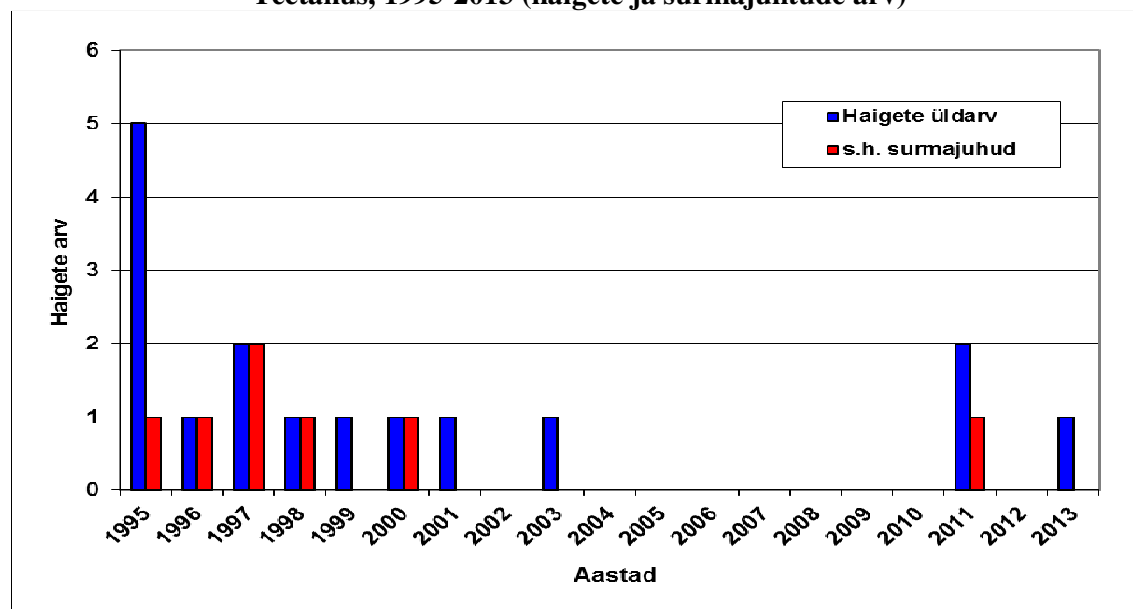
Teetanus (A33-A35)

Registreeriti üks haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,07 (2012. aastal haigusjuhte ei registreeritud, 2011. aastal – kaks haigusjuhtu).

Haigusjuht registreeriti Ida-Virumaal (haigestumus 100 000 el. kohta 1,0). Haige oli naine, vanaduspensionär vanuses üle 60 a, paranes.

Joonis 112.

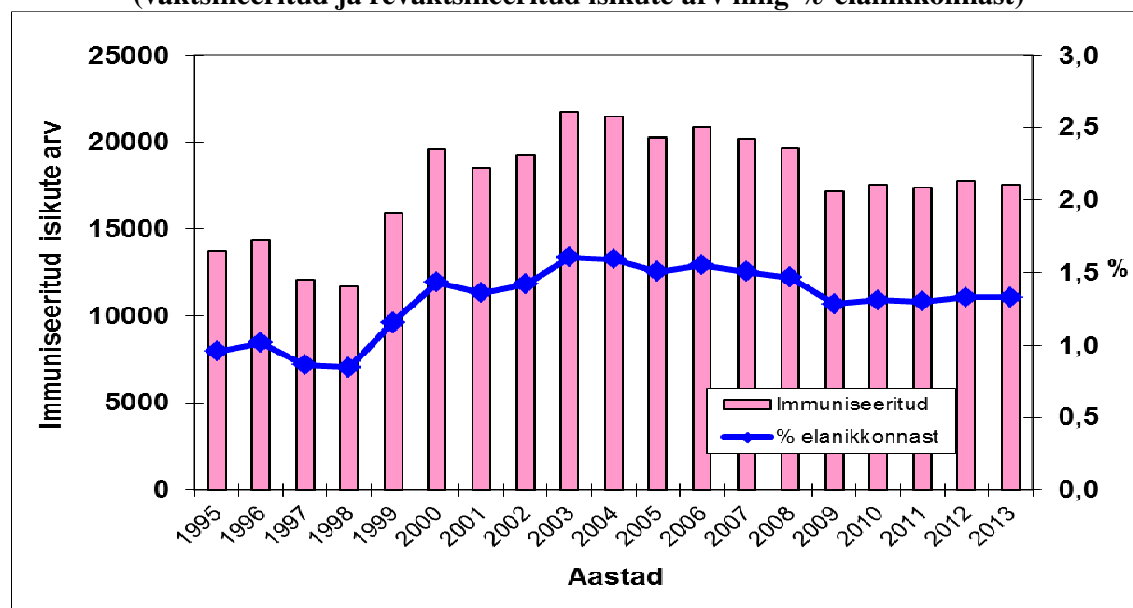
Teetanus, 1995-2013 (haigete ja surmajuhtude arv)

2013. aastal vaktsineeriti teetanuse vastu 14 155 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 14 060, noorukeid (15-17. a) – 4 ja täiskasvanuid – 91. Revaktsineeriti 62 195 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 25 444, noorukeid (15-17. a) – 11 927 ja täiskasvanuid – 24 824. Sealhulgas trauma puhul vaktsineeriti 22 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 2, noorukeid (15-17. a) – 1 ja täiskasvanuid – 19. Revaktsineeriti 17 507 inimest, nendest 0-14. a lapsi – 5, noorukeid (15-17. a) – 34 ja täiskasvanuid – 17 468.

Joonis 113.

**Teetanuse traumapuhune immuniseerimine, 1995-2013
(vaktsineeritud ja revaktsineeritud isikute arv ning % elanikkonnast)**

Helmintiaasid

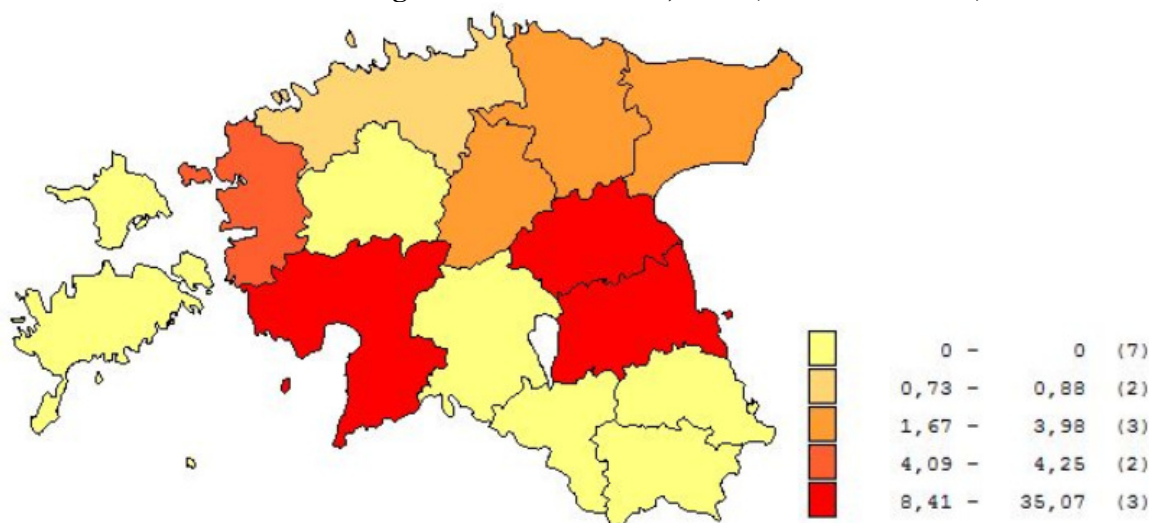
2013. aastal uuriti Eestis helmintiaaside suhtes 18 018 roojaproovi ja 968 perianaalkaabet. Avastati 56 difüllobotriaasi nakkuse juhtu. Registreeriti kolm ehhinokokoosi haigusjuhtu ja üks trihhinelloosi juht.

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 56 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,2 (2012. aastal vastavalt 67 ja 5,0). Juhtusid registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Jõgevamaal (34,8), Tartumaal (15,7) ja Pärnumaal (8,4).

Joonis 114.

Difüllobotriaasi haigestumus maakonniti, 2013 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 67,9% olid 40-aastased ja vanemad, 26,8% - 20-39-aastased. Mehi oli 53,6%, naisi 46,4%. 48,2% haigestunutest olid mittetöötavad ja 44,6% - töötavad isikud.

Parasiithaiguse esinemist registreeriti aastaringselt. Maksimaalne haigusjuhtude arv registreeriti juunis (10) ja septembris (10).

Askaridiaas (B77)

Alates 1. Aprillist 2013. A ei ole askaridiaas enam registreeritav nakkushaigus.

Enterobiaas (B80)

Alates 1. Aprillist 2013. A ei ole enterobiaas enam registreeritav nakkushaigus.

Ehchinokokoos (B67)

Registreeriti kolm ehhinokokoosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2012. aastal oli samuti kolm haigusjuhtu ehk 0,2 100 000 el. kohta). Nakkust registreeriti Jõgevamaal (2,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (3,3) ja Viljandimaal (1,8).

Diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Kõik haiged olid naised vanuses üle 50 a. Kaks haiget hospitaliseeriti, üks viibis kodusel ravil, paranesid. Nakatumise asjaolud ei selgunud.

Trihhinelloos (B75)

Registreeriti üks trihhinelloosi haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,08 (2012. aastal ei olnud). Haigusjuht registreeriti Tartumaal (0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigus on diagnoositud kliinilise pildi alusel. Haige oli mees vanuses 50-59 a, töövõimetu, viibis kodusel ravil, paranes. Nakatumine toimus metssea liha söömisel.

Riikliku immuniseerimiskava täitmine

Uus immuniseerimiskava on kehtestatud 2012. aastal sotsiaalministri 1. juulil 2011.a määrusega nr 30.

Hõlmatus immuniseerimiskava vaksineerimisega

Immuniseerimist teostav tervishoiuteenuse osutaja on kohustatud esitama aruanded «Laste, õpilaste ja noorukite hõlmatus immuniseerimisega» Terviseameti regionaalsele talitusele üks kord aastas 10. jaanuariks. Vaksineerimise ja hõlmatus andmed kogutakse, analüüsitakse ja tulemused avalikustatakse Terviseameti koduleheküljel.

Immuniseerimiskavasse kuuluvad vaksineerimised, mille kohta on esitatud Maailma Tervishoiuorganisatsiooni (WHO) soovitatud hõlmatus tasemed.

Leetrid, mumps ja punetised

Leetrite-, mumpsi- ja punetiste-vastase vaksineerimisega hõlmatus 2-aastaste laste seas suurenes võrreldes 2012. a. ja oli 2013. a. 93,7% (WHO soovitus – 95%). 2-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Hiiumaal, Pärnumaal, Põlvamaal, Viljandimaal ja Valgamaal. Hõlmatus revaksineerimisega 14-aastaste laste seas moodustas 92,3%.

Difteeria ja teetanus

1-aastaste laste hõlmatus difteeria- ja teetanuse-vastase vaksineerimisega vähenes võrreldes 2012. a. ja moodustas 2013. a. 93,6% (WHO soovitus – 95%). 1-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Pärnumaal, Viljandimaal ja Valgamaal. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,8%.

7-aastaste laste seas vähenes hõlmatus tase teise korduvvaksineerimisega võrreldes 2012. aastaga ning oli 2013. aastal 78,2 % (revaksineerimata laste arv oli 3 322).

Poliomüeliit

1-aastaste laste hõlmatus poliomüeliidi-vastase vaksineerimisega vähenes võrreldes 2012. a. ja moodustas 2013. a. 93,6% (WHO soovitus – 95%). 1-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Pärnumaal, Viljandimaal ja Valgamaal. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,8%.

7-aastaste laste seas vähenes hõlmatus tase teise korduvvaksineerimisega võrreldes 2012. aastaga ning oli 2013. aastal 78,2 % (revaksineerimata laste arv oli 3 322).

Läkaköha

1-aastaste laste hõlmatus läkaköha-vastase vaksineerimisega vähenes võrreldes 2012. a. ja moodustas 2013. a. 93,6% (WHO soovitus – 90%). 1-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Pärnumaal, Viljandimaal ja Valgamaal.

2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,8%.

7-aastaste laste seas vähenes hõlmatus tase teise korduvvaksineerimisega võrreldes 2012. aastaga ning oli 2013. aastal 74,7 % (revaksineerimata laste arv oli 3 378).

Tuberkuloos

Eestis vaksineeritakse lapsi tuberkuloosi vastu alates 1948. a. Ajavahemikul 1948 kuni 1992.a kasutati tuberkuloosi vastaseks vaksineerimiseks Venemaal toodetud BCG elusvaktsiine. Perioodil 1992-1993 saabusid Eestisse humanitaarabi korras Prantsusmaal, Šveitsis ja Inglismaal toodetud vaktsiinid. Alates 1993. a kuni käesoleva ajani on Eestis kasutusel BCG VACCINE SSI (Taani). 1 ml kasutamisvalmis BCG vaktsiini sisaldab 0,75 mg *Mycobacterium bovis* (BCG) Taani tüve 1331.

Immuniseerimiskava kohaselt vaksineeritakse lapsi tuberkuloosi vastu 1-5. elupäeval. Vaksineeritud lapsed muutuvad tuberkuliin-positiivseteks tavaliselt 6. nädala möödudes. Üle 3 kuu vanustele lastele on vajalik enne BCG-vaktsiini manustamist teha tuberkuloosi test. BCG-vaktsiiniga immuniseeritakse vaid negatiivse tuberkuliini testiga lapsi.

BCG vaksineerimisjärgse immuunsuse kestvus on teadmata, kuid on alust arvata, et see väheneb pärast 10. aastat.

Laste hõlmatus tuberkuloosi vastase vaktsineerimisega püsis Eestis ajalooliselt kõrgel tasemel (92 kuni 99%). 2013. a vähenes kuni 1-aastaste laste hõlmatus tuberkuloosi-vastase vaktsineerimisega võrreldes 2012. a ning moodustas 95,9%.

31. detsembri 2013. a seisuga on Eestis 3879 vaktsineerimata last vanuses 0 kuni 10 aastat. 65,6% neist elavad Harjumaal, 10,7% - Tartumaal, 5,5% - Pärnumaal, 4,8% - Ida-Virumaal ja 13,4% - teistes maakondades. Vaktsineerimata lapsed on potentsiaalselt vastuvõtlikud ning moodustavad tuberkuloosi riskirühma.

Vaktsineerimisest keeldumiste osakaal suureneb viimastel aastatel, 2013. a moodustas see näitaja 1,7%.

B-viirushepatiit

Vastsündinute B-viirushepatiidi-vastast vaktsineerimist alustati 2000. aastal Tallinnas ja 2003. aastal kogu Eestis. Teismelisi vanuses 13 aastat hakati vaktsineerima Eestis alates 1999. aastast. 1-aastaste laste hõlmatus B-viirushepatiidi-vastase vaktsineerimisega vähenes võrreldes 2012.a. ja moodustas 2013. a. 93,4%.

1-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Pärnumaal, Tartumaal, Viljandimaal ja Valgamaal. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaktsineerimisega 94,7%.

7-aastaste laste seas suurenes hõlmatus tase võrreldes 2012. a ning moodustas 2013. a 96,5% üleriigiliselt ja 95,7% Tallinnas. Vaktsineerimata laste arv enne kooli õppima asumist oli 532 (Tallinnas - 202).

13-aastaste laste seas suurenes hõlmatus tase võrreldes 2012. a ning moodustas 2013. a 92,7% üleriigiliselt ja 93,4% Tallinnas.

Haemophilus influenzae b

Haemophilus influenzae b vaktsiin lülitati immuniseerimiskavasse 2005. a

1-aastaste laste hõlmatus *Haemophilus influenzae b* vastase vaktsineerimisega vähenes võrreldes 2012. a ja moodustas 2013. a. 93,6%. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaktsineerimisega 95,1%. Vanuserühmas 7 kuud kuni 14 aastat suurenes hõlmatus vaktsineerimisega võrreldes 2012. a ning moodustas 2013. a 70,7%.

Täiskasvanute vaktsineerimine difteeria-teetanuse vastu

Täiskasvanute difteeria-teetanuse vastane vaktsineerimine on alates 2008. aastast lisatud riiklikku immuniseerimiskavasse. Traumapuhust teetanuse immuunprofülaktikat tehakse difteeria ja teetanuse toksoidiga, mis tagab täiskasvanutel immuunsuse püsimise ka difteeria vastu. 2013. aastal revaktsineeriti teetanuse vastu 25 424 täiskasvanut, neist 68,7% seoses traumadega.

Tabel 21.

Täiskasvanute korduvvaktsineerimine difteeria ja teetanuse vastu, 2000-2013

Aasta	Difteeria	Teetanus		
		Kokku	sh trauma puhul	sh plaaniliselt
2000	17188	27965	19342	8623
2001	16243	25525	18297	7228
2002	22152	26040	19056	6984
2003	28186	29140	21498	7642
2004	26850	27500	21243	6257
2005	27167	28786	20019	8767
2006	32207	32343	20719	11624
2007	32888	32987	20040	12947
2008	30606	31498	19325	12173
2009	27082	27168	17028	10140
2010	26091	26225	17392	8833
2011	28710	28771	17292	11479
2012	27710	27714	17700	10014
2013	25424	25424	17468	7956

Immuniseerimise õigeaegsus

2013. aastal jätkusid probleemid immuniseerimise õigeaegsusega ning korduvvaktsineerimise mittepiisav tase oli murettekitav. Näiteks difteeria, teetanuse esimese korduvvaktsineerimisega 95% hõlmatus tase saavutati Eestis alles 6-aastastel, teise korduvvaktsineerimisega – 12-aastastel.

Vaktsineerimise alalised vastunäidustused ja keeldumised

2013. a. ei ole alaliste vastunäidustuste arv võrreldes 2012. a. muutunud, kuid keeldumiste arv suurenes 0,3 – 0,4% võrra.

Tabel 22.

Alalised vastunäidustused ja vaktsineerimisest keeldumised 0-14. aastaste laste seas, 2013

Vaktsineerimised	Alaliste vastunäidustustega laste %	Keeldumiste %
Difteeria-teetanus	0,1%	2,5%
Läkakõha (0-10.a)	0,1%	2,9%
Mumps Punetised Leetrid	0,2%	2,8%
Poliomüeliit	0,1%	2,5%
B-viirushepatiit	0,1%	3,2%
<i>Haemophilus influenzae b</i>	0,1%	2,1%
Tuberkuloos	0,1%	1,7%

Muudatused immuniseerimiskavas 2014. a

Vastavalt sotsiaalministri allkirjastatud määrusele (<https://www.riigiteataja.ee/akt/115012014002>) hakatakse alates 1. juulist 2014. a vaktsineerima riikliku immuniseerimiskava kohaselt kõiki väikelapsi rotaviirusnakkuse vastu. Haiguse laialdane levik ja sage esinemine ning sellest tingitud väikelaste sage hospitaliseerimise vajadus on peamised põhjused, miks otsustati lisada vaktsineerimine rotaviirusnakkuse vastu riiklikusse immuniseerimiskavasse.

Eesti ravimiregistris on registreeritud kaks rotaviirusnakkusevastast vaktsiini, mis mõlemad on ohutud ning tõhusad rotaviirusnakkuse ennetamisel väikelastel. Vaktsiine manustatakse suukaudselt sõltuvalt vaktsiinist 2 või 3 doosi immuniseerimiskava alusel vanuses 2, 3 ja 4,5 kuud.

Rotaviirusnakkuse vastane vaktsineerimine hoiab väikelastel ära rotaviirusnakkusest tingitud mao-peensoolepõletikku, hospitaliseerimist ning vähendab surmajuhtumite tõenäosuse olematuks. Vaktsineerimisega hoitakse ära rotaviirusnakkuse puhanguid väikelaste kollektiivides. Kuna haigust esineb väga sageli ning selle keskmine kestus on kuni nädal, siis vähendab vaktsineerimine lapsevanemate vajadust ajutiseks töövõimetuseks, lapse hooldamiseks ning põetamiseks.

Reisimisega seotud nakkushaigused

Tabel 23.

Reisimisega seotud nakkushaigused, 2013

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud haigusjuhud	Nakatamise riigid
A-viirushepatiit	6	3	Araabia Ühendemiraadid 1, Egiptus 1, Horvaatia 1
B-viirushepatiit, äge	11	1	Venemaa
Difülobotriaas	56	1	Venemaa
Enteroviirusmeningiit	262	3	Filippiinid 1, Keenia 1, Rootsi 1
Gonokokknakkus	136	3	Norra 2, Tai 1
Gripp	5529	5	India 1, Lõuna-Aafrika Vabariik 1, Sri Lanka 1, USA 1, Valgevene 1
<i>H. influenzae</i> nakkus	40	1	Suurbritannia
Kampülobakterenteriit	385	18	Bulgaaria 1, Egiptus 4, Hispaania 1, India 2, Leedu 1, Lõuna-Aafrika Vabariik 1, Maroko 1, Mehhiko 1, Norra 2, Tuneesia 1, Türgi 1, Venemaa 1, Vietnam 1
Kõhutüüfus	2	2	India
Lambliaas (giardiaas)	195	2	Egiptus 1, Gruusia 1
Leetrid	2	2	Tai
Leptospiroos	2	1	Tai
Loomahammustused	1465	8	India 1, Soome 1, Tai 3, Venemaa 3
Läkakõha	55	4	Indoneesia 2, Soome 1, Tansaania 1
Malaaria (<i>P. falciparum</i>)	3	3	Djibouti 1, Nigeeria 2
Meningokokknakkus	8	1	Venemaa
Muud viirusentsefaliidid ja –	41	1	Venemaa

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud haigusjuhud	Nakatamise riigid
meningiidid			
Nakkuslik mononukleos*		4	Austria 1, Hispaania 1, Suurbritannia 1, USA 1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik	19	2	Soome 1, Venemaa 1
Norwalk-viirusnakkus	837	5	Egiptus 1, Hiina 1, Itaalia 1, Soome 1, Ukraina 1
Pneumokokknakkus	110	3	Venemaa
Puukborrelioos (Lyme'i tõbi)	1131	10	Leedu 1, Läti 1, Prantsuse Lõunaalad 1, Saksamaa 2, Soome 2, Suurbritannia 1, Venemaa 2,
Rotaviirusenteriit	1398	33	Bulgaaria 11, Egiptus 10, Hispaania 1, Soome 1, Tai 1, Tansaania 1, Türgi 7, Usbekistan 1
Salmonelloos	186	19	Egiptus 3, Keenia 1, Läti 3, Malaisia 1, Sloveenia 1, Tai 3, Tansaania 1, Türgi 2, Valgevene 3, Venemaa 1
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	1625	6	Austria 2, Iirimaa 1, Soome 2, Tai 1
Šigelloos	12	5	Egiptus 2, India 2, Sri Lanka 1
Tuulerõuged	6299	6	Norra 1, Soome 1, Suurbritannia 2, Venemaa 2

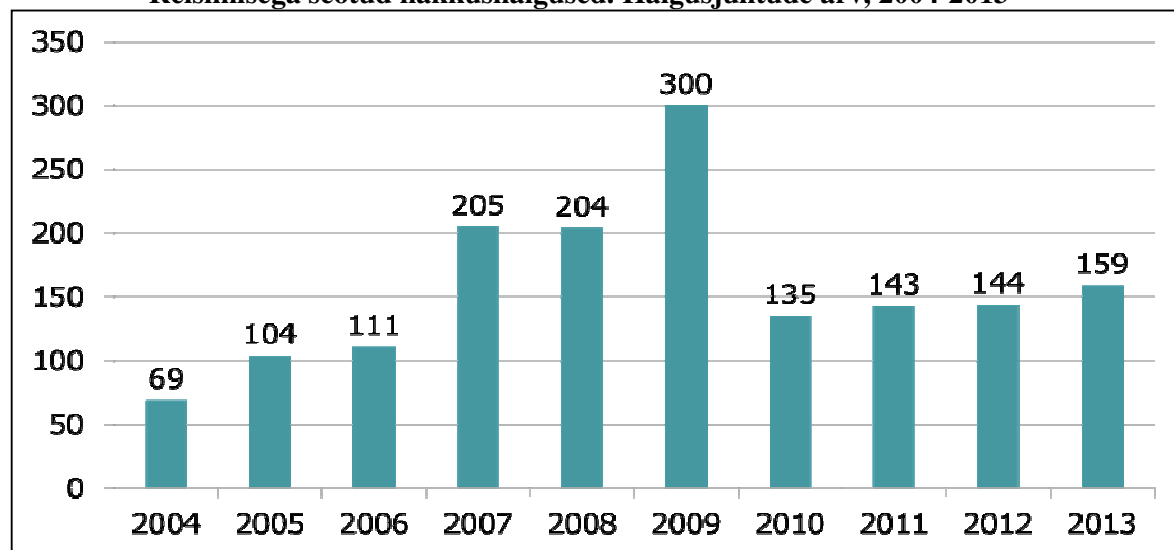
Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud haigusjuhud	Nakatamise riigid
Tuberkuloos**		1	Soome
Täpsustamata soolenakkused*		3	Egiptus 1, Malaisia 1, Soome 1
Sügelised*		2	Norra 1, Soome 1
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit	72	1	Türgi
KOKKU		159	

*2013. a kolme kuu andmed; alates 1. aprillist 2013. ei kuulu Eestis registreerimisele;

**2013. a kolme kuu andmed; alates 1. aprillist 2013. ei kuulu Eestis registreerimisele nakkushaiguste registris.

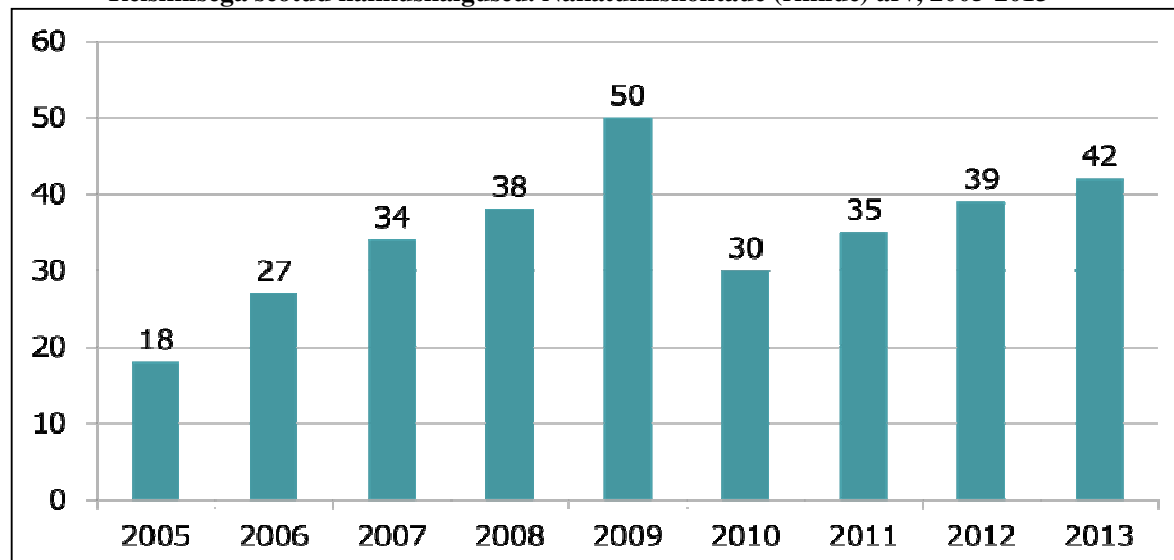
Joonis 115.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2004-2013

Joonis 116.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005-2013

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 24.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2003-2013

Nakkushaigus	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	KOKKU
Pneumokokknakkus			2	5	3	4		1	3	6	6	30
<i>H. influenzae</i> nakkus		1			2		2			2		7
Pneumokokk- ja <i>H. Influenzae</i> seganakkus									1			1
Meningokokknakkus		4	1	1	1	2	1				1	11
Listerioos						2		2		1		5
Leegionärihaigus		1		2	1				2	2	4	12
Leptospiroos	1											1
Läkaköha					1							1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik				1								1
Salmonelloos					1		1	1	1		2	6
Šigelloos					1							1
Malaaria							1			1		2
Äge A-viirushepatiit									2			2
Äge B-viirushepatiit							1					1
Krooniline B-viirushepatiit											1	1
Creutzfeldt-Jakobi tõbi sp								1				1
Kampülobakterenteriit									1			1
Teetanus									1			1
Norwalk-viirusnakkus											1	1
Soole muud täpsustatud bakternakkused											1	1
Gripp	?	?	?	?	?	?	13	8	10	4	8	43
KOKKU	1	6	3	9	10	8	19	13	21	16	24	130

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 25.

Haiglaravil viibinud patsientide osakaal, 2013 (kokku 3575 juhtu)

Nakkushaigus	%
Creutzfeldt-Jakobi tõbi (sporaadiline)	100,0
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus	100,0
Kõhutüüfus/paratüüfused	100,0
Leegionärihaigus	100,0
Leptospiroos	100,0
Listerioos	100,0
Meningokokknakkus	100,0
Muud ja täpsustamata viirushepatiitid	100,0
Teetanus	100,0
Tulareemia	100,0
Muud viirusentsefaliitid ja -meningiitid	98,4
Pneumokokknakkus	98,2
Neerüsündroomiga hemorraagiline palavik	94,7
Rotaviirusenteriit	90,8
Muud täpsustatud soolenakkused	88,7
Puukentsefaliit	87,6
<i>E. coli</i> soolenakkus	83,3
B-viirushepatiit, äge	72,7
Täpsustamata soolenakkused*	70,1
Ehchinokokoos	66,7
Malaaria	66,7
Jersinioos	61,1
Norwalk-viirusnakkus	61,0
Kampülobakterenteriit	57,4
C-viirushepatiit, äge	57,1
A-viirushepatiit	50,0
Leetrid	50,0
Salmonelloos	50,0
Mumps	41,7
Šigelloos	41,7
Nakkuslik mononukleos*	36,5
B-viirushepatiit, krooniline	33,3
Läkaköha	12,7
Lambliaas	10,2
C-viirushepatiit, krooniline	7,6
Sügelised*	7,6
Lyme'i tõbi	5,7
Askaridiaas*	5,4
Süüfilis	5,3
Sarlakid	4,2
Difülobotriaas	3,6
Anogenitaalsed herpesviirusnakkused*	2,5
Gonokokknakkus	2,2
Enterobiaas*	1,6
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	1,3
Loomahammustused	1,2

Nakkushaigus	%
Tuulerõuged	0,7
Amöbiaas	0,0
Punetised	0,0
Trihhinelloos	0,0

*kolme kuu andmed

2013. aastal ei registreeritud paratüüfusi, botulismi, brutselloosi, difteeriat, erlihioosi, kaasasündinut süüfilist, katku, koolerat, krüptosporidioosi, leepnat, marutõbi, ornitoosi, poliomüeliiti, siberi katku, toksoplasmoosi.